

125'

ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ

ΚΕΦΑΛΟΣ

St. I
p. 12

Ἐπειδὴ Ἀθήναζε οἰκοθεν ἐκ Κλαζομενῶν ἀφικόμεθα, α
κατ' ἀγορὰν ἐνετύχομεν Ἀδειμάντῳ τε καὶ Γλαύκωνι· καὶ
μου λαβόμενος τῆς χειρὸς ὁ Ἀδειμάντος, Χαῖρ', ἔφη, ὦ
Κέφαλε, καὶ εἶ του δέη τῶν τῆδε ὦν ἡμεῖς δυνατοί, φράζε.

Ἄλλὰ μὲν δὴ, εἶπον ἐγώ, πάρεϊμί γε ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, 5
δεησόμενος ὑμῶν.

Λέγοις ἄν, ἔφη, τὴν δέησιν.

Καὶ ἐγὼ εἶπον· Τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν τῷ ὁμομητρίῳ τί ἦν b
ὄνομα; οὐ γὰρ μέμνημαι. παῖς δέ που ἦν, ὅτε τὸ πρότερον
ἐπεδήμησα δεῦρο ἐκ Κλαζομενῶν· πολὺς δὲ ἤδη χρόνος ἐξ
ἐκείνου. τῷ μὲν γὰρ πατρί, δοκῶ, Πυριλάμπης ὄνομα.

Πάνυ γε, ἔφη. 5

Αὐτῷ δέ γε;

Ἄντιφῶν. ἀλλὰ τί μάλιστα πυνθάνη;

Οἶδε, εἶπον ἐγώ, πολῖταί τ' ἐμοί εἰσι, μάλα φιλόσοφοι,
ἀκηκόασί τε ὅτι οὗτος ὁ Ἄντιφῶν Πυθοδώρῳ τινὶ Ζήνωνος
ἐταίρῳ πολλὰ ἐνετύχηκε, καὶ τοὺς λόγους, οὓς ποτε Σω- c
κράτης καὶ Ζήνων καὶ Παρμενίδης διελέχθησαν, πολλάκις
ἀκούσας τοῦ Πυθοδώρου ἀπομνημονεύει.

ΠΑΡΜΕΝΕΙΔΗΣ constanter B b 5 ἔφη T Proclus: om. B
b 6 αὐτῷ δέ γε: ἀντιφῶν· B: αὐτῷ δέ γε ἀντιφῶν· T Adimanto tribuens
b 8 τ' ἐμοί cī. Stephanus: τέ μοί T: μοί B

Ἄληθῆ, ἔφη, λέγεις.

5 Τούτων τοίνυν, εἶπον, δεόμεθα διακοῦσαι.

Ἄλλ' οὐ χαλεπόν, ἔφη· μειράκιον γὰρ ὦν αὐτοὺς εὖ μάλα διεμελέτησεν, ἐπεὶ νῦν γε κατὰ τὸν πάππον τε καὶ ὁμώνυμον πρὸς ἵππικῆν τὰ πολλὰ διατρίβει. ἀλλ' εἰ δεῖ, ἴωμεν παρ' αὐτόν· ἄρτι γὰρ ἐνθένδε οἴκαδε οἴχεται, οἰκεί δὲ

10 ἐγγὺς ἐν Μελίτῃ.

127 Ταῦτα εἰπόντες ἐβαδίζομεν, καὶ κατελάβομεν τὸν Ἀντιφῶντα οἶκοι, χαλιῶν τινα χαλκεί ἐκδιδόντα σκευάσαι· ἐπειδὴ δὲ ἐκείνου ἀπηλλάγη οἱ τε ἀδελφοὶ ἔλεγον αὐτῷ ὦν ἔνεκα παρείμεν, ἀνεγνώρισέν τέ με ἐκ τῆς προτέρας
5 ἐπιδημίας καὶ με ἠσπάζετο, καὶ δεομένων ἡμῶν διελθεῖν τοὺς λόγους, τὸ μὲν πρῶτον ὤκνει—πολὺ γὰρ ἔφη ἔργον εἶναι—ἔπειτα μέντοι διηγεῖτο. ἔφη δὲ δὴ ὁ Ἀντιφῶν λέγειν τὸν Πυθόδωρον ὅτι ἀφίκοντό ποτε εἰς Παναθήναια τὰ μεγάλα
b Ζήνων τε καὶ Παρμενίδης. τὸν μὲν οὖν Παρμενίδην εὖ μάλα ἤδη πρεσβύτην εἶναι, σφόδρα πολίον, καλὸν δὲ κάγαθον τὴν ὄψιν, περὶ ἔτη μάλιστα πέντε καὶ ἐξήκοντα· Ζήωνα δὲ ἐγγὺς τῶν τετταράκοντα τότε εἶναι, εὐμήκη
5 δὲ καὶ χαρίεντα ἰδεῖν, καὶ λέγεσθαι αὐτὸν παιδικὰ τοῦ Παρμενίδου γεγονέναι. καταλύειν δὲ αὐτοὺς ἔφη παρὰ τῷ
c Πυθοδώρῳ ἐκτὸς τείχους ἐν Κεραμεικῷ· οἱ δὴ καὶ ἀφικέσθαι τὸν τε Σωκράτη καὶ ἄλλους τινὰς μετ' αὐτοῦ πολλοὺς, ἐπιθυμοῦντας ἀκοῦσαι τῶν τοῦ Ζήωνος γραμμάτων—τότε γὰρ αὐτὰ πρῶτον ὑπ' ἐκείνων κομισθῆναι—Σωκράτη δὲ εἶναι
5 τότε σφόδρα νέον. ἀναγινώσκει οὖν αὐτοῖς τὸν Ζήωνα αὐτόν, τὸν δὲ Παρμενίδην τυχεῖν ἕξω ὄντα· καὶ εἶναι πάνυ βραχὺ ἔτι λοιπὸν τῶν λόγων ἀναγινωσκομένων, ἥνικα
d αὐτὸς τε ἐπεισελθεῖν ἔφη ὁ Πυθόδωρος ἕξωθεν καὶ τὸν Παρμενίδην μετ' αὐτοῦ καὶ Ἀριστοτέλη τὸν τῶν τριάκοντα

c 5 διακοῦσαι B Proclus : ἀκοῦσαι T c 8 δεῖ] δοκεῖ Heindorf
a 4 παρείμεν B : παρείημεν T : παρήμεν G a 5 με B : om. T Proclus
a 8 ἀφίκοντό B : ἀφίκοντό T b 2 ἤδη T : δὴ B b 4 τῶν
G : ἐτῶν B T tetταράκοντα T : τεσσαράκοντα B

γενόμενον, καὶ σμίκρ' ἅττα ἔτι ἐπακοῦσαι τῶν γραμμάτων· οὐ μὴν αὐτός γε, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἀκηκοέναι τοῦ Ζήνωνος.

5

Τὸν οὖν Σωκράτη ἀκούσαντα πάλιν τε κελεῦσαι τὴν πρώτην ὑπόθεσιν τοῦ πρώτου λόγου ἀναγνῶναι, καὶ ἀναγνωσθείσης, Πῶς, φάναι, ὦ Ζήνων, τοῦτο λέγεις; εἰ πολλὰ ἐστὶ τὰ ὄντα, ὡς ἄρα δεῖ αὐτὰ ὁμοιά τε εἶναι καὶ ἀνόμοια, τοῦτο δὲ δὴ ἀδύνατον· οὔτε γὰρ τὰ ἀνόμοια ὁμοια οὔτε τὰ ὁμοια ἀνόμοια οἶόν τε εἶναι; οὐχ οὕτω λέγεις;

e

Οὕτω, φάναι τὸν Ζήωνα.

5

Οὐκοῦν εἰ ἀδύνατον τά τε ἀνόμοια ὁμοια εἶναι καὶ τὰ ὁμοια ἀνόμοια, ἀδύνατον δὴ καὶ πολλὰ εἶναι; εἰ γὰρ πολλὰ εἶη, πάσχοι ἂν τὰ ἀδύνατα. ἄρα τοῦτό ἐστιν ὃ βούλουταί σου οἱ λόγοι, οὐκ ἄλλο τι ἢ διαμάχεσθαι παρὰ πάντα τὰ λεγόμενα ὡς οὐ πολλὰ ἐστὶ; καὶ τούτου αὐτοῦ οἶε σοι τεκμήριον εἶναι ἕκαστον τῶν λόγων, ὥστε καὶ ἡγή τοσαῦτα τεκμήρια παρέχεσθαι, ὅσουςπερ λόγους γέγραφας, ὡς οὐκ ἐστὶ πολλά; οὕτω λέγεις, ἢ ἐγὼ οὐκ ὀρθῶς καταμανθάνω;

10

128

Οὐκ, ἀλλά, φάναι τὸν Ζήωνα, καλῶς συνήκας ὄλον τὸ γράμμα ὃ βούλεται.

Μανθάνω, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, ὦ Παρμενίδη, ὅτι Ζήνων ὅδε οὐ μόνον τῇ ἄλλῃ σου φιλίᾳ βούλεται ὤκειῶσθαι, ἀλλὰ καὶ τῷ συγγράμματι. ταῦτόν γὰρ γέγραφε τρόπον τινὰ ὅπερ σύ, μεταβάλλων δὲ ἡμᾶς πειρᾶται ἐξαπατᾶν ὡς ἕτερόν τι λέγων. σὺ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ποιήμασιν ἐν φῆς εἶναι τὸ πᾶν, καὶ τούτων τεκμήρια παρέχῃ καλῶς τε καὶ εὖ· ὅδε δὲ αὐτὸ οὐ πολλά φησιν εἶναι, τεκμήρια δὲ καὶ αὐτὸς πάμπολλα καὶ παμμεγέθη παρέχεται. τὸ οὖν τὸν μὲν ἐν φάναι, τὸν δὲ μὴ πολλά, καὶ οὕτως ἐκάτερον λέγειν ὥστε μηδὲν τῶν

5

b

e9 σου οἱ B et in ras. T: σοι οἱ G a5 σου] fort. σοι Heindorf οἰκειῶσθαι pr. B pr. T (corr. B^{2t}): οἰκειοῦσθαι al. Proclus a7 ὅπερ Proclus: ὅνπερ B: ὄ*περ T μεταβάλλων B: μεταβαλῶν T Proclus a8 ἐν φῆς T: ἐν ἐφης B Proclus b1 τε B: γε T b2 καὶ T: om. B

5 αὐτῶν εἰρηκίηαι δοκεῖν σχεδόν τι λέγοντας ταῦτά, ὑπὲρ ἡμᾶς τοὺς ἄλλους φαίνεται ὑμῖν τὰ εἰρημένα εἰρήσθαι.

Ναί, φάναι τὸν Ζήνωνα, ᾧ Σώκρατες. σὺ δ' οὖν τὴν ἀλήθειαν τοῦ γράμματος οὐ πανταχοῦ ἤσθησαι. καίτοι
 c ὥσπερ γε αἱ Λάκαιαι σκύλακες εἶ μεταθεῖς τε καὶ ἰχνεύεις τὰ λεχθέντα· ἀλλὰ πρῶτον μὲν σε τοῦτο λαυθάνει, ὅτι οὐ παντάπασιν οὕτω σεμνύνεται τὸ γράμμα, ὥστε ἄπερ σὺ λέγεις διανοσηθὲν γραφήναι, τοὺς ἀνθρώπους δὲ ἐπικρυπτό-
 5 μενον ὥς τι μέγα διαπραττόμενον· ἀλλὰ σὺ μὲν εἶπες τῶν συμβεβηκότων τι, ἔστι δὲ τό γε ἀληθὲς βοήθειά τις ταῦτα [τὰ γράμματα] τῷ Παρμενίδου λόγῳ πρὸς τοὺς ἐπιχειροῦντας
 d αὐτὸν κωμῳδεῖν ὡς εἰ ἔν ἐστι, πολλὰ καὶ γελοῖα συμβαίνει πάσχειν τῷ λόγῳ καὶ ἐναντία αὐτῷ. ἀντιλέγει δὴ οὖν τοῦτο τὸ γράμμα πρὸς τοὺς τὰ πολλὰ λέγοντας, καὶ ἀνταποδίδωσι ταῦτα καὶ πλείω, τοῦτο βουλούμενον δηλοῦν, ὡς
 5 ἔτι γελοιότερα πάσχοι ἂν αὐτῶν ἢ ὑπόθεσις, εἰ πολλὰ ἔστιν, ἢ ἢ τοῦ ἔν εἶναι, εἴ τις ἰκανῶς ἐπεξίλοι. διὰ τοιαύτην δὴ φιλονικίαν ὑπὸ νέου ὄντος ἐμοῦ ἐγράφη, καὶ τις αὐτὸ ἔκλεψε γραφέν, ὥστε οὐδὲ βουλευσασθαι ἐξεγένετο εἶτ'
 e ἐξοιστέον αὐτὸ εἰς τὸ φῶς εἶτε μή. ταύτη οὖν σε λαυθάνει, ᾧ Σώκρατες, ὅτι οὐχ ὑπὸ νέου φιλονικίας οἶε αὐτὸ γεγράφθαι, ἀλλ' ὑπὸ πρεσβυτέρου φιλοτιμίας· ἐπεὶ, ὅπερ γ' εἶπον, οὐ κακῶς ἀπήκασας.

5 'Ἄλλ' ἀποδέχομαι, φάναι τὸν Σωκράτη, καὶ ἡγοῦμαι ὡς λέγεις ἔχειν. τόδε δέ μοι εἰπέ· οὐ νομίζεις εἶναι αὐτὸ καθ' αὐτὸ εἶδός τι ὁμοιότητος, καὶ τῷ τοιοῦτῳ αὖ ἄλλο τι ἐναντίον, ὃ ἔστιν ἀνόμοιον· τούτοιον δὲ δυοῖν ὄντων καὶ ἐμὲ καὶ σὲ καὶ τᾶλλα ἃ δὴ πολλὰ καλοῦμεν μεταλαμβάνειν; καὶ τὰ μὲν τῆς ὁμοιότητος μεταλαμβάνοντα ὅμοια γίνεσθαι
 5 ταύτη τε καὶ κατὰ τοσοῦτον ὅσον ἂν μεταλαμβάνῃ, τὰ δὲ

b 7 δ' οὖν B T: γοῦν Heindorf c 7 τὰ γράμματα om. Proclus
 d 4 ταῦτα Schleiermacher: ταῦτα B: om. T d 5 εἰ B T Proclus:
 ἢ εἰ vulg. d 7 νέου ὄντος B² T: νεύοντος pr. B e 1 οὖν
 T Proclus: γ' οὖν B a 1 αὖ B Proclus: om. T

τῆς ἀνομοιότητος ἀνόμοια, τὰ δὲ ἀμφοτέρων ἀμφοτέρα; εἰ
 δὲ καὶ πάντα ἐναντίων ὄντων ἀμφοτέρων μεταλαμβάνει,
 καὶ ἔστι τῷ μετέχειν ἀμφοῖν ὁμοιά τε καὶ ἀνόμοια αὐτὰ
 αὐτοῖς, τί θαυμαστόν; εἰ μὲν γὰρ αὐτὰ τὰ ὁμοιά τις ἀ-
έφαιεν ἀνόμοια γιγνόμενα ἢ τὰ ἀνόμοια ὁμοια, τέρας ἂν
οἶμαι ἦν· εἰ δὲ τὰ τούτων μετέχοντα ἀμφοτέρων ἀμφοτέρα
 ἀποφαίνει πεπουθότα, οὐδὲν ἔμοιγε, ὦ Ζήνων, ἄτοπον δοκεῖ,
 οὐδέ γε εἰ ἐν ἅπαντα ἀποφαίνει τις τῷ μετέχειν τοῦ ἐνὸς 5
 καὶ ταῦτα ταῦτα πολλὰ τῷ πλήθους αὐ μετέχειν. ἀλλ' εἰ
ὁ ἔστιν ἓν, αὐτὸ τοῦτο πολλὰ ἀποδείξει καὶ αὐτὰ πολλὰ δι
ἓν, τοῦτο ἤδη θαυμάσομαι. καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων
 ὡσαύτως· εἰ μὲν αὐτὰ τὰ γένη τε καὶ εἶδη ἐν αὐτοῖς ἀπο-
 φαίνοι τὰναντία ταῦτα πάθη πάσχοντα, ἕξιον θαυμάζειν·
 εἰ δ' ἐμὲ ἓν τις ἀποδείξει ὄντα καὶ πολλὰ, τί θαυμαστόν,
 λέγων, ὅταν μὲν βούληται πολλὰ ἀποφῆναι, ὡς ἕτερα μὲν 5
 τὰ ἐπὶ δεξιὰ μου ἔστιν, ἕτερα δὲ τὰ ἐπ' ἀριστερά, καὶ ἕτερα
 μὲν τὰ πρόσθεν, ἕτερα δὲ τὰ ὀπίσθεν, καὶ ἄνω καὶ κάτω
 ὡσαύτως—πλήθους γὰρ οἶμαι μετέχω—ὅταν δὲ ἓν, ἐρεῖ ὡς
 ἐπὶ τὰ ἡμῶν ὄντων εἰς ἐγὼ εἰμι ἄνθρωπος μετέχων καὶ τοῦ d
 ἐνός· ὥστε ἀληθῆ ἀποφαίνει ἀμφοτέρα. εἰ ὅν τις τοιαῦτα
 ἐπιχειρῆ πολλὰ καὶ ἐν ταῦτόν ἀποφαίνειν, λίθους καὶ ξύλα
 καὶ τὰ τοιαῦτα, τί φήσομεν αὐτόν πολλὰ καὶ ἐν ἀποδεικνύναι,
 οὐ τὸ εἶναι πολλὰ οὐδὲ τὰ πολλὰ ἓν, οὐδέ τι θαυμαστόν 5
 λέγειν, ἀλλ' ἔπερ ἂν πάντες ὁμολογοῦμεν· εἰ ἂν δέ τις ὦν
 ἰνυδὴ ἐγὼ ἔλεγον πρῶτον μὲν διαιρῆται χωρὶς αὐτὰ καθ'
 αὐτὰ τὰ εἶδη, οἷον ὁμοιότητά τε καὶ ἀνομοιότητα καὶ πλήθος
 καὶ τὸ ἓν καὶ στάσις καὶ κίνησις καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, e
 εἶτα ἐν ἑαυτοῖς ταῦτα δυνάμενα συγκεράνυσθαι καὶ δια-
 κρίνεσθαι ἀποφαίνῃ, ἀγαίμην ἂν ἔγωγ', ἔφη, θαυμαστῶς, ὦ

b 1 ἀπέφαιεν T: ἀπεφαίνετο B b 4 δοκεῖ T: δοκεῖ εἶναι B
 Proclus c 4 καὶ πολλὰ ὄντα pr. T c 5 ἀποφῆναι Simplicius:
 ἀποφαίνειν B T Proclus d 1 ἡμῶν] μὲν Simplicius ἐγὼ om.
 Simplicius d 2 ἀποφαίνει B: ἀποφαίνοι T d 3 ταῦτόν scripsi:
 ταῦτό Simplicius (ταῦτό D): ταῦτά B T d 4 τι Simplicius: om. B T
 d 6 ὦν B T: ὃ Simplicius e 1 τὸ om. Simplicius

b 5 129 a 6
 114 114

6. 129 a 6
 01- 114

c 9 129 a

d

5
 29 15

9 129 a
 27

e

Ζήνων. ταῦτα δὲ ἀνδρείως μὲν πάνυ ἠγοῦμαι πεπραγμα-
 75 τεῦσθαι· πολὺ μεντὰν ὧδε μᾶλλον, ὡς λέγω, ἀγασθείην εἶ-
 τις ἔχοι τὴν αὐτὴν ταύτην ἀπορίαν ἐν αὐτοῖς τοῖς εἶδεσι
 130 παντοδαπῶς πλεκομένην, ὥσπερ ἐν τοῖς ὄρωμένοις διήλθετε,
 οὕτως καὶ ἐν τοῖς λογισμῶ λαμβανομένοις ἐπιδείξαι.

Λέγοντος δὴ, ἔφη ὁ Πυθόδωρος, τοῦ Σωκράτους ταῦτα
 αὐτὸς μὲν (ἀν) οἴεσθαι ἐφ' ἐκάστου ἄχθεσθαι τὸν τε Παρ-
 5 μενίδην καὶ τὸν Ζήωνα, τοὺς δὲ πάνυ τε αὐτῷ προσέχειν
 τὸν νοῦν καὶ θαμὰ εἰς ἀλλήλους βλέποντας μειδιᾶν ὡς
 ἀγαμένους τὸν Σωκράτη. ὅπερ οὖν καὶ παυσασμένου αὐτοῦ
 εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην· ὦ Σώκρατες, φάναι, ὡς ἄξιός ἐστι
 b ἀγασθαι τῆς ὀρμῆς τῆς ἐπὶ τοὺς λόγους. καὶ μοι εἰπέ,
 αὐτὸς σὺ οὕτω διήρησαι ὡς λέγεις, χωρὶς μὲν εἶδη αὐτὰ
 ἄττα, χωρὶς δὲ τὰ τούτων αὐ μετέχοντα; καὶ τί σοι δοκεῖ
 εἶναι αὐτὴ ὁμοιότης χωρὶς ἧς ἡμεῖς ὁμοιότητος ἔχομεν, καὶ
 5 ἐν δὴ καὶ πολλὰ καὶ πάντα ὅσα νυνδὴ Ζήνωνος ἤκουες;

*Εμοιγε, φάναι τὸν Σωκράτη.

*Ἡ καὶ τὰ τοιαῦτα, εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην, οἶον δικαίου
 τι εἶδος αὐτὸ καθ' αὐτὸ καὶ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ πάντων
 αὐ τῶν τοιούτων;

10 Naί, φάναι.

c Τί δ', ἀνθρώπου εἶδος χωρὶς ἡμῶν καὶ τῶν οἶοι ἡμεῖς ἐσμεν
 πάντων, αὐτό τι εἶδος ἀνθρώπου ἢ πυρὸς ἢ καὶ ὕδατος;

*Ἐν ἀπορίᾳ, φάναι, πολλάκις δὴ, ὦ Παρμενίδη, περὶ αὐτῶν
 γέγονα, πότερα χρὴ φάναι ὥσπερ περὶ ἐκείνων ἢ ἄλλως.

5 *Ἡ καὶ περὶ τῶνδε, ὦ Σώκρατες, ἢ καὶ γελοῖα δόξειεν ἂν
 εἶναι, οἶον θριξὶ καὶ πηλὸς καὶ ῥύπος ἢ ἄλλο τι ἀτμότατον
 τε καὶ φαυλότατον, ἀπορεῖς εἶτε χρὴ φάναι καὶ τούτων

d ἐκάστου εἶδος εἶναι χωρὶς, ὅν ἄλλο αὐ ἢ ὦν <τι> ἡμεῖς
 μεταχειριζόμεθα, εἶτε καὶ μή;

ο6 ταύτην T: om. B a4 ἀν addidi a5 τε B: γε T
 b4 αὐτὴ ἢ ὁμοιότης B: αὐτοῦμοιότης T b7 τοιαῦτα B: τοιάδε T
 Proclus τὸν T: τὸν τε B c2 τι B: τὸ T c6 τι T: ὅτι B
 d1 αὐ ἢ ὦν τι scripsi (αὐ τῶν ὦν Heindorf): αὐτῶν. ἢ ὦν B T Proclus

Οὐδαμῶς, φάναι τὸν Σωκράτη, ἀλλὰ ταῦτα μὲν γε ἄπερ ὀρώμεν, ταῦτα καὶ εἶναι· εἶδος δέ τι αὐτῶν οἰηθῆναι εἶναι μὴ λίαν ἢ ἄτοπον. ἤδη μέντοι ποτέ με καὶ ἔθραξε μή τι 5 ἢ περὶ πάντων ταυτὸν· ἔπειτα ὅταν ταύτῃ στῶ, φεύγων οἴχομαι, δείσας μὴ ποτε εἰς τινα βυθὸν φλυαρίας ἐμπεσῶν διαφθαρῶ· ἐκέισε δ' οὖν ἀφικόμενος, εἰς ἃ νυνδὴ ἐλέγομεν εἶδη ἔχειν, περὶ ἐκεῖνα πραγματευόμενος διατρίβω.

Νέος γὰρ εἶ ἔτι, φάναι τὸν Παρμενίδην, ᾧ Σώκρατες, e καὶ οὐπω σου ἀντελήπται φιλοσοφία ὡς ἔτι ἀντιλήψεται κατ' ἐμὴν δόξαν, ὅτε οὐδὲν αὐτῶν ἀτιμάσεις· νῦν δὲ ἔτι πρὸς ἀνθρώπων ἀποβλέπεις δόξας διὰ τὴν ἡλικίαν. τόδε δ' οὖν μοι εἶπέ· δοκεῖ σοι, ὡς φῆς, εἶναι εἶδη ἅττα, ὧν τὰδε 5 τὰ ἄλλα μεταλαμβάνοντα τὰς ἐπωνυμίας αὐτῶν ἴσχειν, οἷον ὁμοιότητος μὲν μεταλαμβάνοντα ὅμοια, μεγέθους δὲ μεγάλα, 131 κάλλους δὲ καὶ δικαιοσύνης δίκαιά τε καὶ καλὰ γίνεσθαι;

Πάνυ γε, φάναι τὸν Σωκράτη.

Οὐκοῦν ἤτοι ὅλου τοῦ εἶδους ἢ μέρους ἕκαστον τὸ μεταλαμβάνον μεταλαμβάνει; ἢ ἄλλη τις ἂν μετάληψις χωρὶς 5 τούτων γένοιτο;

Καὶ πῶς ἄν; εἶπεν.

Πότερον οὖν δοκεῖ σοι ὅλον τὸ εἶδος ἐν ἐκάστῳ εἶναι τῶν πολλῶν ἐν ὄν, ἢ πῶς;

Τί γὰρ κωλύει, φάναι τὸν Σωκράτη, ᾧ Παρμενίδη, [ἐν 10 εἶναι];

Ἐν ἄρα ὄν καὶ ταυτὸν ἐν πολλοῖς καὶ χωρὶς οὐσίῳ ὅλον b ἅμα ἐνέσται, καὶ οὕτως αὐτὸ αὐτοῦ χωρὶς ἂν εἴη.

Οὐκ ἄν, εἶ γε, φάναι, οἷον [εἶ] ἡμέρα [εἶ] μία καὶ ἡ αὐτὴ οὐσα πολλαχοῦ ἅμα ἐστὶ καὶ οὐδὲν τι μᾶλλον αὐτῇ

d 3 μὲν B: om. T d 6 στῶ T: ἰστῶ B d 7 τινα βυθὸν B: τινα ἄβυθον T: τιν' ἄμυθον Aldina: τιν' ἄβυθον Stephanus φλυαρίας Par. 1836, Procli C D, Synesius Origenes: φλυαρίαν BT e 3 αὐτὸν pr. B
e 5 δ' οὖν Proclus: οὖν BT εἶναι εἶδη B Proclus: εἶδη εἶναι T
a 2 δὲ T: τε B a 10 ἐν εἶναι seclusi: ἐνεῖναι Schleiermacher
b 1 καὶ χωρὶς T: χωρὶς B b 2 ἐνέσται pr. T: ἐν ἔσται Bt
b 3 εἶ γε B Proclus: εἶναι T εἶ om. Proclus εἶη secl. Heindorf

5 αὐτῆς χωρὶς ἔστιν, εἰ οὕτω καὶ ἕκαστον τῶν εἰδῶν ἐν ἐν
πᾶσιν ἅμα ταῦτόν εἴη.

Ἡδέως γε, φάναι, ὦ Σώκρατες, ἐν ταῦτόν ἅμα πολλαχοῦ
ποιεῖς, οἷον εἰ ἰστίῳ καταπετάσας πολλοὺς ἀνθρώπους φαίης
ἐν ἐπὶ πολλοῖς εἶναι ὄλον· ἢ οὐ τὸ τοιοῦτον ἡγῆ λέγειν;

c Ἴσως, φάναι.

Ἡ οὖν ὄλον ἐφ' ἑκάστῳ τὸ ἰστίον εἴη ἂν, ἢ μέρος αὐτοῦ
ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ;

Μέρος.

5 Μεριστὰ ἄρα, φάναι, ὦ Σώκρατες, ἔστιν αὐτὰ τὰ εἶδη,
καὶ τὰ μετέχοντα αὐτῶν μέρους ἂν μετέχοι, καὶ οὐκέτι ἐν
ἑκάστῳ ὄλον, ἀλλὰ μέρος ἑκάστου ἂν εἴη.

Φαίνεται οὕτω γε.

Ἡ οὖν ἐθελήσεις, ὦ Σώκρατες, φάναι τὸ ἐν εἶδος ἡμῶν
10 τῇ ἀληθείᾳ μερίζεσθαι, καὶ ἔτι ἐν ἔσται;

Οὐδαμῶς, εἰπεῖν.

Ὅρα γάρ, φάναι· εἰ αὐτὸ τὸ μέγεθος μεριεῖς καὶ ἕκαστον

d τῶν πολλῶν μεγάλων μεγέθους μέρει σμικροτέρῳ αὐτοῦ τοῦ
μεγέθους μέγα ἔσται, ἄρα οὐκ ἄλογον φανέεται;

Πάνυ γ', ἔφη.

Τί δέ; τοῦ ἴσου μέρος ἕκαστον σμικρὸν ἀπολαβόν τι
5 ἔξει ὧ ἐλάττονι ὄντι αὐτοῦ τοῦ ἴσου τὸ ἔχον ἴσον τῷ ἔσται;

Ἀδύνατον.

Ἄλλὰ τοῦ σμικροῦ μέρος τις ἡμῶν ἔξει, τούτου δὲ αὐτοῦ
τὸ σμικρὸν μείζον ἔσται ἅτε μέρους ἑαυτοῦ ὄντος, καὶ οὕτω
δὴ αὐτὸ τὸ σμικρὸν μείζον ἔσται· ὧ δ' ἂν προστεθῆ τὸ
e ἀφαιρεθέν, τούτο σμικρότερον ἔσται ἄλλ' οὐ μείζον ἢ πρὶν.

Οὐκ ἂν γένοιτο, φάναι, τούτῳ γε.

Τίνα οὖν τρόπον, εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες, τῶν εἰδῶν σοι

b 5 ἐν ἐν T: ἐν B b 7 γε B: γε T c 7 ἂν εἴη] ἂν ἐνεῖη T
c 9 ἦ] εἰ B: ἦ T d 2 φανέεται T: φαίνεται B d 4 μέρος Proclus:
μέρους B: μέρῳς T d 7 ἀλλὰ . . . e 2 τούτῳ γε spuria iudicabant
nonnulli apud Proclum d 7 αὐτοῦ B T Proclus: αὐτὸ Heindorf:
aῦ Schleiermacher

τὰ ἄλλα μεταλήψεται, μήτε κατὰ μέρη μήτε κατὰ ὅλα
μεταλαμβάνειν δυνάμενα; 5

Οὐ μὰ τὸν Δία, φάναι, οὐ μοι δοκεῖ εὐκόλον εἶναι τὸ
τοιούτου οὐδαμῶς διορίσασθαι.

Τί δὲ δὴ; πρὸς τόδε πῶς ἔχεις;

Τὸ ποῖον;

Οἶμαι σε ἐκ τοῦ τοιούτου ἐν ἕκαστον εἶδος οἶεσθαι εἶναι· 132
ὅταν πόλλ' ἅττα μεγάλα σοι δόξη εἶναι, μία τις ἴσως δοκεῖ
ιδέα ἢ αὐτὴ εἶναι ἐπὶ πάντα ἰδόντι, ὅθεν ἐν τὸ μέγα ἡγή
εἶναι.

Ἀληθῆ λέγεις, φάναι. 5

Τί δ' αὐτὸ τὸ μέγα καὶ τὰλλα τὰ μεγάλα, ἐὰν ὡσαύτως
τῇ ψυχῇ ἐπὶ πάντα ἴδης, οὐχὶ ἐν τι αὐτὸ μέγα φανεῖται, ᾧ
ταῦτα πάντα μεγάλα φαίνεσθαι;

Ἐοικεν.

Ἄλλο ἄρα εἶδος μεγέθους ἀναφανήσεται, παρ' αὐτό τε τὸ 10
μέγεθος γεγονὸς καὶ τὰ μετέχοντα αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τούτοις αὐτῷ
πᾶσιν ἕτερον, ᾧ ταῦτα πάντα μεγάλα ἔσται· καὶ οὐκέτι δὴ b
ἐν ἕκαστόν σοι τῶν εἰδῶν ἔσται, ἀλλὰ ἅπειρα τὸ πλήθος..

Ἄλλά, φάναι, ᾧ Παρμενίδῃ, τὸν Σωκράτη, μὴ τῶν εἰδῶν
ἕκαστον ἢ τούτων νόημα, καὶ οὐδαμοῦ αὐτῷ προσήκη ἐγγί-
γνεσθαι ἄλλοθι ἢ ἐν ψυχαῖς· οὕτω γὰρ ἂν ἐν γε ἕκαστον εἴη 5
καὶ οὐκ ἂν ἔτι πάσχοι ἂ νυνδὴ ἐλέγετο.

Τί οὖν; φάναι, ἐν ἕκαστόν ἐστι τῶν νοημάτων, νόημα δὲ
οὐδενός;

Ἄλλ' ἀδύνατον, εἰπεῖν. 10

Ἄλλὰ τινός;

Ναί.

Ἄντος ἢ οὐκ ἄντος; c

Ἄντος.

a 2 σοι δόξη B Proclus : δόξη σοι T a 3 ἢ αὐτὴ B Proclus :
αὐτῇ T a 7 αὐτῷ B Proclus : αὐτοῦ B a 8 πάντα B : πάντα
ἀνάγκη T Proclus b 4 ἢ τούτων B Proclus : τούτων ἢ T προσήκη
Proclus : προσήκει B T b 5 γε B : τε T

Οὐχ ἐνὸς τινος, ὁ ἐπὶ πάσῃ ἐκείνο τὸ νόημα ἐπὸν νοεῖ,
μῖαν τιὰ οὖσαν ἰδέαν;

5 Ναί.

Εἶτα οὐκ εἶδος ἔσται τοῦτο τὸ νοούμενον ἐν εἶναι, ἀεὶ ὄν
τὸ αὐτὸ ἐπὶ πάσῃ;

Ἐνάγκη αὖ φαίνεται.

10 Τί δὲ δῆ; εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην, οὐκ ἀνάγκη ἢ τὰλλα
φῆς τῶν εἰδῶν μετέχειν ἢ δοκεῖ σοι ἐκ νοημάτων ἕκαστον
εἶναι καὶ πάντα νοεῖν, ἢ νοήματα ὄντα ἀνόητα εἶναι;

Ἄλλ' οὐδὲ τοῦτο, φάναι, ἔχει λόγον, ἀλλ', ὡ Παρμενίδη,
d μάλιστα ἔμοιγε καταφαίνεται ὧδε ἔχειν· τὰ μὲν εἶδη ταῦτα
ὡσπερ παραδείγματα ἐστάναι ἐν τῇ φύσει, τὰ δὲ ἄλλα τούτοις
εἰκέναι καὶ εἶναι ὁμοιώματα, καὶ ἡ μέθεξις αὐτῇ τοῖς ἄλλοις
γίγνεσθαι τῶν εἰδῶν οὐκ ἄλλη τις ἢ εἰκασθῆναι αὐτοῖς.

5 Εἰ οὖν τι, ἔφη, ἔοικεν τῷ εἰδεῖ, οἷόν τε ἐκείνο τὸ εἶδος
μὴ ὅμοιον εἶναι τῷ εἰκασθέντι, καθ' ὅσον αὐτῷ ἀφωμοιώθη;
ἢ ἔστι τις μηχανὴ τὸ ὅμοιον μὴ ὁμοίῳ ὅμοιον εἶναι;

Οὐκ ἔστι.

Τὸ δὲ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ ἄρ' οὐ μεγάλη ἀνάγκη ἐνὸς τοῦ
e αὐτοῦ [εἶδους] μετέχειν;

Ἐνάγκη.

Οὗ δ' ἂν τὰ ὅμοια μετέχοντα ὅμοια ἦ, οὐκ ἐκείνο ἔσται
αὐτὸ τὸ εἶδος;

5 Παντάπασι μὲν οὖν.

Οὐκ ἄρα οἷόν τέ τι τῷ εἰδεῖ ὅμοιον εἶναι, οὐδὲ τὸ εἶδος
ἄλλῳ· εἰ δὲ μὴ, παρὰ τὸ εἶδος ἀεὶ ἄλλο ἀναφανήσεται εἶδος,
133 καὶ ἂν ἐκείνῳ τῷ ὅμοιον ἦ, ἕτερον αὖ, καὶ οὐδέποτε παύσεται
ἀεὶ καινὸν εἶδος γιγνόμενον, ἐὰν τὸ εἶδος τῷ ἑαυτοῦ μετέχοντι
ὅμοιον γίγνηται.

c 3 ἐπὸν νοεῖ Procli B : ἐπὸν νοεῖν T : εἶπον νοεῖν B c 9 ἀνάγκη
ἢ Waddell : ἀνάγκη ἢ B : ἀνάγκη ἢ T : ἀνάγκη εἰ Proclus c 10 δοκεῖ
B T Proclus : δοκεῖν vulg. d 2 ἐν B T Stobaeus : om. Proclus
d 6 ὅμοιον εἶναι B Proclus : εἶναι ὅμοιον T e 1 εἶδους secl. Jackson
a 1 ἐκείνῳ τῷ T Proclus : ἐκείνῳ τὸ B (sed φ in ras.) ἦ] ἢ B T

Ἐληθέστατα λέγεις.

Οὐκ ἄρα ὁμοιότητι τᾶλλα τῶν εἰδῶν μεταλαμβάνει, ἀλλὰ 5
τι ἄλλο δεῖ ζητεῖν ᾧ μεταλαμβάνει.

Ἔοικεν.

Ὅρῃς οὖν, φάναι, ᾧ Σώκρατες, ὄση ἡ ἀπορία ἐάν τις ὡς
εἶδη ὄντα αὐτὰ καθ' αὐτὰ διορίζηται;

Καὶ μάλα.

10

Εὖ τοίνυν ἴσθι, φάναι, ὅτι ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδέπω ἄπτη
αὐτῆς ὄση ἐστὶν ἡ ἀπορία, εἰ ἐν εἶδος ἕκαστον τῶν ὄντων b
ἀεί τι ἀφοριζόμενος θήσεις.

Πῶς δῆ; εἰπεῖν.

Πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, φάναι, μέγιστον δὲ τόδε. εἴ τις
φαίη μηδὲ προσήκειν αὐτὰ γινώσκεισθαι ὄντα τοιαῦτα οἶά 5
φάμεν δεῖν εἶναι τὰ εἶδη, τῷ ταῦτα λέγουσι οὐκ ἂν ἔχοι τις
ἐνδείξασθαι ὅτι ψεύδεται, εἰ μὴ πολλῶν μὲν τύχοι ἔμπειρος
ὢν ὁ ἀμφισβητῶν καὶ μὴ ἀφυῆς, ἐθέλοι δὲ πάνυ πολλὰ καὶ
πόρρωθεν πραγματενομένου τοῦ ἐνδεικνυμένου ἔπεσθαι, ἀλλ' c
ἀπίθανος εἶη ὁ ἄγνωστα ἀναγκάζων αὐτὰ εἶναι.

Πῆ δῆ, ᾧ Παρμενίδῃ; φάναι τὸν Σωκράτη.

Ὅτι, ᾧ Σώκρατες, οἶμαι ἂν καὶ σὲ καὶ ἄλλον, ὅστις
αὐτῆν τινα καθ' αὐτῆν ἐκάστου οὐσίαν τίθεται εἶναι, ὁμολο- 5
γῆσαι ἂν πρῶτον μὲν μηδεμίαν αὐτῶν εἶναι ἐν ἡμῖν.

Πῶς γὰρ ἂν αὐτὴ καθ' αὐτὴν ἔτι εἶη; φάναι τὸν Σωκράτη.

Καλῶς λέγεις, εἰπεῖν.

Οὐκοῦν καὶ ὅσαι τῶν ἰδεῶν πρὸς ἀλλήλας εἰσὶν αἶ εἰσιν,
αὐταὶ πρὸς αὐτὰς τὴν οὐσίαν ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ παρ'
ἡμῖν εἶτε ὁμοιώματα εἶτε ὄπη δῆ τις αὐτὰ τίθεται, ὧν ἡμεῖς d
μετέχοντες εἶναι ἕκαστα ἐπονομαζόμεθα· τὰ δὲ παρ' ἡμῖν
ταῦτα ὁμώνυμα ὄντα ἐκείνοις αὐτὰ αὖ πρὸς αὐτὰ ἐστὶν
ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ εἶδη, καὶ ἑαυτῶν ἀλλ' οὐκ ἐκείνων ὅσα αὖ
ὀνομάζεται οὕτως. 5

a 8 ὡς T Proclus: om. B b 1 εἰ T Proclus: ἡ B b 7 μὲν T:
om. B Proclus c 1 εἶη B Proclus: ἂν εἶη T ἀναγκάζων αὐτὰ
B Proclus: αὐτὰ ἀναγκάζων T c 4 ἐκάστου B: αὐτοῦ ἐκάστου T

Πῶς λέγεις; φάναι τὸν Σωκράτη.

Οἶον, φάναι τὸν Παρμενίδην, εἴ τις ἡμῶν του δεσπότης ἢ
 δοῦλός ἐστιν, οὐκ αὐτοῦ δεσπότητος δῆπου, ὃ ἔστι δεσπότης,
 e ἐκείνου δοῦλός ἐστιν, οὐδὲ αὐτοῦ δούλου, ὃ ἔστι δοῦλος,
 δεσπότης ὁ δεσπότης, ἀλλ' ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπου ἀμφοτέρα
 ταῦτ' ἐστίν· αὐτὴ δὲ δεσποτεία αὐτῆς δουλείας ἐστίν ὅ ἐστι,
 καὶ δουλεία ὡσαύτως αὐτῆ δουλεία αὐτῆς δεσποτείας, ἀλλ' οὐ
 5 τὰ ἐν ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα τὴν δύναμιν ἔχει οὐδὲ ἐκεῖνα πρὸς ἡμᾶς,
 ἀλλ', ὃ λέγω, αὐτὰ αὐτῶν καὶ πρὸς αὐτὰ ἐκεῖνά τέ ἐστι, καὶ
 134 τὰ παρ' ἡμῖν ὡσαύτως πρὸς αὐτά. ἢ οὐ μανθάνεις ὃ λέγω;

Πάνυ γ', εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, μανθάνω.

Οὐκοῦν καὶ ἐπιστήμη, φάναι, αὐτὴ μὲν ὃ ἔστι ἐπιστήμη
 τῆς ὃ ἔστιν ἀλήθεια αὐτῆς ἂν ἐκείνης εἴη ἐπιστήμη;

5 Πάνυ γε.

Ἐκάστη δὲ αὐ τῶν ἐπιστημῶν, ἢ ἔστιν, ἐκάστου τῶν
 ὄντων, ὃ ἔστιν, εἴη ἂν ἐπιστήμη· ἢ οὐ;

Ναί.

Ἡ δὲ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη οὐ τῆς παρ' ἡμῖν ἂν ἀληθείας
 10 εἴη, καὶ αὐ ἐκάστη ἢ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη τῶν παρ' ἡμῖν
 b ὄντων ἐκάστου ἂν ἐπιστήμη συμβαίνοι εἶναι;

Ἄνάγκη.

Ἄλλα μὴν αὐτά γε τὰ εἶδη, ὡς ὁμολογεῖς, οὔτε ἔχομεν
 οὔτε παρ' ἡμῖν οἶόν τε εἶναι.

5 Οὐ γὰρ οὖν.

Γινώσκεται δέ γέ που ὑπ' αὐτοῦ τοῦ εἶδους τοῦ τῆς
 ἐπιστήμης αὐτὰ τὰ γένη ἃ ἔστιν ἕκαστα;

Ναί.

Ὅ γε ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν.

10 Οὐ γάρ.

Οὐκ ἄρα ὑπὸ γε ἡμῶν γινώσκεται τῶν εἰδῶν οὐδέεν,
 ἐπειδὴ αὐτῆς ἐπιστήμης οὐ μετέχομεν.

e 1 ὃ ἔστι T: ἔστι B
 τε B: οἶονται T

a 6 αὐ τῶν B: αὐτῶν T

b 4 οἶόν

Οὐκ ἔοικεν.

Ἄγνωστον ἄρα ἡμῖν καὶ αὐτὸ τὸ καλὸν ὃ ἔστι καὶ
τὸ ἀγαθὸν καὶ πάντα ἃ δὴ ὡς ιδέας αὐτὰς οὐσας ὑπολαμβάνομεν. c

Κινδυνεύει.

Ὅρα δὴ ἔτι τούτου δεινότερον τόδε.

Τὸ ποῖον;

5

Φαίης ἂν που, εἶπερ ἔστιν αὐτό τι γένος ἐπιστήμης, πολὺ
αὐτὸ ἀκριβέστερον εἶναι ἢ τὴν παρ' ἡμῖν ἐπιστήμην, καὶ
κάλλος καὶ τᾶλλα πάντα οὕτω.

Ναί.

Οὐκοῦν εἶπερ τι ἄλλο αὐτῆς ἐπιστήμης μετέχει, οὐκ ἂν τινα 10
μᾶλλον ἢ θεὸν φαίης ἔχειν τὴν ἀκριβεστάτην ἐπιστήμην;

Ἄνάγκη.

Ἄρ' οὖν οἷός τε αὐτῷ ἔσται ὁ θεὸς τὰ παρ' ἡμῖν γινώσκειν d
αὐτὴν ἐπιστήμην ἔχων;

Τί γὰρ οὐ;

Ὅτι, ἔφη ὁ Παρμενίδης, ὠμολόγηται ἡμῖν, ὦ Σώκρατες,
μήτε ἐκεῖνα τὰ εἶδη πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν τὴν δύναμιν ἔχειν ἢν 5
ἔχει, μήτε τὰ παρ' ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα, ἀλλ' αὐτὰ πρὸς αὐτὰ
ἐκότερα.

Ὡμολόγηται γάρ.

Οὐκοῦν εἰ παρὰ τῷ θεῷ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀκριβεστάτη
δεσποτεία καὶ αὕτη ἡ ἀκριβεστάτη ἐπιστήμη, οὐτ' ἂν ἡ 10
δεσποτεία ἢ ἐκείνων ἡμῶν ποτὲ ἂν δεσπόσειεν, οὐτ' ἂν
ἐπιστήμη ἡμᾶς γνοίη οὐδέ τι ἄλλο τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ e
ὁμοίως ἡμεῖς τε ἐκείνων οὐκ ἄρχομεν τῇ παρ' ἡμῖν ἀρχῇ
οὐδὲ γινώσκουμεν τοῦ θείου οὐδὲν τῇ ἡμετέρα ἐπιστήμη,
ἐκεῖνοί τε αὐτῷ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὔτε δεσπότες ἡμῶν
εἰσὶν οὔτε γινώσκουσι τὰ ἀνθρώπεια πράγματα θεοὶ 5
ὄντες.

b 14 ἡμῖν B: ἡμῖν ἔστι T Proclus c 6 που T: ἡ οὐ B c 10 ἄλλο
B: ἄλλη T d 11 οὐτ' ἂν T: οὐτ' ἂν ἢ B Proclus

Ἄλλὰ μὴ λίαν, ἔφη, (ῆ) θαυμαστὸς ὁ λόγος, εἴ τις τὸν θεὸν ἀποστερήσει τοῦ εἰδέναι.

Ταῦτα μέντοι, ὦ Σώκρατες, ἔφη ὁ Παρμενίδης, καὶ ἔτι
 135 ἄλλα πρὸς τούτοις πάνυ πολλὰ ἀναγκαῖον ἔχειν τὰ εἶδη, εἰ
 εἰσὶν αὐταὶ αἱ ἰδέαι τῶν ὄντων καὶ ὀριεῖται τις αὐτό τι
 ἕκαστον εἶδος· ὥστε ἀπορεῖν τε τὸν ἀκούοντα καὶ ἀμφισβη-
 τεῖν ὡς οὔτε ἔστι ταῦτα, εἴ τε ὅτι μάλιστα εἶη, πολλὴ ἀνάγκη
 5 αὐτὰ εἶναι τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἄγνωστα, καὶ ταῦτα λέγοντα
 δοκεῖν τε τι λέγειν καί, ὃ ἄρτι ἐλέγομεν, θαυμαστῶς ὡς
 δυσανάπειστον εἶναι. καὶ ἀνδρὸς πάνυ μὲν εὐφυοῦς τοῦ
 δυνασομένου μαθεῖν ὡς ἔστι γένος τι ἕκαστου καὶ οὐσία αὐτῇ
 b καθ' αὐτήν, ἔτι δὲ θαυμαστοτέρου τοῦ εὐρήσουτος καὶ ἄλλον
 δυνασομένου διδάξαι ταῦτα πάντα ἰκανῶς διεκκριθησάμενον.

Συγχωρῶ σοι, ἔφη, ὦ Παρμενίδη, ὁ Σωκράτης· πάνυ γάρ
 μοι κατὰ νοῦν λέγεις.

5 Ἄλλὰ μέντοι, εἶπεν ὁ Παρμενίδης, εἴ γέ τις δῆ, ὦ
 Σώκρατες, αὐτὸ μὴ ἑάσει εἶδη τῶν ὄντων εἶναι, εἰς πάντα τὰ
 νυνδὴ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀποβλέψας, μηδὲ τι ὀριεῖται εἶδος
 ἑνὸς ἕκαστου, οὐδὲ ὅποι τρέψει τὴν διάνοιαν ἕξει, μὴ ἔω
 c ἰδέαν τῶν ὄντων ἕκαστου τὴν αὐτὴν αἰεὶ εἶναι, καὶ οὕτως τὴν
 τοῦ διαλέγεσθαι δύναμιν παντάπασι διαφθερεῖ. τοῦ τοιούτου
 μὲν οὖν μοι δοκεῖς καὶ μᾶλλον ἡσθῆσθαι.

Ἄληθῆ λέγεις, φάναί.

5 Τί οὖν ποιήσεις φιλοσοφίας περὶ; πῆ τρέψει ἀγνοουμένων
 τούτων;

Οὐ πάνυ μοι δοκῶ καθορᾶν ἔν γε τῷ παρόντι.

Πρῶ γάρ, εἰπεῖν, πρὶν γυμνασθῆναι, ὦ Σώκρατες, ὀρί-
 ζεσθαι ἐπιχειρεῖς καλόν τέ τι καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθὸν καὶ ἐν
 d ἕκαστον τῶν εἰδῶν. ἐνενόησα γὰρ καὶ πρῶην σου ἀκούων

e 7 ῆ add. Heindorf e 8 ἀποστερήσει Stephanus: ἀποστερήσει
 B T a 3 ἕκαστον] an ἕκαστου Heindorf a 7 εὐφυοῦς (δεῖν)
 Heindorf b 2 δυνασομένου pr. T ταῦτα πάντα B Proclus:
 πάντα ταῦτα T b 5 γέ τις δῆ B Proclus: δῆ γέ τις T b 6 ἑάσει
 B T b 7 μὴ δέτι B: μὴδ' ὅτι T c 5 πῆ B T: ποῖ Proclus
 c 8 πρῶ B T: πρῶην Proclus (et mox ἐπιχειρεῖς): γρ. πρῶην T

διαλεγομένου ἐνθάδε Ἄριστοτέλει τῷδε. καλή μὲν οὖν καὶ
 θεία, εὖ ἴσθι, ἡ ὀρμὴ ἦν ὀρμῆς ἐπὶ τοὺς λόγους· ἔλκυσσον δὲ
 σαντὸν καὶ γύμνασαι μᾶλλον διὰ τῆς δοκούσης ἀχρήστου
 εἶναι καὶ καλουμένης ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀδολεσχίας, ἕως ἔτι 5
 νέος εἶ· εἰ δὲ μή, σὲ διαφεύξεται ἡ ἀλήθεια.

Τίς οὖν ὁ τρόπος, φάναι, ὦ Παρμενίδη, τῆς γυμνασίας;

Οὗτος, εἶπεν, ὄνπερ ἤκουσας Ζήνωνος. πλὴν τοῦτό γέ
 σου καὶ πρὸς τοῦτον ἠγάσθην εἰπόντος, ὅτι οὐκ εἶας ἐν τοῖς e
 ὀρωμένοις οὐδὲ περὶ ταῦτα τὴν πλάνην ἐπισκοπεῖν, ἀλλὰ περὶ
 ἐκεῖνα ἃ μάλιστα τις ἂν λόγῳ λάβοι καὶ εἶδη ἂν ἠγγήσαιτο
 εἶναι.

Δοκεῖ γάρ μοι, ἔφη, ταύτη γε οὐδὲν χαλεπὸν εἶναι καὶ 5
 ὅμοια καὶ ἀνόμοια καὶ ἄλλο ὅτιοῦν τὰ ὄντα πάσχοντα
 ἀποφαίνειν.

Καὶ καλῶς γ', ἔφη. χρὴ δὲ καὶ τότε ἔτι πρὸς τούτῳ
 ποιεῖν, μὴ μόνον εἰ ἔστιν ἕκαστον ὑποτιθέμενον σκοπεῖν τὰ
 συμβαινόντα ἐκ τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ ἔστι τὸ αὐτὸ 136
 τοῦτο ὑποτίθεσθαι, εἰ βούλει μᾶλλον γυμνασθῆναι.

Πῶς λέγεις; φάναι.

Οἶον, ἔφη, εἰ βούλει, περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως ἢν
 Ζήνων ὑπέθετο, εἰ πολλὰ ἔστι, τί χρὴ συμβαίνειν καὶ αὐτοῖς 5
 τοῖς πολλοῖς πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς τὸ ἐν καὶ τῷ ἐνὶ πρὸς τε
 αὐτὸ καὶ πρὸς τὰ πολλὰ· καὶ αὖ εἰ μὴ ἔστι πολλὰ, πάλιν
 σκοπεῖν τί συμβήσεται καὶ τῷ ἐνὶ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ πρὸς
 αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα· καὶ αὖθις αὖ ἔαν ὑποθῆ ἔι ἔστιν b
 ὁμοιότης ἢ εἰ μὴ ἔστιν, τί ἐφ' ἑκατέρας τῆς ὑποθέσεως
 συμβήσεται καὶ αὐτοῖς τοῖς ὑποτεθείσιν καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ
 πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα. καὶ περὶ ἀνομοίου ὁ αὐτὸς
 λόγος καὶ περὶ κινήσεως καὶ περὶ στάσεως καὶ περὶ γενέσεως 5
 καὶ φθορᾶς καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ εἶναι καὶ τοῦ μὴ εἶναι· καὶ

d 4 γύμνασαι B Proclus: γύμνασον T
 οὕτως B εἶπεν B T: εἰπεῖν Proclus
 e 3 εἶδη B T Proclus: ἤδη vulg.
 b 1 αὖθις T: αὐτοῖς B

d 8 οὗτος T Proclus:
 e 1 εἶας ἐν T: εἶασεν B
 a 6 τε T: γε B Proclus

ἐνὶ λόγῳ, περὶ οὗτου ἂν αἰεὶ ὑποθῆ ὡς οὗτος καὶ ὡς οὐκ οὗτος
καὶ οἰοῦν ἄλλο πάθος πάσχοντος, δεῖ σκοπεῖν τὰ συμβαί-
c. νοντα πρὸς αὐτὸ καὶ πρὸς ἕναστος τῶν ἄλλων, ὅτι ἂν
προέλη, καὶ πρὸς πλείω καὶ πρὸς σύμπαντα ὡσαύτως· καὶ
τᾶλλα αὐτὸ πρὸς αὐτὰ τε καὶ πρὸς ἄλλο ὅτι ἂν προαιρῆ αἰεὶ,
ἕαντε ὡς ὃν ὑποθῆ ὃ ὑπετίθεσο, ἄντε ὡς μὴ ὄν, εἰ μέλλεις
5 τελέως γυμνασάμενος κυρίως διόψεσθαι τὸ ἀληθές.

Ἄμῆχανόν γ' ἔφη, λέγεις, ὦ Παρμενίδη, πραγματείαν,
καὶ οὐ σφόδρα μαυθάνω. ἀλλά μοι τί οὐ διήλθες αὐτὸς
ὑποθέμενός τι, ἵνα μᾶλλον καταμάθω;

d Πολὺ ἔργον, φάναι, ὦ Σώκρατες, προστάττεις ὡς τηλικῶδε.
Ἄλλὰ σύ, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, Ζήνων, τί οὐ διήλθες
ἡμῖν;

Καὶ τὸν Ζήωνα ἔφη γελάσαντα φάναι· Αὐτοῦ, ὦ
5 Σώκρατες, δεώμεθα Παρμενίδου· μὴ γὰρ οὐ φαῦλον ἢ ὃ
λέγει. ἢ οὐχ ὄρας ὅσον ἔργον προστάττεις; εἰ μὲν οὖν
πλείους ἡμεν, οὐκ ἂν ἄξιον ἦν δεῖσθαι· ἀπρεπῆ γὰρ τὰ
τοιαῦτα πολλῶν ἐναντίον λέγειν ἄλλως τε καὶ τηλικούτῳ·
e ἀγνοοῦσιν γὰρ οἱ πολλοὶ ὅτι ἄνευ ταύτης τῆς διὰ πάντων
διεξόδου τε καὶ πλάνης ἀδύνατον ἐντυχόντα τῷ ἀληθεῖ νοῦν
σχεῖν. ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Παρμενίδη, Σωκράτει συνδέομαι, ἵνα
καὶ αὐτὸς διακούσω διὰ χρόνου.

5 Ταῦτα δὴ εἰπόντος τοῦ Ζήωνος, ἔφη ὁ Ἄντιφῶν φάναι
τὸν Πυθόδωρον, αὐτόν τε δεῖσθαι τοῦ Παρμενίδου καὶ τὸν
Ἄριστοτέλη καὶ τοὺς ἄλλους, ἐνδείξασθαι ὃ λέγοι καὶ
μὴ ἄλλως ποιεῖν. τὸν οὖν Παρμενίδην· Ἀνάγκη, φάναι,
πέιθεσθαι. καίτοι δοκῶ μοι τὸ τοῦ Ἰβυκείου ἵππου πεπου-
137 θέναι, ὃ ἐκείνος ἀθλητῆ ὄντι καὶ πρεσβυτέρῳ, ὅφ' ἄρματι
μέλλουσι ἀγωνιεῖσθαι καὶ δι' ἐμπειρίαν τρέμουσι τὸ μέλλον,

b 7 ἂν B: οὖν T c 3 ἂν T: οὖν B προαιρῆ αἰεὶ B Proclus:
αἰεὶ προαιρῆ T c 4 ὑπετίθεσο T: ὑποτίθεσθε B c 5 διόψεσθαι T:
διόψεσθε B c 6 γ' T: om. B c 8 τι ἵνα T: τίνα B: τίνα al.
d 5 δεώμεθα T: δεόμεθα B e 3 σχεῖν T: ἔχειν B Proclus e 4 δια-
κούσω B Proclus: ἀκούσω T

ἐαυτὸν ἀπεικάζων ἄκων ἔφη καὶ αὐτὸς οὕτω πρεσβύτης ὢν
 εἰς τὸν ἔρωτα ἀναγκάζεσθαι ἰέναι· κἀγὼ μοι δοκῶ μεμνημένος
 μάλα φοβεῖσθαι πῶς χρή τηλικόνδε ὄντα διανέυσαι τοιοῦτόν 5
 τε καὶ τοσοῦτον πέλαγος λόγων· ὅμως δὲ δεῖ γὰρ χαρίζεσθαι,
 ἐπειδὴ καί, ὃ Ζήνων λέγει, αὐτοὶ ἐσμεν. πόθεν οὖν δὴ
 ἀρξόμεθα καὶ τί πρῶτον ὑποθησόμεθα; ἢ βούλεσθε, ἐπει- b
 δήπερ δοκεῖ πραγματεῖώδη παιδίαν παίζειν, ἀπ' ἐμαντοῦ
 ἀρξωμαι καὶ τῆς ἐμαντοῦ ὑποθέσεως, περὶ τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ
 ὑποθέμενος, εἴτε ἔν ἐστιν εἴτε μὴ ἔν, τί χρή συμβαίνειν;

Πάνυ μὲν οὖν, φάναι τὸν Ζήνωνα.

Τίς οὖν, εἰπεῖν, μοι ἀποκρινεῖται; ἢ ὁ νεώτατος; ἤκιστα
 γὰρ ἂν πολυπραγμονοί, καὶ ἃ οἶεται μάλιστα ἂν ἀποκρίνοιτο·
 καὶ ἅμα ἐμοὶ ἀνάπαυλα ἂν εἴη ἢ ἐκείνου ἀπόκρισις.

Ἔτοιμός σοι, ὦ Παρμενίδη, φάναι, τοῦτο, τὸν Ἄριστο- c
 τέλη· ἐμὲ γὰρ λέγεις τὸν νεώτατον λέγων. ἀλλὰ ἐρώτα ὡς
 ἀποκρῶμενος.

Εἶεν δὴ, φάναι· εἰ ἔν ἐστιν, ἄλλο τι οὐκ ἂν εἴη πολλὰ
 τὸ ἔν;—Πῶς γὰρ ἂν;—Οὔτε ἄρα μέρος αὐτοῦ οὔτε ὅλου 5
 αὐτὸ δεῖ εἶναι.—Τί δὴ;—Τὸ μέρος που ὅλου μέρος ἐστίν.—
 Ναί.—Τί δὲ τὸ ὅλου; οὐχὶ οὗ ἂν μέρος μηδὲν ἀπῆ ὅλου ἂν
 εἴη;—Πάνυ γε.—Ἀμφοτέρως ἄρα τὸ ἔν ἐκ μερῶν ἂν εἴη,
 ὅλου τε ὢν καὶ μέρη ἔχον.—Ἀνάγκη.—Ἀμφοτέρως ἂν ἄρα
 οὕτως τὸ ἔν πολλὰ εἴη ἀλλ' οὐχ ἔν.—Ἀληθῆ.—Δεῖ δέ γε d
 μὴ πολλὰ ἀλλ' ἔν αὐτὸ εἶναι.—Δεῖ.—Οὔτ' ἄρα ὅλου ἔσται
 οὔτε μέρη ἔξει, εἰ ἔν ἐσται τὸ ἔν.—Οὐ γάρ.

Οὐκοῦν εἰ μηδὲν ἔχει μέρος, οὔτ' ἂν ἀρχὴν οὔτε τελευτήν
 οὔτε μέσον ἔχοι· μέρη γὰρ ἂν ἦδη αὐτοῦ τὰ τοιαῦτα εἴη.— 5
 Ὅρθως.—Καὶ μὴν τελευτή γε καὶ ἀρχὴ πέρας ἐκάστου.—
 Πῶς δ' οὐ;—Ἀπειρον ἄρα τὸ ἔν, εἰ μήτε ἀρχὴν μήτε τελευ-
 τὴν ἔχει.—Ἀπειρον.—Καὶ ἄνευ σχήματος ἄρα· οὔτε γὰρ

a 5 διανέυσαι T: διανύσαι B a 6 πέλαγος Stephanus e Ficino
 et sic Proclus legisse videtur: πλήθος B T a 7 δ Bekker: δ B T
 b 1 ἀρξόμεθα T (sed o ex ω) Proclus: ἀρξώμεθα B c 1 τοῦτο B T:
 τοῦτον vulg. c 6 ὅλου μέρους B: μέρος ὅλου T d 4 ἔχει T:
 ἔχη B d 8 ἔχει T: ἔχη B γὰρ B T: γὰρ ἂν vulg.

e στρογγύλου οὔτε εὐθέος μετέχει.—Πῶς;—Στρογγύλον γέ πού
 ἐστι τοῦτο οὗ ἂν τὰ ἔσχατα πανταχῆ ἀπὸ τοῦ μέσου ἴσον
 ἀπέχη.—Ναί.—Καὶ μὴν εὐθύ γε, οὗ ἂν τὸ μέσον ἀμφοῖν
 τοῖν ἔσχατοι ἐπίπροσθεν ᾗ.—Οὕτως.—Οὐκοῦν μέρη ἂν
 5 ἔχοι τὸ ἐν καὶ πολλὰ ἂν εἴη, εἴτε εὐθέος σχήματος εἴτε
 περιφεροῦς μετέχοι.—Πάνυ μὲν οὖν.—Οὔτε ἄρα εὐθύ οὔτε
 138 περιφερές ἐστιν, ἐπεὶπερ οὐδὲ μέρη ἔχει.—Ὅρθως.

Καὶ μὴν τοιοῦτόν γε ὃν οὐδαμοῦ ἂν εἴη· οὔτε γὰρ ἐν
 ἄλλῳ οὔτε ἐν ἑαυτῷ εἴη.—Πῶς δῆ;—Ἐν ἄλλῳ μὲν ὃν
 κύκλῳ που ἂν περιέχοιτο ὑπ' ἐκείνου ἐν ᾧ ἐνείη, καὶ
 5 πολλαχοῦ ἂν αὐτοῦ ἄπτοιτο πολλοῖς· τοῦ δὲ ἐνός τε καὶ
 ἀμεροῦς καὶ κύκλου μὴ μετέχοντος ἀδύνατον πολλαχῆ κύκλῳ
 ἄπτεσθαι.—Ἀδύνατον.—Ἀλλὰ μὴν αὐτό γε ἐν ἑαυτῷ ὃν
 καὶ ἐαυτῷ εἴη περιέχον οὐκ ἄλλο ἢ αὐτό, εἴπερ καὶ ἐν
 b ἐαυτῷ εἴη· ἐν τῷ γάρ τι εἶναι μὴ περιέχοντι ἀδύνατον.—
 Ἀδύνατον γάρ.—Οὐκοῦν ἕτερον μὲν ἂν τι εἴη αὐτὸ τὸ
 περιέχον, ἕτερον δὲ τὸ περιεχόμενον· οὐ γὰρ ὅλον γε ἄμφω
 ταῦτόν ἅμα πείσεται καὶ ποιήσει· καὶ οὕτω τὸ ἐν οὐκ ἂν
 5 εἴη ἔτι ἐν ἀλλὰ δύο.—Οὐ γὰρ οὖν.—Οὐκ ἄρα ἐστὶν που
 τὸ ἐν, μήτε ἐν αὐτῷ μήτε ἐν ἄλλῳ ἐνόν.—Οὐκ ἐστίν.

Ὅρα δῆ, οὕτως ἔχον εἰ οἶόν τέ ἐστίν ἐστάναι ἢ κινεῖ-
 σθαι.—Τί δῆ γὰρ οὗ;—Ὅτι κινούμενον γε ἢ φέροιο ἢ
 c ἀλλοιοῖτο ἂν· αὐται γὰρ μόναι κινήσεις.—Ναί.—Ἀλλοιού-
 μενον δὲ τὸ ἐν ἑαυτοῦ ἀδύνατόν που ἐν ἔτι εἶναι.—Ἀδύ-
 νατον.—Οὐκ ἄρα κατ' ἀλλοίωσίν γε κινεῖται.—Οὐ φαίνε-
 ται.—Ἄλλ' ἄρα τῷ φέρεσθαι;—Ἰσως.—Καὶ μὴν εἰ φέροιο
 5 τὸ ἐν, ἦτοι ἐν τῷ αὐτῷ ἂν περιφέροιο κύκλῳ ἢ μεταλ-
 λάττοι χώραν ἐτέραν ἐξ ἐτέρας.—Ἀνάγκη.—Οὐκοῦν κύκλῳ
 μὲν περιφερόμενον ἐπὶ μέσον βεβηκέναι ἀνάγκη, καὶ τὰ

e 1 μετέχει Proclus: μετέχοι BT e 3 ἀπέχη Tb: ἂν ἔχη pr. B
 e 4 ᾗ T: εἴη B a 4 ἐνείη Heindorf: ἂν ἐν εἴη B: ἂν εἴη T
 a 8 ἐαυτῷ B: ἐαυτῷ T Proclus αὐτό Diels: αὐτό BT Proclus
 b 1 εἶναι T: εἴη B b 2 αὐτὸ] αὐτοῦ Schleiermacher b 6 ἐνόν
 T: ἐν ὃν B b 7 ἐστίν T: om. B b 8 γε b Proclus al.: τε pr.
 BT Stobaeus c 2 που ἐν ἔτι εἶναι B: ἔτι που εἶναι T

περὶ τὸ μέσου φερόμενα ἄλλα μέρη ἔχειν ἑαυτοῦ· ᾧ δὲ
 μήτε μέσου μήτε μερῶν προσήκει, τίς μηχανὴ τοῦτο κύκλω d
 ποτ' ἐπὶ τοῦ μέσου ἐνεχθήναι;—Οὐδεμία.—'Ἀλλὰ διὴ χώραν
 ἀμείβων ἄλλοτ' ἄλλοθι γίγνεται καὶ οὕτω κινεῖται;—Εἴπερ
 γε δῆ.—Οὐκοῦν εἶναι μὲν που ἐν τινι αὐτῷ ἀδύνατον
 ἐφάνη;—Ναί.—'Ἀρ' οὖν γίγνεσθαι ἔτι ἀδυνατώτερον;— 5
 Οὐκ ἐννοῶ ὅπῃ.—Εἰ ἐν τῷ τι γίγνεται, οὐκ ἀνάγκη μήτε
 πω ἐν ἐκείνῳ εἶναι ἔτι ἐγγιγνόμενον, μήτ' ἔτι ἕξω ἐκείνου
 παντάπασι, εἴπερ ἤδη ἐγγίγνεται;—'Ἀνάγκη.—Εἰ ἄρα τι
 ἄλλο πείσεται τοῦτο, ἐκείνο ἂν μόνον πάσχοι οὐ μέρη εἴη· e
 τὸ μὲν γὰρ ἂν τι αὐτοῦ ἤδη ἐν ἐκείνῳ, τὸ δὲ ἕξω εἴη ἅμα·
 τὸ δὲ μὴ ἔχον μέρη οὐχ οἷόν τε που ἔσται τρόπῳ οὐδενὶ
 ὄλου ἅμα μήτε ἐντὸς εἶναι τινος μήτε ἕξω.—'Ἀληθῆ.—Οὐ
 δὲ μήτε μέρη εἰσὶ μήτε ὄλου τυγχάνει ὄν, οὐ πολὺ ἔτι 5
 ἀδυνατώτερον ἐγγίγνεσθαι που, μήτε κατὰ μέρη μήτε κατὰ
 ὄλου ἐγγιγνόμενον;—Φαίνεται.—Οὐτ' ἄρα ποι ἴον καὶ ἐν
 τῷ γιγνόμενον χώραν ἀλλάττει, οὐτ' ἐν τῷ αὐτῷ περιφερό- 139
 μενον οὔτε ἀλλοιούμενον.—Οὐκ ἔοικε.—Κατὰ πάσαν ἄρα
 κίνησι τὸ ἐν ἀκίνητον.—'Ἀκίνητον.—'Ἀλλὰ μὴν καὶ εἶναι
 γέ φαμεν ἐν τινι αὐτὸ ἀδύνατον.—Φαμὲν γάρ.—Οὐδ' ἄρα
 ποτὲ ἐν τῷ αὐτῷ ἔστιν.—Τί δῆ;—'Ὅτι ἤδη ἂν ἐν ἐκείνῳ 5
 εἴη ἐν ᾧ τῷ αὐτῷ ἔστιν.—Πάνυ μὲν οὖν.—'Ἀλλ' οὔτε ἐν
 αὐτῷ οὔτε ἐν ἄλλῳ οἷόν τε ἦν αὐτῷ ἐνεῖναι.—Οὐ γὰρ
 οὖν.—Οὐδέποτε ἄρα ἔστι τὸ ἐν ἐν τῷ αὐτῷ.—Οὐκ ἔοικεν.—
 'Ἀλλὰ μὴν τό γε μηδέποτε ἐν τῷ αὐτῷ ὄν οὔτε ἡσυχίαν b
 ἄγει οὔθ' ἔστηκεν.—Οὐ γὰρ οἷόν τε.—Τὸ ἐν ἄρα, ὡς ἔοικεν,
 οὔτε ἔστηκεν οὔτε κινεῖται.—Οὐκ οὖν διὴ φαίνεται γε.

Οὐδὲ μὴν ταυτόν γε οὔτε ἐτέρῳ οὔτε ἑαυτῷ ἔσται, οὐδ'
 αὐ ἕτερον οὔτε αὐτοῦ οὔτε ἐτέρου ἂν εἴη.—Πῆ δῆ;—'Ἐτερον 5

d 3 ἀμείβων T: ἀμείβων B

d 4 αὐτῷ pr. BT: αὐτὸ b vulg.

d 6 μήτε πω B: μηδέπω T

d 7 μήτ' ἔτι Heindorf: μήτέτι BT:

μήτε τι vulg.

d 8 ἤδη T: δῆ B

ἐγγίγνεται T: ἐν γίγνεται B

e 5 εἰσὶ] ἔστι Heindorf

a 6 τῷ αὐτῷ BT Proclus: τὸ αὐτὸ al.

a 7 ἐνεῖναι b: ἐν εἶναι BT

b 1 ὄν T: om. B

b 5 πῆ T: τίνι B

μέν που ἑαυτοῦ ὄν ἐνὸς ἕτερον ἂν εἶη καὶ οὐκ ἂν εἶη ἔν.—
 Ἄληθῆ.—Καὶ μὴν ταυτόν γε ἐτέρω ὄν ἐκείνο ἂν εἶη, αὐτὸ
 c δ' οὐκ ἂν εἶη· ὥστε οὐδ' ἂν οὕτως εἶη ὅπερ ἔστιν, ἔν, ἀλλ'
 ἕτερον ἐνός.—Οὐ γὰρ οὖν.—Ταυτόν μὲν ἄρα ἐτέρω ἢ ἕτερον
 ἑαυτοῦ οὐκ ἔσται.—Οὐ γάρ.—Ἔτερον δέ γε ἐτέρου οὐκ
 ἔσται, ἕως ἂν ἦ ἔν· οὐ γὰρ ἐνὶ προσήκει ἐτέρω τινὸς
 5 εἶναι, ἀλλὰ μόνω ἐτέρω ἐτέρου, ἄλλω δὲ οὐδενί.—Ὀρθῶς.
 —Τῷ μὲν ἄρα ἔν εἶναι οὐκ ἔσται ἕτερον· ἢ οἶει;—Οὐ
 δῆτα.—Ἄλλὰ μὴν εἰ μὴ τούτῳ, οὐχ ἑαυτῷ ἔσται, εἰ δὲ μὴ
 αὐτῷ, οὐδὲ αὐτό· αὐτὸ δὲ μηδαμῆ ὄν ἕτερον οὐδενὸς ἔσται
 d ἕτερον.—Ὀρθῶς.—Οὐδὲ μὴν ταυτόν γε ἑαυτῷ ἔσται.—Πῶς
 δ' οὐ;—Οὐχ ἢπερ τοῦ ἐνὸς φύσις, αὐτῆ δῆπου καὶ τοῦ
 ταυτοῦ.—Τί δῆ;—Ὅτι οὐκ, ἐπειδὴν ταυτόν γένηται τῷ τι,
 ἔν γίγνεται.—Ἄλλὰ τί μὴν;—Τοῖς πολλοῖς ταυτόν γενό-
 5 μενον πολλὰ ἀνάγκη γίγνεσθαι ἀλλ' οὐχ ἔν.—Ἄληθῆ.—
 Ἄλλ' εἰ τὸ ἔν καὶ τὸ ταυτόν μηδαμῆ διαφέρει, ὅποτε τι
 ταυτόν ἐγίγνετο, αἰεὶ ἂν ἔν ἐγίγνετο, καὶ ὅποτε ἔν, ταύ-
 e τόν.—Πάνυ γε.—Εἰ ἄρα τὸ ἔν ἑαυτῷ ταυτόν ἔσται, οὐχ
 ἔν ἑαυτῷ ἔσται καὶ οὕτω ἔν ὄν οὐχ ἔν ἔσται. ἀλλὰ μὴν
 τοῦτό γε ἀδύνατον· ἀδύνατον ἄρα καὶ τῷ ἐνὶ ἢ ἐτέρου ἕτερον
 εἶναι ἢ ἑαυτῷ ταυτόν.—Ἀδύνατον.—Οὕτω δὲ ἕτερόν γε
 5 ἢ ταυτόν τὸ ἔν οὐτ' ἂν αὐτῷ οὐτ' ἂν ἐτέρω εἶη.—Οὐ γὰρ
 οὖν.

Οὐδὲ μὴν ὁμοίον τιμι ἔσται οὐδ' ἀνόμοιον οὔτε αὐτῷ οὔτε
 ἐτέρω.—Τί δῆ;—Ὅτι τὸ ταυτόν που πεπονθὸς ὁμοιον.—
 Ναί.—Τοῦ δέ γε ἐνὸς χωρὶς ἐφάνη τὴν φύσιν τὸ ταύ-
 140 τόν.—Ἐφάνη γάρ.—Ἄλλὰ μὴν εἴ τι πέπουθε χωρὶς τοῦ
 ἔν εἶναι τὸ ἔν, πλείω ἂν εἶναι πεπόνθοι ἢ ἔν, τοῦτο δὲ
 ἀδύνατον.—Ναί.—Οὐδαμῶς ἔστιν ἄρα ταυτόν πεπονθὸς
 εἶναι τὸ ἔν οὔτε ἄλλω οὔτε ἑαυτῷ.—Οὐ φαίνεται.—Οὐδὲ

c 5 ἐτέρου T Proclus: om. B c 7 τούτῳ T: οὕτω B
 d 1 γε Proclus: om. B T d 2 αὐτῆ Proclus: αὐτῆ B: αὐτῆ T
 τοῦ ταυτοῦ T: ταυτοῦ B e 4 δῆ] δῆ ἢ Heindorf: δ' ἢ Waddell
 e 7 οὐτ' ἑαυτῷ T: οὐτὰν αὐτῷ B

ὅμοιον ἄρα δυνατὸν αὐτὸ εἶναι οὔτε ἄλλω οὔτε ἑαυτῷ.—Οὐκ 5
 ἔοικεν.—Οὐδὲ μὴν ἕτερόν γε πέποιθεν εἶναι τὸ ἕν· καὶ γὰρ
 οὕτω πλείω ἂν πεπόνθοι εἶναι ἢ ἕν.—Πλείω γάρ.—Τό γε μὴν
 ἕτερον πεποιθὸς ἢ ἑαυτοῦ ἢ ἄλλου ἀνόμοιον ἂν εἴη ἢ ἑαυτῷ
 ἢ ἄλλω, εἶπερ τὸ ταῦτόν πεποιθὸς ὅμοιον.—Ὅρθως.—Τὸ b
 δέ γε ἕν, ὡς ἔοικεν, οὐδαμῶς ἕτερον πεποιθὸς οὐδαμῶς
 ἀνόμοιόν ἐστιν οὔτε αὐτῷ οὔτε ἑτέρῳ.—Οὐ γὰρ οὖν.—
 Οὔτε ἄρα ὅμοιον οὔτε ἀνόμοιον οὔθ' ἐτέρῳ οὔτε ἑαυτῷ ἂν εἴη
 τὸ ἕν.—Οὐ φαίνεται. 5

Καὶ μὴν τοιοῦτόν γε ὄν οὔτε ἴσον οὔτε ἄνισον ἔσται
 οὔτε ἑαυτῷ οὔτε ἄλλω.—Πῆ;—Ἴσον μὲν ὄν τῶν αὐτῶν
 μέτρων ἔσται ἐκεῖνῳ ᾧ ἂν ἴσον ᾖ.—Ναί.—Μεῖζον δέ που
 ἢ ἔλαττον ὄν, οἷς μὲν ἂν σύμμετρον ᾖ, τῶν μὲν ἐλαττόνων c
 πλείω μέτρα ἔξει, τῶν δὲ μεζόνων ἐλάττω.—Ναί.—Οἷς δ'
 ἂν μὴ σύμμετρον, τῶν μὲν σμικροτέρων, τῶν δὲ μεζόνων
 μέτρων ἔσται.—Πῶς γὰρ οὐ;—Οὐκοῦν ἀδύνατον τὸ μὴ
 μετέχον τοῦ αὐτοῦ ἢ μέτρων τῶν αὐτῶν εἶναι ἢ ἄλλων 5
 ὀπιτιωνοῦν τῶν αὐτῶν;—Ἀδύνατον.—Ἴσον μὲν ἄρα οὔτ'
 ἂν ἑαυτῷ οὔτε ἄλλω εἴη μὴ τῶν αὐτῶν μέτρων ὄν.—Οὐκοῦν
 φαίνεται γε.—Ἀλλὰ μὴν πλειόνων γε μέτρων ὄν ἢ ἐλατ-
 τόνων, ὄσωνπερ μέτρων, τοσοῦτων καὶ μερῶν ἂν εἴη καὶ
 οὕτω αὐ οὐκέτι ἕν ἔσται ἀλλὰ τοσαῦτα ὄσαπερ καὶ τὰ d
 μέτρα.—Ὅρθως.—Εἰ δέ γε ἑνὸς μέτρου εἴη, ἴσον ἂν γί-
 γνοιτο τῷ μέτρῳ· τοῦτο δὲ ἀδύνατον ἐφάνη, ἴσον τῷ αὐτὸ
 εἶναι.—Ἐφάνη γάρ.—Οὔτε ἄρα ἑνὸς μέτρου μετέχον οὔτε
 πολλῶν οὔτε ὀλίγων, οὔτε τὸ παράπαν τοῦ αὐτοῦ μετέχον, 5
 οὔτε ἑαυτῷ ποτε, ὡς ἔοικεν, ἔσται ἴσον οὔτε ἄλλω· οὔτε αὐ
 μεῖζον οὔδὲ ἔλαττον οὔτε ἑαυτοῦ οὔτε ἑτέρου.—Παντάπασι
 μὲν οὖν οὕτω.

Τί δέ; πρεσβύτερον ἢ νεώτερον ἢ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν e
 ἔχειν τὸ ἕν δοκεῖ τῷ δυνατὸν εἶναι;—Τί δὴ γὰρ οὐ;—Ὅτι

b 7 πῆ; B T; add. δὴ in marg. t d 3 τῷ αὐτῷ B: τῷ T
 e 2 τῷ τῷ B T

που ἡλικίαν μὲν τὴν αὐτὴν ἔχον ἢ αὐτῷ ἢ ἄλλῳ ἰσότητος
 χρόνου καὶ ὁμοιότητος μεθέξει, ὧν ἐλέγομεν οὐ μετεῖναι
 5 τῷ ἐνί, οὔτε ὁμοιότητος οὔτε ἰσότητος.—Ἐλέγομεν γὰρ
 οὖν.—Καὶ μὴν καὶ ὅτι ἀνομοιότητός τε καὶ ἀνισότητος οὐ
 μετέχει, καὶ τοῦτο ἐλέγομεν.—Πάνυ μὲν οὖν.—Πῶς οὖν
 141 οἶόν τε ἔσται τινὸς ἢ πρεσβύτερον ἢ νεώτερον εἶναι ἢ τὴν
 αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν τῷ τοιοῦτον ὄν;—Οὐδαμῶς.—Οὐκ ἄρα
 ἂν εἴη νεώτερόν γε οὐδὲ πρεσβύτερον οὐδὲ τὴν αὐτὴν
 ἡλικίαν ἔχον τὸ ἐν οὔτε αὐτῷ οὔτε ἄλλῳ.—Οὐ φαίνεται.—
 5 Ἄρ' οὖν οὐδὲ ἐν χρόνῳ τὸ παράπαν δύναίτο ἂν εἶναι τὸ ἐν,
 εἰ τοιοῦτον εἴη; ἢ οὐκ ἀνάγκη, ἐάν τι ἢ ἐν χρόνῳ, ἀεὶ
 αὐτὸ αὐτοῦ πρεσβύτερον γίνεσθαι;—Ἀνάγκη.—Οὐκοῦν
 τό γε πρεσβύτερον ἀεὶ νεωτέρου πρεσβύτερον;—Τί μὴν;
 b —Τὸ πρεσβύτερον ἄρα ἑαυτοῦ γιγνόμενον καὶ νεώτερον
 ἑαυτοῦ ἅμα γίγνεται, εἴπερ μέλλει ἔχειν ὅτου πρεσβύτερον
 γίγνηται.—Πῶς λέγεις;—ᾠδε· διάφορον ἕτερον ἐτέρου
 οὐδὲν δεῖ γίνεσθαι ἤδη ὄντος διαφόρου, ἀλλὰ τοῦ μὲν
 5 ἤδη ὄντος ἤδη εἶναι, τοῦ δὲ γεγονότος γεγυέναι, τοῦ δὲ
 μέλλοντος μέλλειν, τοῦ δὲ γιγνομένου οὔτε γεγυέναι οὔτε
 μέλλειν οὔτε εἶναι πῶς διάφορον, ἀλλὰ γίνεσθαι καὶ ἄλλως
 c οὐκ εἶναι.—Ἀνάγκη γὰρ δή.—Ἀλλὰ μὴν τό γε πρεσβύτερον
 διαφορότης νεωτέρου ἐστὶν καὶ οὐδενὸς ἄλλου.—Ἔστι γάρ.
 —Τὸ ἄρα πρεσβύτερον ἑαυτοῦ γιγνόμενον ἀνάγκη καὶ
 νεώτερον ἅμα ἑαυτοῦ γίνεσθαι.—Ἔοικεν.—Ἀλλὰ μὴν καὶ
 5 μῆτε πλείω ἑαυτοῦ γίνεσθαι χρόνον μῆτε ἐλάττω, ἀλλὰ
 τὸν ἴσον χρόνον καὶ γίνεσθαι ἑαυτῷ καὶ εἶναι καὶ γεγο-
 νέναι καὶ μέλλειν ἔσεσθαι.—Ἀνάγκη γὰρ οὖν καὶ ταῦτα.
 —Ἀνάγκη ἄρα ἐστίν, ὡς ἔοικεν, ὅσα γε ἐν χρόνῳ ἐστὶν
 d καὶ μετέχει τοῦ τοιοῦτου, ἕκαστον αὐτῶν τὴν αὐτὴν τε

e6 ἀνισότητος T Proclus : ἰσότητος B a 2 τῷ] τῷ B T a 3 γε
 T : om. B b 3 γίγνηται scripsi : γίγνεται B T διάφορον
 T W : διαφέρων B Proclus b 7 διάφορον B : τὸ διάφορον T c 1 γὰρ
 δὴ Schanz : γὰρ ἔν B : γὰρ T c 5 γίνεσθαι χρόνον B : χρόνον
 γίγνεσθαι T

αὐτὸ αὐτῷ ἡλικίαν ἔχειν καὶ πρεσβύτερόν τε αὐτοῦ ἄμα καὶ νεώτερον γίνεσθαι.—Κινδυνεύει.—Ἄλλὰ μὴν τῷ γε ἐνὶ τῶν τοιούτων παθημάτων οὐδὲν μετῆν.—Οὐ γὰρ μετῆν.—Οὐδὲ ἄρα χρόνου αὐτῷ μέτεστιν, οὐδ' ἔστιν ἐν τῷ χρόνῳ.— 5 Οὐκ οὖν δὴ, ὡς γε ὁ λόγος αἰρεῖ.

Τί οὖν; τὸ ἦν καὶ τὸ γέγονε καὶ τὸ ἐγίγνετο οὐ χρόνου μέθεξιν δοκεῖ σημαίνειν τοῦ ποτὲ γεγονότος;—Καὶ μάλα.— Τί δέ; τὸ ἔσται καὶ τὸ γενήσεται καὶ τὸ γενηθήσεται οὐ e τοῦ ἔπειτα [τοῦ μέλλοντος];—Ναί.—Τὸ δὲ δὴ ἔστι καὶ τὸ γίγνεται οὐ τοῦ νῦν παρόντος;—Πάνυ μὲν οὖν.—Εἰ ἄρα τὸ ἐν μηδαμῇ μηδενὸς μετέχει χρόνου, οὔτε ποτὲ γέγονεν οὔτ' ἐγίγνετο οὔτ' ἦν ποτέ, οὔτε νῦν γέγονεν οὔτε 5 γίγνεται οὔτε ἔστιν, οὔτ' ἔπειτα γενήσεται οὔτε γενηθήσεται οὔτε ἔσται.—Ἀληθέστατα.—Ἔστιν οὖν οὐσίας ὅπως ἂν τι μετάσχοι ἄλλως ἢ κατὰ τούτων τι;—Οὐκ ἔστιν.— Οὐδαμῶς ἄρα τὸ ἐν οὐσίας μετέχει.—Οὐκ ἔοικεν.—Οὐδαμῶς ἄρα ἔστι τὸ ἐν.—Οὐ φαίνεται.—Οὐδ' ἄρα οὕτως ἔστιν 10 ὥστε ἐν εἶναι· εἶη γὰρ ἂν ἤδη ὄν καὶ οὐσίας μετέχον: ἀλλ' ὡς ἔοικεν, τὸ ἐν οὔτε ἐν ἔστιν οὔτε ἔστιν, εἰ δεῖ τῷ τοιῶδε λόγῳ πιστεύειν.—Κινδυνεύει.—Ὁ δὲ μὴ ἔστι, 142 τούτῳ τῷ μὴ ὄντι εἶη ἂν τι αὐτῷ ἢ αὐτοῦ;—Καὶ πῶς;—Οὐδ' ἄρα ὄνομα ἔστιν αὐτῷ οὐδὲ λόγος οὐδέ τις ἐπιστήμη οὐδὲ αἴσθησις οὐδὲ δόξα.—Οὐ φαίνεται.—Οὐδ' ὄνομάζεται ἄρα οὐδὲ λέγεται οὐδὲ δοξάζεται οὐδὲ γινώσκεται, 5 οὐδέ τι τῶν ὄντων αὐτοῦ αἰσθάνεται.—Οὐκ ἔοικεν.—Ἡ δυνατὸν οὖν περὶ τὸ ἐν ταῦτα οὕτως ἔχειν;—Οὐκ οὖν ἔμοιγε δοκεῖ.

Βούλει οὖν ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐπανέλ- b θωμεν, ἕαν τι ἡμῖν ἐπανιούσῃ ἀλλοίῳ φανῆ;—Πάνυ μὲν

d 6 αἰρεῖ B T: ἐρεῖ apogr. Stud.

Schleiermacher, at vide Proclum

secl. Heindorf: που G. Hermann

Heindorf μετέχον] μετέχοι legendum susp.

B T: ἢ αὐτῷ vulg.

Θ 1 γενηθήσεται] γεγενήσεται

Θ 2 τοῦ μέλλοντος seclusi: τοῦ

Θ 11 ὄν] ἐν ὄν legendum susp.

Heindorf a 2 αὐτῷ

b 2 φανῆ T: φανείη B

οὖν βούλομαι.—Οὐκοῦν ἐν εἰ ἔστιν, φαμέν, τὰ συμβαί-
 νοντα περὶ αὐτοῦ, ποιά ποτε τυγχάνει ὄντα, διομολογητέα
 5 ταῦτα· οὐχ οὕτω;—Ναί.—“Ορα δὴ ἐξ ἀρχῆς. ἐν εἰ ἔστιν,
 ἄρα οἶόν τε αὐτὸ εἶναι μὲν, οὐσίας δὲ μὴ μετέχειν;—Οὐχ
 οἶόν τε.—Οὐκοῦν καὶ ἡ οὐσία τοῦ ἐνὸς εἴη ἂν οὐ ταυτὸν
 οὖσα τῷ ἐνί· οὐ γὰρ ἂν ἐκεῖνη ἦν ἐκεῖνου οὐσία, οὐδ’ ἂν
 c ἐκεῖνο, τὸ ἐν, ἐκεῖνης μετεῖχεν, ἀλλ’ ὅμοιον ἂν ἦν λέγω εἶν
 τε εἶναι καὶ ἐν ἐν. νῦν δὲ οὐχ αὕτη ἔστιν ἡ ὑπόθεσις,
 εἰ ἐν ἐν, τί χρὴ συμβαίνειν, ἀλλ’ εἰ ἐν ἔστιν· οὐχ
 οὕτω;—Πάνυ μὲν οὖν.—Οὐκοῦν ὡς ἄλλο τι σημαῖνον τὸ
 5 ἔστι τοῦ ἐν;—Ἀνάγκη.—Ἔρα οὖν ἄλλο ἢ ὅτι οὐσίας
 μετέχει τὸ ἐν, τοῦτ’ ἂν εἴη τὸ λεγόμενον, ἐπειδὴν τις
 συλλήβδην εἶπη ὅτι ἐν ἔστιν;—Πάνυ γε.—Πάλιν δὴ λέγω-
 μεν, ἐν εἰ ἔστιν, τί συμβήσεται. σκόπει οὖν εἰ οὐκ ἀνάγκη
 ταύτην τὴν ὑπόθεσιν τοιοῦτον ὄν τὸ ἐν σημαίνειν, οἷον
 d μέρη ἔχειν;—Πῶς;—ᾠδε· εἰ τὸ ἔστι τοῦ ἐνὸς ὄντος
 λέγεται καὶ τὸ ἐν τοῦ ὄντος ἐνός, ἔστι δὲ οὐ τὸ αὐτὸ ἢ τε
 οὐσία καὶ τὸ ἐν, τοῦ αὐτοῦ δὲ ἐκεῖνου οὐ ὑπεθέμεθα, τοῦ
 ἐνὸς ὄντος, ἄρα οὐκ ἀνάγκη τὸ μὲν ὅλον ἐν ὄν εἶναι αὐτό,
 5 τούτου δὲ γίνεσθαι μόρια τό τε ἐν καὶ τὸ εἶναι;—Ἀνάγκη.
 —Πότερον οὖν ἐκάτερον τῶν μορίων τούτων μόριον μόνον
 προσερούμεν, ἢ τοῦ ὅλου μόριον τό γε μόριον προσρη-
 τέον;—Τοῦ ὅλου.—Καὶ ὅλου ἄρα ἐστί, ὃ ἂν ἐν ἦ, καὶ
 μόριον ἔχει.—Πάνυ γε.—Τί οὖν; τῶν μορίων ἐκάτερον
 e τούτων τοῦ ἐνὸς ὄντος, τό τε ἐν καὶ τὸ ὄν, ἄρα ἀπολείπεσθον
 ἢ τὸ ἐν τοῦ εἶναι μορίου ἢ τὸ ὄν τοῦ ἐνὸς μορίου;—Οὐκ
 ἂν εἴη.—Πάλιν ἄρα καὶ τῶν μορίων ἐκάτερον τό τε ἐν

b 4 αὐτοῦ BT: αὐτό Stephanus b 8 γὰρ ἂν T: γὰρ B c 3 ἐν
 ἐν, τί] ἐν εντι B: ἐν τι T c 6 τις T: τι B c 8 εἰ B: om. T

d 2 λέγεται καὶ T: λέγεται καὶ τὸ ἐν τοῦ ὄντος λέγεται καὶ B οὐ B:
 om. T d 4 αὐτό BT: αὐτοῦ vulg. d 8 ἂν B: ἐὰν T ἐν ἦ T:
 ἐνῆ pr. B d 9 μόριον] μόρια Heindorf e 2 εἶναι] ὄντος εἶναι
 Bekker μορίου pr. T: μόριον B t Simplicius: secl. Schleiermacher
 μορίου BT Simplicius: μόριον vulg.: secl. Schleiermacher

ἴσχει καὶ τὸ ὄν, καὶ γίγνεται τὸ ἐλάχιστον ἐκ δυοῖν αὐ
μορίω τὸ μόριον, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὕτως αἰεὶ, 5
ὅτιπερ ἂν μόριον γένηται, τούτω τὸ μορίω αἰεὶ ἴσχει· τό
τε γὰρ ἐν τὸ ὄν αἰεὶ ἴσχει καὶ τὸ ὄν τὸ ἔν· ὥστε ἀνάγκη
δύ' αἰεὶ γιγνόμενον μηδέποτε ἐν εἶναι.—Παντάπασι μὲν 143
οὖν.—Οὐκοῦν ἀπειρον ἂν τὸ πλῆθος οὕτω τὸ ἐν ὄν εἴη;—
Ἔοικεν.

Ἴθι δὴ καὶ τῆδε ἔτι.—Πῆ;—Οὐσίας φαμὲν μετέχειν τὸ
ἐν, διὸ ἔστιν;—Ναί.—Καὶ διὰ ταῦτα δὴ τὸ ἐν ὄν πολλὰ 5
ἐφάνη.—Οὕτω.—Τί δέ; αὐτὸ τὸ ἐν, ὃ δὴ φαμεν οὐσίας
μετέχειν, ἐὰν αὐτὸ τῆ διανοίᾳ μόνου καθ' αὐτὸ λάβωμεν
ἄνευ τούτου οὐ φαμεν μετέχειν, ἄρα γε ἐν μόνου φανή-
σεται ἢ καὶ πολλὰ τὸ αὐτὸ τούτο;—Ἐν, οἶμαι ἔγωγε.—
Ἰδωμεν δὴ· ἄλλο τι ἕτερον μὲν ἀνάγκη τὴν οὐσίαν αὐτοῦ b
εἶναι, ἕτερον δὲ αὐτό, εἴπερ μὴ οὐσία τὸ ἐν, ἀλλ' ὡς ἐν
οὐσίας μετέσχευ.—Ἀνάγκη.—Οὐκοῦν εἰ ἕτερον μὲν ἢ οὐσία,
ἕτερον δὲ τὸ ἐν, οὔτε τῷ ἐν τὸ ἐν τῆς οὐσίας ἕτερον
οὔτε τῷ οὐσία εἶναι ἢ οὐσία τοῦ ἐνὸς ἄλλο, ἀλλὰ τῷ ἐτέρῳ 5
τε καὶ ἄλλῳ ἕτερα ἀλλήλων.—Πάνν μὲν οὖν.—Ὡστε
οὐ ταυτὸν ἔστιν οὔτε τῷ ἐνὶ οὔτε τῆ οὐσία τὸ ἕτερον.—
Πῶς γάρ;

Τί οὖν; ἐὰν προελώμεθα αὐτῶν εἴτε βούλει τὴν οὐσίαν c
καὶ τὸ ἕτερον εἴτε τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ἐν εἴτε τὸ ἐν καὶ τὸ
ἕτερον, ἄρ' οὐκ ἐν ἐκάστη τῆ προαιρέσει προαιρούμεθά τινα
ὡ ὀρθῶς ἔχει καλεῖσθαι ἀμφοτέρω;—Πῶς;—Ἔστιν ἔστιν
οὐσίαν εἰπεῖν;—Ἔστιν.—Καὶ αὐθις εἰπεῖν ἐν;—Καὶ 5
τούτο.—Ἄρ' οὖν οὐχ ἐκάτερον αὐτοῖν εἴρηται;—Ναί.—Τί
δ' ὅταν εἴπω οὐσία τε καὶ ἐν, ἄρα οὐκ ἀμφοτέρω;—Πάνν
γε.—Οὐκοῦν καὶ ἐὰν οὐσία τε καὶ ἕτερον ἢ ἕτερόν τε καὶ
εἶ, καὶ οὕτω πανταχῶς ἐφ' ἐκάστου ἀμφω λέγω;—Ναί.—

e6 τούτῳ τῷ μορίῳ B pr. T a3 εἰοικεν B: εἰοικέ γε T a6 τί
δέ B: τί δὴ T b1 Ἰδωμεν] εἰδῶμεν BT b2 οὐσία B: οὐσίας T
ἐν οὐσίας BT: ἐνὸς οὐσία vulg. c3 τινα ὡ T: τι νέφ B c4 ἀμ-
φοτέρω T: ἀμφότερα B c9 ἐκάστου B: ἕκαστον T

- d Ὡ δ' ἂν ἄμφω ὀρθῶς προσαγορεύησθον, ἄρα οἶόν τε ἄμφω
 μὲν αὐτῶ εἶναι, δύο δὲ μή;—Οὐχ οἶόν τε.—Ὡ δ' ἂν δύο
 ἦτον, ἔστι τις μηχανὴ μὴ οὐχ ἑκάτερον αὐτοῖν ἐν εἶναι;—
 Οὐδεμία.—Τούτων ἄρα ἐπέπερ σύνδνο ἕκαστα συμβαίνει
 5 εἶναι, καὶ ἐν ἂν εἶη ἕκαστον.—Φαίνεται.—Εἰ δὲ ἐν ἕκαστον
 αὐτῶν ἔστι, συντεθέντος ἐνὸς ὁποιοῦν ἡτιμιῶν συζυγία
 οὐ τρία γίγνεται τὰ πάντα;—Ναί.—Τρία δὲ οὐ περιττὰ
 καὶ δύο ἄρτια;—Πῶς δ' οὐ;—Τί δέ; δυοῖν ὄντων οὐκ
 e ἀνάγκη εἶναι καὶ δις, καὶ τριῶν ὄντων τρίς, εἴπερ ὑπάρχει
 τῷ τε δύο τὸ δις ἐν καὶ τῷ τρία τὸ τρίς ἔν;—'Ανάγκη.—
 Δυοῖν δὲ ὄντων καὶ δις οὐκ ἀνάγκη δύο δις εἶναι; καὶ
 τριῶν καὶ τρίς οὐκ ἀνάγκη αὖ τρία τρίς εἶναι;—Πῶς δ'
 5 οὐ;—Τί δέ; τριῶν ὄντων καὶ δις ὄντων καὶ δυοῖν ὄντων
 καὶ τρίς ὄντων οὐκ ἀνάγκη τε τρία δις εἶναι καὶ δύο
 τρίς;—Πολλή γε.—'Αρτιά τε ἄρα ἀρτιάκις ἂν εἶη καὶ
 144 περιττὰ περιττάκις καὶ ἄρτια περιττάκις καὶ περιττὰ ἀρτιά-
 κισ.—'Εστω οὕτω.—Εἰ οὖν ταῦτα οὕτως ἔχει, οἶει τινα
 ἀριθμὸν ὑπολείπεσθαι ὃν οὐκ ἀνάγκη εἶναι;—Οὐδαμῶς
 γε.—Εἰ ἄρα ἔστιν ἔν, ἀνάγκη καὶ ἀριθμὸν εἶναι.—'Αν-
 5 ἀγκη.—'Αλλὰ μὴν ἀριθμοῦ γε ὄντος πολλὰ ἂν εἶη καὶ
 πλῆθος ἄπειρον τῶν ὄντων ἢ οὐκ ἄπειρος ἀριθμὸς πλήθει
 καὶ μετέχων οὐσίας γίγνεται;—Καὶ πάνν γε.—Οὐκοῦν εἰ
 πᾶς ἀριθμὸς οὐσίας μετέχει, καὶ τὸ μόριον ἕκαστον τοῦ
 ἀριθμοῦ μετέχει ἂν αὐτῆς;—Ναί.
- b 'Επὶ πάντα ἄρα πολλὰ ὄντα ἢ οὐσία νενέμηται καὶ
 οὐδενὸς ἀποστατεῖ τῶν ὄντων, οὔτε τοῦ σμικροτάτου οὔτε
 τοῦ μεγίστου; ἢ τοῦτο μὲν καὶ ἄλογον ἐρέσθαι; πῶς γὰρ ἂν
 δὴ οὐσία γε τῶν ὄντων του ἀποστατοῖ;—Οὐδαμῶς.—Κατα-
 5 κεκερμάτισται ἄρα ὡς οἶόν τε σμικρότατα καὶ μέγιστα καὶ

d₁ ὦ B: ὦ T d₂ ὦ] φ B: φ T d₃ μή T: om. B d₄ σύν-
 δυο Stephanus: οὖν δύο B: σὺν δύο T e₂ τε . . . e₄ αὖ om. pr. T
 e₆ τε τρία B: τρία τε T δυο τρίς in marg. b et legit Procl. suppl.:
 τρία δις B: δις τρία T a₆ ἄπειρος B: ἄπειρόν T a₇ οὐσίας T:
 οὐσία B b₄ δὴ B T: ἢ Stobaeus του T: τοῦ B ἀπο-
 στατοῖ Stobaeus: ἀποστατεῖ B: ἀποστατεῖ T

πανταχῶς ὄντα, καὶ μεμέρισται πάντων μάλιστα, καὶ ἔστι
 μέρη ἀπέραντα τῆς οὐσίας.—Ἔχει οὕτω.—Πλείστα ἄρα ἔστι c
 τὰ μέρη αὐτῆς.—Πλείστα μέντοι.—Τί οὖν; ἔστι τι αὐτῶν ὃ
 ἔστι μὲν μέρος τῆς οὐσίας, οὐδὲν μέντοι μέρος;—Καὶ πῶς
 ἂν [τοι] τοῦτο γένοιτο;—Ἄλλ' εἶπερ γε οἶμαι ἔστιν, ἀνάγκη
 αὐτὸ αἰεὶ, ἕωσπερ ἂν ᾗ, ἔν γέ τι εἶναι, μηδὲν δὲ ἀδύνατον.— 5
 Ἄνάγκη.—Πρὸς ἅπαντι ἄρα [ἐκάστῳ] τῷ τῆς οὐσίας μέρει
 πρόσεστω τὸ ἔν, οὐκ ἀπολειπόμενον οὔτε σμικροτέρου οὔτε
 μείζονος μέρους οὔτε ἄλλου οὐδενός.—Οὕτω.—Ἄρα οὖν ἐν
 ὄν πολλαχοῦ ἅμα ὅλον ἔστί; τοῦτο ἄθρει.—Ἄλλ' ἀθρῶ d
 καὶ ὀρῶ ὅτι ἀδύνατον.—Μεμερισμένον ἄρα, εἶπερ μὴ ὅλον
 ἄλλως γάρ που οὐδαμῶς ἅμα ἅπασι τοῖς τῆς οὐσίας μέρεσιν
 παρέσται ἢ μεμερισμένον.—Ναί.—Καὶ μὴν τό γε μεριστὸν
 πολλὴ ἀνάγκη εἶναι τοσαῦτα ὅσαπερ μέρη.—Ἄνάγκη.—Οὐκ 5
 ἄρα ἀληθῆ ἄρτι ἐλέγομεν λέγοντες ὡς πλείστα μέρη ἢ οὐσία
 νενεμημένη εἶη. οὐδὲ γὰρ πλείω τοῦ ἐνὸς νενέμηται, ἀλλ'
 ἴσα, ὡς ἔοικε, τῷ ἐνί· οὔτε γὰρ τὸ ὄν τοῦ ἐνὸς ἀπολείπεται e
 οὔτε τὸ ἐν τοῦ ὄντος, ἀλλ' ἐξισούσθον δύο ὄντε αἰεὶ παρὰ
 πάντα.—Παντάπασι οὕτω φαίνεται.—Τὸ ἐν ἄρα αὐτὸ
 κεκερατισμένον ὑπὸ τῆς οὐσίας πολλά τε καὶ ἄπειρα τὸ
 πλήθός ἐστω.—Φαίνεται.—Οὐ μόνον ἄρα τὸ ὄν ἐν πολλά 5
 ἔστω, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἐν ὑπὸ τοῦ ὄντος διανενημένον
 πολλά ἀνάγκη εἶναι.—Παντάπασι μὲν οὖν.

Καὶ μὴν ὅτι γε ὅλου τὰ μόρια μόρια, πεπερασμένον ἂν
 εἶη κατὰ τὸ ὅλον τὸ ἔν· ἢ οὐ περιέχεται ὑπὸ τοῦ ὅλου τὰ
 μόρια; Ἄνάγκη.—Ἄλλὰ μὴν τό γε περιέχον πέρας ἂν εἶη.— 145
 Πῶς δ' οὐ;—Τὸ ἐν ἄρα ὄν ἐν τέ ἐστί που καὶ πολλά, καὶ
 ὅλον καὶ μόρια, καὶ πεπερασμένον καὶ ἄπειρον πλήθει.—
 Φαίνεται.—Ἄρ' οὖν οὐκ, ἐπεὶ πεπερασμένον, καὶ ἔσχατα

c 4 τοι τοῦτο B T: τὸ τοιοῦτο ci. Hermann εἶπερ B: ἐπείπερ T
 c 5 ἕωσπερ B: ἕσπερ T c 6 ἐκάστῳ vel delendum vel ἐκάστοτε
 scribendum susp. Stallbaum d 3 που T: πως B ἅμα πᾶσι
 malit Heindorf e 5 ὄν ἐν B Procl. suppl.: ἐν T: ἐν ὄν Thomson:
 ὄν Stallbaum a 2 ὄν secl. Heindorf

- 5 ἔχον;—'Ανάγκη.—Τί δέ; εἰ ὅλον, οὐ καὶ ἀρχὴν ἂν ἔχοι καὶ μέσον καὶ τελευτήν; ἢ οἷόν τέ τι ὅλον εἶναι ἄνευ τριῶν τούτων; κἄν του ἐν ὁτιοῦν αὐτῶν ἀποστατῆ, ἐθελήσει ἔτι ὅλον εἶναι;—Οὐκ ἐθελήσει.—Καὶ ἀρχὴν δὴ, ὡς ἕοικεν, καὶ
- b τελευτήν καὶ μέσον ἔχοι ἂν τὸ ἐν.—'Ἐχοι.—'Ἀλλὰ μὴν τό γε μέσον ἴσον τῶν ἐσχάτων ἀπέχει· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως μέσον εἴη.—Οὐ γάρ.—Καὶ σχήματος δὴ τινος, ὡς ἕοικε, τοιοῦτον ὃν μετέχοι ἂν τὸ ἐν, ἦτοι εὐθέος ἢ στρογγύλου ἢ τινος
- 5 μεικτοῦ ἐξ ἀμφοῶν.—Μετέχοι γὰρ ἂν.
- 'Ἄρ' οὖν οὕτως ἔχον οὐκ αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ ἔσται καὶ ἐν ἄλλῳ;—Πῶς;—Τῶν μερῶν που ἕκαστον ἐν τῷ ὅλῳ ἐστὶ καὶ οὐδὲν ἐκτὸς τοῦ ὅλου.—Οὕτω.—Πάντα δὲ τὰ μέρη ὑπὸ τοῦ
- c ὅλου περιέχεται;—Ναί.—Καὶ μὴν τά γε πάντα μέρη τὰ αὐτοῦ τὸ ἐν ἐστὶ, καὶ οὔτε τι πλεόν οὔτε ἔλαττον ἢ πάντα.—Οὐ γάρ.—Οὐκοῦν καὶ τὸ ὅλον τὸ ἐν ἐστω;—Πῶς δ' οὐ;—
- Εἰ ἄρα πάντα τὰ μέρη ἐν ὅλῳ τυγχάνει ὄντα, ἔστι δὲ τά τε
- 5 πάντα τὸ ἐν καὶ αὐτὸ τὸ ὅλον, περιέχεται δὲ ὑπὸ τοῦ ὅλου τὰ πάντα, ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἂν περιέχοιτο τὸ ἐν, καὶ οὕτως ἂν ἦδη τὸ ἐν αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ εἴη.—Φαίνεται.—'Ἀλλὰ μέντοι τό γε ὅλον αὐτὸ οὐκ ἐν τοῖς μέρεσίν ἐστω, οὔτε ἐν πᾶσι οὔτε
- d ἐν τινί. εἰ γὰρ ἐν πᾶσι, ἀνάγκη καὶ ἐν ἐνί· ἐν τινὶ γὰρ ἐνὶ μὴ ὄν οὐκ ἂν ἔτι πον δύναίτο ἐν γε ἅπασιν εἶναι· εἰ δὲ τοῦτο μὲν τὸ ἐν τῶν ἀπάντων ἐστὶ, τὸ δὲ ὅλον ἐν τούτῳ μὴ ἐνι, πῶς ἔτι ἐν γε τοῖς πᾶσι ἐνέσται;—Οὐδαμῶς.—
- 5 Οὐδὲ μὴν ἐν τισὶ τῶν μερῶν· εἰ γὰρ ἐν τισὶ τὸ ὅλον εἴη, τὸ πλεόν ἂν ἐν τῷ ἐλάττονι εἴη, ὃ ἐστω ἀδύνατον.—'Ἀδύνατον γάρ.—Μὴ ὄν δ' ἐν πλέοσι μῆδ' ἐν ἐνὶ μῆδ' ἐν ἅπασιν τοῖς μέρεσι τὸ ὅλον οὐκ ἀνάγκη ἐν ἐτέρῳ τινὶ εἶναι ἢ μηδαμοῦ
- e ἔτι εἶναι;—'Ανάγκη.—Οὐκοῦν μηδαμοῦ μὲν ὄν οὐδὲν ἂν εἴη, ὅλον δὲ ὄν, ἐπειδὴ οὐκ ἐν αὐτῷ ἐστω, ἀνάγκη ἐν ἄλλῳ

a 5 δέ; εἰ] da[in ras. B: δ' εἰ T οὐ καὶ T: οὐκ B a 7 του
 Schleiermacher: τοῦ B T b 1 ἔχοι ἂν ... ἔχοι B: ἔχοι ἂν ... ἔχει T
 c 2 τι T: τὸ B d 1 τινί] τισί Schleiermacher d 4 ἐνι corr.
 Ven. 189: ἐνὶ B: ἐνὶ T ἐνέσται Par. 1836: ἐν ἔσται B T

εἶναι;—Πάνυ γε.—^αἩ μὲν ἄρα τὸ ἐν ὄλον, ἐν ἄλλῳ ἐστίν·
ἦ δὲ τὰ πάντα μέρη ὄντα τυγχάνει, αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ· καὶ
οὕτω τὸ ἐν ἀνάγκῃ αὐτὸ τε ἐν ἑαυτῷ εἶναι καὶ ἐν ἐτέρῳ.— 5
^βἈνάγκη.

Οὕτω δὴ πεφυκὸς τὸ ἐν ἄρ' οὐκ ἀνάγκῃ καὶ κινεῖσθαι
καὶ ἐστάναι;—Πῆ;—^γἜστηκε μὲν που, εἴπερ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ
ἐστίν· ἐν γὰρ ἐνὶ ὄν καὶ ἐκ τούτου μὴ μεταβαίνου ἐν τῷ 146
αὐτῷ ἂν εἴη, ἐν ἑαυτῷ.—^δἜστι γάρ.—Τὸ δέ γε ἐν τῷ αὐτῷ
αἰεὶ ὄν ἐστὸς δῆπου ἀνάγκῃ αἰεὶ εἶναι.—Πάνυ γε.—Τί δέ; τὸ
ἐν ἐτέρῳ αἰεὶ ὄν οὐ τὸ ἐναντίου ἀνάγκῃ μῆδέποτ' ἐν ταύτῳ
εἶναι, μῆδέποτε δὲ ὄν ἐν τῷ αὐτῷ μῆδὲ ἐστάναι, μὴ ἐστὸς 5
δὲ κινεῖσθαι;—Οὕτως.—^εἈνάγκῃ ἄρα τὸ ἐν, αὐτὸ τε ἐν
ἑαυτῷ αἰεὶ ὄν καὶ ἐν ἐτέρῳ, αἰεὶ κινεῖσθαι τε καὶ ἐστάναι.
—Φαίνεται.

Καὶ μὴν ταυτόν γε δεῖ εἶναι αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ ἕτερον
ἑαυτοῦ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὡσαύτως ταυτόν τε καὶ ἕτερον εἶναι, b
εἴπερ καὶ τὰ πρόσθεν πέπουθεν.—Πῶς;—Πᾶν που πρὸς
ἅπαν ὧδε ἔχει, ἦ ταυτόν ἐστίν ἢ ἕτερον· ἢ ἐὰν μὴ ταυτόν
ἦ μῆδ' ἕτερον, μέρος ἂν εἴη τούτου πρὸς ὃ οὕτως ἔχει, ἢ ὡς
πρὸς μέρος ὄλον ἂν εἴη.—Φαίνεται.—^ζἌρ' οὖν τὸ ἐν αὐτὸ 5
αὐτοῦ μέρος ἐστίν;—Οὐδαμῶς.—Οὐδ' ἄρα ὡς πρὸς μέρος
αὐτὸ αὐτοῦ ὄλον ἂν εἴη, πρὸς ἑαυτὸ μέρος ὄν.—Οὐ γὰρ οἶόν
τε.—^ηἌλλ' ἄρα ἕτερόν ἐστιν ἐνὸς τὸ ἐν;—Οὐ δήτα.—Οὐδ' c
ἄρα ἑαυτοῦ γε ἕτερον ἂν εἴη.—Οὐ μέντοι.—Εἰ οὖν μήτε
ἕτερον μήτε ὄλον μήτε μέρος αὐτὸ πρὸς ἑαυτό ἐστίν, οὐκ
ἀνάγκῃ ἤδη ταυτόν εἶναι αὐτὸ ἑαυτῷ;—^θἈνάγκη.—Τί δέ; τὸ
ἐτέρῳθι ὄν αὐτὸ ἑαυτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ὄντος ἑαυτῷ οὐκ ἀνάγκῃ 5
αὐτὸ ἑαυτοῦ ἕτερον εἶναι, εἴπερ καὶ ἐτέρῳθι ἔσται;—^ιἘμοιγε
δοκεῖ.—Οὕτω μὴν ἐφάνη ἔχον τὸ ἐν, αὐτὸ τε ἐν ἑαυτῷ ὄν
ἅμα καὶ ἐν ἐτέρῳ.—^κἘφάνη γάρ.—^λἘτερον ἄρα, ὡς ἕοικεν,
εἴη ταύτῃ ἂν ἑαυτοῦ τὸ ἐν.—^μἘοικεν.—Τί οὖν; εἰ τού τι d
ἕτερόν ἐστιν, οὐχ ἐτέρου ὄντος ἕτερον ἔσται;—^νἈνάγκη.—

a 3 ἐστὸς B T : ἐστὼς vulg. b 4 ἦ T : om. B c 1 οὐδ'
B : οὐκ T d 1 εἰ τού τι G : εἰ τουτὶ B T

Οὐκοῦν ὅσα μὴ ἔν ἐστιν, ἅπανθ' ἕτερα τοῦ ἐνός, καὶ τὸ ἐν
 τῶν μὴ ἔν;—Πῶς δ' οὐ;—Ἔτερον ἄρα ἂν εἴη τὸ ἐν τῶν
 5 ἄλλων.—Ἔτερον.—Ὅρα δὴ· αὐτὸ τε ταῦτόν καὶ τὸ ἕτερον
 ἄρ' οὐκ ἐναντία ἀλλήλοις;—Πῶς δ' οὐ;—Ἡ οὖν ἐβελήσει
 ταῦτόν ἐν τῷ ἐτέρῳ ἢ τὸ ἕτερον ἐν ταυτῷ ποτε εἶναι;—Οὐκ
 ἐβελήσει.—Εἰ ἄρα τὸ ἕτερον ἐν τῷ αὐτῷ μηδέποτε ἔσται,
 οὐδὲν ἔστι τῶν ὄντων ἐν ᾧ ἐστὶν τὸ ἕτερον χρόνον οὐδένα·
 e εἰ γὰρ ὄντων οὖν εἴη ἐν τῷ, ἐκείνον ἂν τὸν χρόνον ἐν ταυτῷ
 εἴη τὸ ἕτερον. οὐχ οὕτως;—Οὕτως.—Ἐπειδὴ δ' οὐδέποτε
 ἐν τῷ αὐτῷ ἐστὶν, οὐδέποτε ἐν τινι τῶν ὄντων ἂν εἴη τὸ
 ἕτερον.—Ἀληθῆ.—Οὐτ' ἄρα ἐν τοῖς μὴ ἐν οὔτε ἐν τῷ ἐνὶ
 5 ἐνείῃ ἂν τὸ ἕτερον.—Οὐ γὰρ οὖν.—Οὐκ ἄρα τῷ ἐτέρῳ γ' ἂν
 εἴη τὸ ἐν τῶν μὴ ἐν οὐδὲ τὰ μὴ ἐν τοῦ ἐνός ἕτερα.—Οὐ γάρ.—
 Οὐδὲ μὴν ἑαυτοῖς γε ἕτερ' ἂν εἴη ἀλλήλων, μὴ μετέχοντα,
 147 τοῦ ἐτέρου.—Πῶς γάρ;—Εἰ δὲ μήτε αὐτοῖς ἕτερα ἔστι μήτε
 τῷ ἐτέρῳ, οὐ πάντῃ ἤδη ἂν ἐκφεύγοι τὸ μὴ ἕτερα εἶναι
 ἀλλήλων;—Ἐκφεύγοι.—Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἐνός γε μετέχει
 τὰ μὴ ἐν· οὐ γὰρ ἂν μὴ ἐν ἦν, ἀλλὰ πῃ ἂν ἐν ἦν.—Ἀληθῆ.—
 5 Οὐδ' ἂν ἀριθμὸς εἴη ἄρα τὰ μὴ ἐν· οὐδὲ γὰρ ἂν οὕτω μὴ ἐν
 ἦν παντάπασιν, ἀριθμὸν γε ἔχοντα.—Οὐ γὰρ οὖν.—Τί δέ;
 τὰ μὴ ἐν τοῦ ἐνός ἄρα μόριά ἐστιν; ἢ κἂν οὕτω μετείχε τοῦ
 ἐνός τὰ μὴ ἐν;—Μετείχεν.—Εἰ ἄρα πάντῃ τὸ μὲν ἐν ἐστι,
 b τὰ δὲ μὴ ἐν, οὐτ' ἂν μόριον τῶν μὴ ἐν τὸ ἐν εἴη οὔτε ὅλον
 ὡς μορίων· οὔτε αὖ τὰ μὴ ἐν τοῦ ἐνός μόρια, οὔτε ὅλα ὡς
 μορίῳ τῷ ἐνί.—Οὐ γάρ.—Ἀλλὰ μὴν ἔφαμεν τὰ μήτε μόρια
 μήτε ὅλα μήτε ἕτερα ἀλλήλων ταῦτὰ ἔσεσθαι ἀλλήλοις.—
 5 Ἐφαμεν γάρ.—Φῶμεν ἄρα καὶ τὸ ἐν πρὸς τὰ μὴ ἐν οὕτως
 ἔχον τὸ αὐτὸ εἶναι αὐτοῖς;—Φῶμεν.—Τὸ ἐν ἄρα, ὡς ἔοικεν,
 ἕτερόν τε τῶν ἄλλων ἐστὶν καὶ ἑαυτοῦ καὶ ταῦτόν ἐκείνοισ τε
 καὶ ἑαυτῷ.—Κινδυνεύει φαίνεσθαι ἐκ γε τοῦ λόγου.

d 7 τὸ B : om. T e 5 ἐνείῃ] ἐν εἴη B : εἴη T a 2 ἤδη ἂν
 ἐκφεύγοι B : ἂν ἤδη ἐκφεύγοι T a 4 ἦν ἀλλά B : ἦ ἀλλά T
 a 8 πάντῃ B : παντὶ T b 2 μορίων corr. Ven. 189 : μορίου B T :
 μόριον vulg. μόρια T : μορίου B b 5 τὰ T : τὸ B

Ἄρ' οὖν καὶ ὁμοίον τε καὶ ἀνόμοιον ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς c
 ἄλλοις;—Ἴσως.—Ἐπειδὴ γοῦν ἕτερον τῶν ἄλλων ἐφάνη,
 καὶ τὰλλα πον ἕτερα ἂν ἐκείνου εἶη.—Τί μῆν;—Οὐκοῦν
 οὕτως ἕτερον τῶν ἄλλων, ὥσπερ καὶ τὰλλα ἐκείνου, καὶ οὔτε
 μᾶλλον οὔτε ἥττον;—Τί γὰρ ἄν;—Εἰ ἄρα μήτε μᾶλλον 5
 μήτε ἥττον, ὁμοίως.—Ναί.—Οὐκοῦν ἢ ἕτερον εἶναι πέπουθεν
 τῶν ἄλλων καὶ τὰλλα ἐκείνου ὡσαύτως, ταύτη ταῦτόν ἂν
 πεπονθότα εἶεν τό τε ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰλλα τῷ ἐνί.—
 Πῶς λέγεις;—ᾠδε· ἕκαστον τῶν ὀνομάτων οὐκ ἐπὶ τινι d
 καλεῖς;—Ἐγωγε.—Τί οὖν; τὸ αὐτὸ ὄνομα εἴποις ἂν πλεο-
 νάκισ ἢ ἅπαξ;—Ἐγωγε.—Πότερον οὖν ἐὰν μὲν ἅπαξ εἴπῃς,
 ἐκείνο πρόσαγορεύεις οὐπὲρ ἐστὶ τοῦνομα, ἐὰν δὲ πολλάκισ,
 οὐκ ἐκείνο; ἢ ἐάντε ἅπαξ ἐάντε πολλάκισ ταῦτόν ὄνομα 5
 φθέγγῃ, πολλὴ ἀνάγκη σε ταῦτόν καὶ λέγειν ἀεὶ;—Τί μῆν;
 —Οὐκοῦν καὶ τὸ ἕτερον ὄνομά ἐστὶν ἐπὶ τινι;—Πάνυ γε.—
 Ὅταν ἄρα αὐτὸ φθέγγῃ, ἐάντε ἅπαξ ἐάντε πολλάκισ, οὐκ e
 ἐπ' ἄλλῳ οὐδὲ ἄλλο τι ὀνομάζεις ἢ ἐκείνο οὐπερ ἦν ὄνομα.—
 Ἀνάγκη.—Ὅταν δὴ λέγωμεν ὅτι ἕτερον μὲν τὰλλα τοῦ ἐνός,
 ἕτερον δὲ τὸ ἐν τῶν ἄλλων, δις τὸ ἕτερον εἰπόντες οὐδέν τι
 μᾶλλον ἐπ' ἄλλῃ, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνῃ τῇ φύσει αὐτὸ ἀεὶ λέγομεν 5
 ἥσπερ ἦν τοῦνομα.—Πάνυ μὲν οὖν.—Ἡ ἄρα ἕτερον τῶν
 ἄλλων τὸ ἐν καὶ τὰλλα τοῦ ἐνός, κατ' αὐτὸ τὸ ἕτερον πεπον- 148
 θέναι οὐκ ἄλλο ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἂν πεπονθὸς εἶη τὸ ἐν τοῖς
 ἄλλοις· τὸ δὲ πον ταῦτόν πεπονθὸς ὁμοιον· οὐχί;—Ναί.—
 Ἡ δὴ τὸ ἐν ἕτερον τῶν ἄλλων πέπουθεν εἶναι, κατ' αὐτὸ
 τοῦτο ἅπαν ἅπασιν ὁμοιον ἂν εἶη· ἅπαν γὰρ ἀπάντων ἕτερόν 5
 ἐστὶν.—Ἐοικεν.—Ἀλλὰ μῆν τό γε ὁμοιον τῷ ἀνομοίῳ
 ἐναντίον.—Ναί.—Οὐκοῦν καὶ τὸ ἕτερον τῷ ταῦτῳ.—Καὶ
 τοῦτο.—Ἀλλὰ μῆν καὶ τοῦτό γ' ἐφάνη, ὡς ἄρα τὸ ἐν τοῖς

c5 ἂν B: om. T e2 ἐκείνο B: κείνο T e6 ἦ] ἢ B: ἦ T: εἰ
 vulg. a1 κατ' αὐτὸ τὸ Thomson: κατὰ ταυτὸ B T: κατὰ τὸ ταῦτό
 Heindorf: κατὰ ταῦτόν τὸ Stallbaum: κατὰ τ' αὐτὸ Waddell πεπον-
 θέναι B T: πεπονθεν εἶναι in marg. rec. t a2 ἐν B T: ἐν vulg.
 a6 ἀλλὰ μῆν B: ἀλλ' ἦν T τῷ ἀνομοίῳ] τῷ ὁμοίῳ B: τῶν ἀνομοίων T
 a7 ταῦτῳ in marg. T: αὐτῷ B T

- b ἄλλοις ταυτόν.—Ἐφάνη γάρ.—Τὸυνατίον δέ γε πάθος ἐστὶ τὸ εἶναι ταυτόν τοῖς ἄλλοις τῷ ἕτερον εἶναι τῶν ἄλλων.—Πάνυ γε.—Ἐφί γε μὴν ἕτερον, ὅμοιον ἐφάνη.—Ναί.—Ἐφί ἄρα ταυτόν, ἀνόμοιον ἔσται κατὰ τὸυνατίον· πάθος τῷ
5 ὁμοιοῦντι πάθει. ὅμοιον δέ που τὸ ἕτερον;—Ναί.—Ἐνομοιώσει ἄρα τὸ ταυτόν, ἢ οὐκ ἐναντίον ἔσται τῷ ἐτέρῳ—
- c Ἐοικεν.—Ὅμοιον ἄρα καὶ ἀνόμοιον ἔσται τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις, ἢ μὲν ἕτερον, ὅμοιον, ἢ δὲ ταυτόν, ἀνόμοιον.—Ἐχει γὰρ οὖν δῆ, ὡς ἔοικεν, καὶ τοιοῦτον λόγον.—Καὶ γὰρ τόνδε ἔχει.—Τίνα;—Ἐφί ταυτόν πέπουθε, μὴ ἀλλοῖον πεπουθέναι, μὴ
5 ἀλλοῖον δὲ πεπουθὸς μὴ ἀνόμοιον, μὴ ἀνόμοιον δὲ ὅμοιον εἶναι· ἢ δ' ἄλλο πέπουθεν, ἀλλοῖον, ἀλλοῖον δὲ οὐκ ἀνόμοιον εἶναι.—Ἀληθῆ λέγεις.—Ταυτόν τε ἄρα οὐκ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ ὅτι ἕτερόν ἐστι, κατ' ἀμφότερα καὶ κατὰ ἐκάτερον, ὅμοιον
- d τε ἂν εἴη καὶ ἀνόμοιον τοῖς ἄλλοις.—Πάνυ γε.—Οὐκοῦν καὶ ἑαυτῷ ὡσαύτως, ἐπέπερ ἕτερόν τε ἑαυτοῦ καὶ ταυτόν ἑαυτῷ ἐφάνη, κατ' ἀμφότερα καὶ κατὰ ἐκάτερον ὅμοιον τε καὶ ἀνόμοιον φανήσεται;—Ἀνάγκη.
- 5 Τί δὲ δῆ; περὶ τοῦ ἄπτεσθαι τὸ ἐν αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων καὶ τοῦ μὴ ἄπτεσθαι πέρι πῶς ἔχει, σκόπει.—Σκοπῶ.—Αὐτὸ γάρ που ἐν ἑαυτῷ ὄλῳ τὸ ἐν ἐφάνη οὐκ.—Ὀρθῶς.—Οὐκοῦν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ ἐν;—Ναί.—Ἐφί μὲν ἄρα ἐν τοῖς ἄλλοις,
- e τῶν ἄλλων ἄπτοιτο ἄν· ἢ δὲ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ, τῶν μὲν ἄλλων ἀπείργοιτο ἄπτεσθαι, αὐτὸ δὲ αὐτοῦ ἄπτοιτο ἂν ἐν ἑαυτῷ οὐκ.—Φαίνεται.—Οὕτω μὲν δῆ ἄπτοιτο ἂν τὸ ἐν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων.—Ἐπτοιτο.—Τί δὲ τῆδε; ἄρ' οὐ πάν τὸ
5 μέλλον ἄψεσθαί τινος ἐφεξῆς δεῖ κείσθαι ἐκείνῳ οὐ μέλλει ἄπτεσθαι, ταύτην τὴν ἔδραν κατέχον ἢ ἂν μετ' ἐκείνην ἢ [ἔδρα] ἢ ἂν κέηται, ἄπτεται;—Ἀνάγκη.—Καὶ τὸ ἐν ἄρα εἰ μέλλει αὐτὸ αὐτοῦ ἄψεσθαι, ἐφεξῆς δεῖ εὐθύς μετὰ ἑαυτὸ

b 5 ὁμοῖον B: ὁμοῖον T b 6 τὸ ταυτόν T: ταυτόν B d 3 καὶ
κατὰ T: καὶ B e 6 κατέχον T: om. B: add. in marg. b e 7 ἔδρα
om. Bekker: ἔδραν Heindorf ἢ B: η T: fort. ἦν ἄπτεται] οὐ
ἄψεται Heindorf

κείσθαι, τὴν ἐχομένην χώραν κατέχον ἐκελήης ἐν ἧ αὐτὸ
 ἐστίν.—Δεῖ γὰρ οὖν.—Οὐκοῦν δύο μὲν ὄν τὸ ἐν ποιήσειεν 10
 ἂν ταῦτά καὶ ἐν δυοῖν χώραιν ἅμα γένοιτο· ἕως δ' ἂν ἧ ἔν, 149
 οὐκ ἐθελήσει;—Οὐ γὰρ οὖν.—Ἡ αὐτὴ ἄρα ἀνάγκη τῷ ἐνὶ
 μήτε δύο εἶναι μήτε ἄπτεσθαι αὐτῷ αὐτοῦ.—Ἡ αὐτῆ.—Ἄλλ'
 οὐδὲ μὴν τῶν ἄλλων ἄψεται.—Τί δῆ;—Ὅτι, φαμέν, τὸ
 μέλλον ἄψεσθαι χωρὶς ὄν ἐφεξῆς δεῖ ἐκεῖνῳ εἶναι οὐ μέλλει 5
 ἄψεσθαι, τρίτον δὲ αὐτῶν ἐν μέσῳ μηδὲν εἶναι.—Ἀληθῆ.—
 Δύο ἄρα δεῖ τὸ ὀλίγιστον εἶναι, εἰ μέλλει ἄψις εἶναι.—Δεῖ.
 —Ἐὰν δὲ τοῖν δυοῖν ὄροιν τρίτον προσγένηται ἐξῆς, αὐτὰ
 μὲν τρία ἔσται, αἱ δὲ ἄψεις δύο.—Ναί.—Καὶ οὕτω δὴ b
 αἰεὶ ἐνὸς προσγιγνομένου μία καὶ ἄψις προσγίγνεται, καὶ
 συμβαίνει τὰς ἄψεις τοῦ πλήθους τῶν ἀριθμῶν μιᾷ ἐλάττους
 εἶναι. ᾧ γὰρ τὰ πρῶτα δύο ἐπλεονέκτησεν τῶν ἄψεων εἰς
 τὸ πλείω εἶναι τὸν ἀριθμὸν ἢ τὰς ἄψεις, τῷ ἴσῳ τούτῳ καὶ 5
 ὁ ἔπειτα ἀριθμὸς πᾶς πασῶν τῶν ἄψεων πλεονεκτεῖ· ἡδὴ
 γὰρ τὸ λοιπὸν ἅμα ἐν τε τῷ ἀριθμῷ προσγίγνεται καὶ μία c
 ἄψις ταῖς ἄψεσιν.—Ὅρθῶς.—Ὅσα ἄρα ἐστὶν τὰ ὄντα τὸν
 ἀριθμὸν, αἰεὶ μιᾷ αἱ ἄψεις ἐλάττους εἰσὶν αὐτῶν.—Ἀληθῆ.
 —Εἰ δέ γε ἐν μόνον ἐστίν, δυὰς δὲ μὴ ἐστίν, ἄψις οὐκ ἂν
 εἶη.—Πῶς γάρ;—Οὐκ οὖν, φαμέν, τὰ ἄλλα τοῦ ἐνὸς οὔτε 5
 ἐν ἐστίν οὔτε μετέχει αὐτοῦ, εἴπερ ἄλλα ἐστίν.—Οὐ γάρ.—
 Οὐκ ἄρα ἐνεστὶν ἀριθμὸς ἐν τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς μὴ ἐνότος ἐν
 αὐτοῖς.—Πῶς γάρ;—Οὐτ' ἄρα ἐν ἐστὶ τὰ ἄλλα οὔτε δύο οὔτε
 ἄλλου ἀριθμοῦ ἔχοντα ὄνομα οὐδέν.—Οὐ.—Τὸ ἐν ἄρα μόνον d
 ἐστὶν ἐν, καὶ δυὰς οὐκ ἂν εἶη.—Οὐ φαίνεται.—Ἄψις ἄρα
 οὐκ ἐστὶν δυοῖν μὴ ὄντων.—Οὐκ ἐστίν.—Οὐτ' ἄρα τὸ ἐν τῶν
 ἄλλων ἄπτεται οὔτε τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός, ἐπέιπερ ἄψις οὐκ

e 9 ἐν T: om. B e 10 γὰρ οὖν T: γὰρ B ποιήσειεν T: ποιήσει
 ἐν B a 5 ἄψεσθαι B: ἄψασθαι T a 6 ἄψεσθαι B: ἄπτεσθαι T
 a 7 ὀλίγιστον T: ὀλιγοστὸν B a 8 ὄροι B T Procl. suppl.: δυοῖν
 (om. τοῖν) Heindorf: del. Bekker: ὁμόροι Turicenses ἐξῆς T: ἐξῆς B
 b 3 τῶν ἀριθμῶν B T: τὸν ἀριθμὸν Heindorf b 4 ἄψεων T: ἄλλων B
 c 1 ἐν B: ἐν T c 7 ἐνεστὶν b: ἐν ἐστίν T pr. B ἐνότος b:
 ἐν ὄντος pr. B: ὄντος T d 2 ἐν secl. Schleiermacher

5 ἔστιν.—Οὐ γὰρ οὖν.—Οὕτω δὴ κατὰ πάντα ταῦτα τὸ ἐν τῶν τε ἄλλων καὶ ἑαυτοῦ ἄπτεται τε καὶ οὐχ ἄπτεται.—
*Εοικεν.

*Ἀρ' οὖν καὶ ἴσον ἐστὶ καὶ ἄνισον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις;—Πῶς;—Εἰ μείζον εἶη τὸ ἐν ἢ τᾶλλα ἢ ἔλαττον, e ἢ αὖ τὰ ἄλλα τοῦ ἐνὸς μείζω ἢ ἐλάττω, ἄρα οὐκ ἂν τῷ μὲν ἐν εἶναι τὸ ἐν καὶ τᾶλλα ἄλλα τοῦ ἐνὸς οὔτε τι μείζω οὔτε τι ἐλάττω ἂν εἶη ἀλλήλων αὐταῖς γε ταύταις ταῖς οὐσίαις; ἀλλ' εἰ μὲν πρὸς τῷ τοιαῦτα εἶναι ἐκάτερα ἰσότητα 5 ἔχοιεν, ἴσα ἂν εἶη πρὸς ἀλλήλα· εἰ δὲ τὰ μὲν μέγεθος, τὸ δὲ σμικρότητα, ἢ καὶ μέγεθος μὲν τὸ ἐν, σμικρότητα δὲ τᾶλλα, ὁποτέρῳ μὲν τῷ εἶδει μέγεθος προσείη, μείζον ἂν εἶη, ᾧ δὲ σμικρότης, ἔλαττον;—*Ἀνάγκη.—Οὐκοῦν ἐστὸν γέ τινε τούτω εἶδη, τό τε μέγεθος καὶ ἡ σμικρότης; οὐ γὰρ 10 ἂν που μὴ ὄντε γε ἐναντίω τε ἀλλήλου εἶτην καὶ ἐν τοῖς 150 οὔσιω ἐγγιγνοίστην.—Πῶς γὰρ ἂν;—Εἰ ἄρα ἐν τῷ ἐνὶ σμικρότης ἐγγίγνεται, ἦτοι ἐν ὄλω ἂν ἢ ἐν μέρει αὐτοῦ ἐνεῖη.—*Ἀνάγκη.—Τί δ' εἰ ἐν ὄλω ἐγγίγνοιτο; οὐχὶ ἢ ἐξ ἴσου ἂν τῷ ἐνὶ δι' ὄλου αὐτοῦ τεταμένη εἶη ἢ περιέχουσα 5 αὐτό;—Δῆλον δὴ.—*Ἀρ' οὖν οὐκ ἐξ ἴσου μὲν οὔσα ἢ σμικρότης τῷ ἐνὶ ἴση ἂν αὐτῷ εἶη, περιέχουσα δὲ μείζων;—Πῶς δ' οὐ;—Δυνατὸν οὖν σμικρότητα ἴσην τῷ εἶναι ἢ μείζω τινός, καὶ πράττειν τὰ μεγέθους τε καὶ ἰσότητος, ἀλλὰ b μὴ τὰ ἑαυτῆς;—*Ἀδύνατον.—Ἐν μὲν ὄλω ἄρα τῷ ἐνὶ οὐκ ἂν εἶη σμικρότης, ἀλλ' εἶπερ, ἐν μέρει.—Ναί—Οὐδέ γε ἐν παντὶ αὖ τῷ μέρει· εἰ δὲ μή, ταῦτα ποιήσει ἄπερ πρὸς τὸ ὄλον· ἴση ἔσται ἢ μείζων τοῦ μέρους ἐν ᾧ ἂν ἀεὶ ἐνῆ.— 5 *Ἀνάγκη.—Οὐδενὶ ποτε ἄρα ἐνέσται τῶν ὄντων σμικρότης, μήτ' ἐν μέρει μήτ' ἐν ὄλω ἐγγιγνομένη· οὐδέ τι ἔσται

d 8 post ἴσον rasura quattuor litterarum in B e 1 αὖ τᾶλλα T:
αὐτὰ ἄλλα B e 3 ἐλάττω T: ἄλλο, ἐλάττω B e 5 τὸ δὲ Par. 1810:
τὰ δὲ B T e 9 γέ al.: τέ B T a 5 οὖν B: om. T μὲν οὔσα T:
μένουσα B b 2 οὐδέ γε Hermann: οὔτε γε B: οὔτι γε T: οὔτοι γε
Heindorf b 3 ποιήσει T: ποιήση B b 5 ἐνέσται T: ἐν ἔσται B

σμικρὸν πλὴν αὐτῆς σμικρότητος.—Οὐκ ἔοικεν.—Οὐδ' ἄρα μέγεθος ἐνέσται ἐν αὐτῷ· μείζον γὰρ ἂν τι εἶη ἄλλο καὶ πλὴν αὐτοῦ μεγέθους, ἐκεῖνο ἐν ᾧ τὸ μέγεθος ἐνείη, καὶ ταῦτα σμικροῦ αὐτῷ οὐκ ὄντος, οὗ ἀνάγκη ὑπερέχειν, ἐάνπερ ἢ μέγα· τοῦτο δὲ ἀδύνατον, ἐπειδὴ σμικρότης οὐδαμοῦ ἔστι.— Ἄληθῆ.— Ἀλλὰ μὴν αὐτὸ μέγεθος οὐκ ἄλλου μείζον ἢ αὐτῆς σμικρότητος, οὐδὲ σμικρότης ἄλλου ἔλαττον ἢ αὐτοῦ μεγέθους.—Οὐ γάρ.—Οὔτε ἄρα τὰ ἄλλα μείζω τοῦ ἐνὸς οὐδὲ ἐλάττω, μήτε μέγεθος μήτε σμικρότητα ἔχοντα, οὔτε αὐτῷ τούτῳ πρὸς τὸ ἐν ἔχεται τὴν δύναμιν τὴν τοῦ ὑπερέχειν καὶ ὑπερέχεσθαι, ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλῳ, οὔτε αὖ τὸ ἐν τούτοις οὐδὲ τῶν ἄλλων μείζον ἂν οὐδ' ἔλαττον εἶη, μήτε μέγεθος μήτε σμικρότητα ἔχον.—Οὔκουν φαίνεται γε.— Ἄρ' οὖν, εἰ μήτε μείζον μήτε ἔλαττον τὸ ἐν τῶν ἄλλων, ἀνάγκη αὐτὸ ἐκείνων μήτε ὑπερέχειν μήτε ὑπερέχεσθαι;— Ἀνάγκη.—Οὔκουν τό γε μήτε ὑπερέχον μήτε ὑπερεχόμενον πολλῇ ἀνάγκη ἐξ ἴσου εἶναι, ἐξ ἴσου δὲ ὄν ἴσον εἶναι.—Πῶς γὰρ οὗ;—Καὶ μὴν καὶ αὐτό γε τὸ ἐν πρὸς ἑαυτὸ οὕτως ἂν ἔχοι μήτε μέγεθος ἐν ἑαυτῷ μήτε σμικρότητα ἔχον οὐτ' ἂν ὑπερέχοιτο οὐτ' ἂν ὑπερέχοι ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἐξ ἴσου ὄν ἴσον ἂν εἶη ἑαυτῷ.—Πάνυ μὲν οὖν.—Τὸ ἐν ἄρα ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἴσον ἂν εἶη.—Φαίνεται.—Καὶ μὴν αὐτό γε ἐν ἑαυτῷ ὄν καὶ περὶ ἑαυτὸ ἂν εἶη ἐξῶθεν, καὶ περιέχον μὲν μείζον ἂν ἑαυτοῦ εἶη, περιεχόμενον δὲ ἔλαττον, καὶ οὕτω μείζον ἂν καὶ ἔλαττον εἶη αὐτὸ ἑαυτοῦ τὸ ἐν.—Εἶη γὰρ ἂν.—Οὐκοῦν καὶ τόδε ἀνάγκη, μηδὲν εἶναι ἐκτὸς τοῦ ἐνός τε καὶ τῶν ἄλλων;—Πῶς γὰρ οὗ;— Ἀλλὰ μὴν καὶ εἶναί που δεῖ τό γε ὄν αἰεὶ.—Ναί.—Οὐκοῦν τό γε ἔν τῳ ὄν ἐν μείζονι ἔσται ἔλαττον ὄν; οὐ γὰρ ἂν ἄλλως ἕτερον ἐν ἐτέρῳ εἶη.—Οὐ γάρ.— Ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν ἕτερον ἔστι χωρὶς τῶν ἄλλων καὶ

b 7 αὐτῆς B: αὐτῆς τῆς T c 2 αὐτῷ BT: αὐτοῦ vulg.
d 1 αὐτῷ τούτῳ T: αὐτῷ τούτῳ pr. B ἔχεται T: ἐχέτω B
d 2 καὶ BT: τε καὶ vulg. αὐτὸ ἐν T: αὐτῷ ἐν B e 3 ἂν εἶη B:
αἰεὶ εἶη T e 5 γε T: τε B a 3 τόδε BT: τὸ vulg. a 5 ἐν
τῳ B: ἐν τῳ pr. T

τοῦ ἐνός, δεῖ δὲ αὐτὰ ἐν τῷ εἶναι, οὐκ ἀνάγκη ἤδη ἐν ἀλλή-
 λους εἶναι, τὰ τε ἄλλα ἐν τῷ ἐνὶ καὶ τὸ ἐν ἐν τοῖς ἄλλοις,
 b ἢ μηδαμοῦ εἶναι;—Φαίνεται.—“Ὅτι μὲν ἄρα τὸ ἐν ἐν τοῖς
 ἄλλοις ἔνεστι, μείζω ἂν εἴη τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός, περιέχοντα
 αὐτό, τὸ δὲ ἐν ἔλαττον τῶν ἄλλων, περιεχόμενον· ὅτι δὲ τὰ
 ἄλλα ἐν τῷ ἐνί, τὸ ἐν τῶν ἄλλων κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον
 5 μείζον ἂν εἴη, τὰ δὲ ἄλλα τοῦ ἐνός ἐλάττω.—Ἐοικεν.—Τὸ
 ἐν ἄρα ἴσον τε καὶ μείζον καὶ ἔλαττόν ἐστιν αὐτό τε αὐτοῦ
 καὶ τῶν ἄλλων.—Φαίνεται.—Καὶ μὴν εἴπερ μείζον καὶ ἔλατ-
 τον καὶ ἴσον, ἴσων ἂν εἴη μέτρων καὶ πλειόνων καὶ ἐλαττόνων
 c αὐτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις, ἐπειδὴ δὲ μέτρων, καὶ μερῶν.—Πῶς
 δ’ οὐ;—Ἰσων μὲν ἄρα μέτρων ὄν καὶ πλειόνων καὶ ἐλατ-
 τόνων, καὶ ἀριθμῶ ἔλαττον ἂν καὶ πλέον εἴη αὐτό τε αὐτοῦ
 καὶ τῶν ἄλλων καὶ ἴσον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις κατὰ
 5 ταῦτά.—Πῶς;—Ἐπιπερ μείζόν ἐστι, πλειόνων που καὶ
 μέτρων ἂν εἴη αὐτῶν, ὄσων δὲ μέτρων, καὶ μερῶν· καὶ ὄν
 ἔλαττον, ὡσαύτως· καὶ οἷς ἴσον, κατὰ ταῦτά.—Οὕτως.—
 Οὐκοῦν ἑαυτοῦ μείζον καὶ ἔλαττον ὄν καὶ ἴσον ἴσων ἂν εἴη
 d μέτρων καὶ πλειόνων καὶ ἐλαττόνων αὐτῷ, ἐπειδὴ δὲ μέτρων,
 καὶ μερῶν;—Πῶς δ’ οὐ;—Ἰσων μὲν ἄρα μερῶν ὄν αὐτῷ
 ἴσον ἂν τὸ πλῆθος αὐτῷ εἴη, πλειόνων δὲ πλέον, ἐλαττόνων
 δὲ ἔλαττον τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ.—Φαίνεται.—Οὐκοῦν καὶ
 5 πρὸς τὰλλα ὡσαύτως ἔξει τὸ ἐν; ὅτι μὲν μείζον αὐτῶν
 φαίνεται, ἀνάγκη πλέον εἶναι καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν· ὅτι
 δὲ σμικρότερον, ἔλαττον· ὅτι δὲ ἴσον μεγέθει, ἴσον καὶ τὸ
 πλῆθος εἶναι τοῖς ἄλλοις;—Ἀνάγκη.—Οὕτω δὴ αὖ, ὡς
 e ἔοικε, τὸ ἐν καὶ ἴσον καὶ πλέον καὶ ἔλαττον τὸν ἀριθμὸν
 αὐτό τε αὐτοῦ ἔσται καὶ τῶν ἄλλων.—Ἔσται.

Ἄρ’ οὖν καὶ χρόνου μετέχει τὸ ἐν, καὶ ἐστὶ τε καὶ γί-
 γνεται νεώτερόν τε καὶ πρεσβύτερον αὐτό τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν
 5 ἄλλων, καὶ οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον οὔτε ἑαυτοῦ
 οὔτε τῶν ἄλλων, χρόνου μετέχον;—Πῶς;—Εἶναι μὲν που

αὐτῷ ὑπάρχει, εἴπερ ἐν ἔστιν.—Ναί.—Τὸ δὲ εἶναι ἄλλο τί
 ἔστιν ἢ μέθεξις οὐσίας μετὰ χρόνου τοῦ παρόντος, ὡσπερ
 τὸ ἦν μετὰ τοῦ παρεληλυθότος καὶ αὐτὸ ἔσται μετὰ τοῦ 152
 μέλλοντος οὐσίας ἐστὶ κοινωνία;—Ἔστι γάρ.—Μετέχει μὲν
 ἄρα χρόνου, εἴπερ καὶ τοῦ εἶναι.—Πάνυ γε.—Οὐκοῦν πορευο-
 μένου τοῦ χρόνου;—Ναί.—Ἄει ἄρα πρεσβύτερον γίγνεται
 ἑαυτοῦ, εἴπερ προέρχεται κατὰ χρόνον.—Ἀνάγκη.—Ἄρ' οὖν 5
 μεμνήμεθα ὅτι νεωτέρου γιγνομένου τὸ πρεσβύτερον πρεσβύ-
 τερον γίγνεται;—Μεμνήμεθα.—Οὐκοῦν ἐπειδὴ πρεσβύτερον
 ἑαυτοῦ γίγνεται τὸ ἐν, νεωτέρου ἂν γιγνομένου ἑαυτοῦ πρε-
 σβύτερον γίγνοιτο;—Ἀνάγκη.—Γίγνεται μὲν δὴ νεωτέρον b
 τε καὶ πρεσβύτερον αὐτοῦ οὕτω.—Ναί.—Ἔστι δὲ πρεσβύ-
 τερον ἂρ' οὐχ ὅταν κατὰ τὸν νῦν χρόνον ἢ γιγνομένον τὸν
 μεταξὺ τοῦ ἦν τε καὶ ἔσται; οὐ γάρ που πορευόμενόν γε
 ἐκ τοῦ ποτὲ εἰς τὸ ἔπειτα ὑπερβήσεται τὸ νῦν.—Οὐ γάρ.— 5
 Ἄρ' οὖν οὐκ ἐπίσχει τότε τοῦ γίγνεσθαι πρεσβύτερον, ἐπει-
 δὰν τῷ νῦν ἐντύχη, καὶ οὐ γίγνεται, ἀλλ' ἔστι τότε ἤδη c
 πρεσβύτερον; προῖον γὰρ οὐκ ἂν ποτε ληφθείη ὑπὸ τοῦ
 νῦν. τὸ γὰρ προῖον οὕτως ἔχει ὡς ἀμφοτέρων ἐφάπτεσθαι,
 τοῦ τε νῦν καὶ τοῦ ἔπειτα, τοῦ μὲν νῦν ἀφιέμενον, τοῦ δ'
 ἔπειτα ἐπιλαμβανόμενον, μεταξὺ ἀμφοτέρων γιγνομένον, 5
 τοῦ τε ἔπειτα καὶ τοῦ νῦν.—Ἀληθῆ.—Εἰ δέ γε ἀνάγκη μὴ
 παρελθεῖν τὸ νῦν πᾶν τὸ γιγνομένον, ἐπειδὰν κατὰ τοῦτο ἢ,
 ἐπίσχει αἰεὶ τοῦ γίγνεσθαι καὶ ἔστι τότε τοῦτο ὅτι ἂν τύχη d
 γιγνομένον.—Φαίνεται.—Καὶ τὸ ἐν ἄρα, ὅταν πρεσβύτερον
 γιγνομένον ἐντύχη τῷ νῦν, ἐπέσχεν τοῦ γίγνεσθαι καὶ ἔστι
 τότε πρεσβύτερον.—Πάνυ μὲν οὖν.—Οὐκοῦν οὐπερ ἐγίγνετο
 πρεσβύτερον, τούτου καὶ ἔστιν ἐγίγνετο δὲ αὐτοῦ;—Ναί. 5
 —Ἔστι δὲ τὸ πρεσβύτερον νεωτέρου πρεσβύτερον;—Ἔστιν.
 —Καὶ νεώτερον ἄρα τότε αὐτοῦ ἐστὶ τὸ ἐν, ὅταν πρεσβύ-
 τερον γιγνομένον ἐντύχη τῷ νῦν.—Ἀνάγκη.—Τό γε μὴν

a 2 κοινωνία B T: κοινωνίας vulg. μετέχει B: μετέχειν T
 b 2 αὐτοῦ] ἐν του B: αὐτοῦ* T d 3 τῷ νῦν T: τὸ, νῦν B d 4 οὐ-
 περ T: οὐ περί B

- e νῦν ἀεὶ πάρεστι τῷ ἐνὶ διὰ παντὸς τοῦ εἶναι· ἔστι γὰρ ἀεὶ νῦν ὅταν περ ἦ.—Πῶς γὰρ οὐ;—'Αεὶ ἄρα ἐστὶ τε καὶ γίγνεται πρεσβύτερον ἑαυτοῦ καὶ νεώτερον τὸ ἐν.—'Εοικεν.—Πλείω δὲ χρόνον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἔστιν ἢ γίγνεται, ἢ τὸν ἴσον;—Τὸν ἴσον.
- 5 —'Αλλὰ μὴν τὸν γε ἴσον χρόνον ἢ γιγνόμενον ἢ ὄν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχει.—Πῶς δ' οὐ;—Τὸ δὲ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχον οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερόν ἐστιν.—Οὐ γάρ.—Τὸ ἐν ἄρα τὸν ἴσον χρόνον αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ γιγνόμενον καὶ ὄν οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον ἑαυτοῦ ἐστὶν οὐδὲ γίγνεται.
- 10 —Οὐ μοι δοκεῖ.—Τί δέ; τῶν ἄλλων;—Οὐκ ἔχω λέγειν.
- 153 —Τόδε γε μὴν ἔχεις λέγειν, ὅτι τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός, εἴπερ ἕτερα ἐστὶν, ἀλλὰ μὴ ἕτερον, πλείω ἐστὶν ἐνός· ἕτερον μὲν γὰρ ὄν ἐν ἂν ἦν, ἕτερα δὲ ὄντα πλείω ἐνός ἐστι καὶ πλήθος ἂν ἔχοι.—'Εχοι γὰρ ἂν.—Πλήθος δὲ ὄν ἀριθμοῦ πλείονος
- 5 ἂν μετέχοι ἢ τοῦ ἐνός.—Πῶς δ' οὐ;—Τί οὖν; ἀριθμοῦ φήσομεν τὰ πλείω γίγνεσθαι τε καὶ γεγρονέναι πρότερον, ἢ τὰ ἐλάττω;—Τὰ ἐλάττω.—Τὸ ὀλίγιστον ἄρα πρῶτον· τοῦτο
- b δ' ἐστὶ τὸ ἐν. ἢ γάρ;—Ναί.—Πάντων ἄρα τὸ ἐν πρῶτον γέγονε τῶν ἀριθμῶν ἐχόντων· ἔχει δὲ καὶ τὰλλα πάντα ἀριθμῶν, εἴπερ ἄλλα καὶ μὴ ἄλλο ἐστίν.—'Εχει γάρ.—Πρῶτον δέ γε οἶμαι γεγρονός πρότερον γέγονε, τὰ δὲ ἄλλα
- 5 ὕστερον, τὰ δ' ὕστερον γεγρονότα νεώτερα τοῦ πρότερον γεγρονότος· καὶ οὕτως ἂν εἴη τὰλλα νεώτερα τοῦ ἐνός, τὸ δὲ ἐν πρεσβύτερον τῶν ἄλλων.—Εἴη γὰρ ἂν.
- τί δὲ τόδε; ἄρ' ἂν εἴη τὸ ἐν παρὰ φύσιν τὴν αὐτοῦ
- c γεγρονός, ἢ ἀδύνατον;—'Αδύνατον.—'Αλλὰ μὴν μέρη γε ἔχον ἐφάνη τὸ ἐν, εἰ δὲ μέρη, καὶ ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ μέσον.—Ναί.—Οὐκοῦν πάντων πρῶτον ἀρχὴ γίγνεται, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐνός καὶ ἐκάστου τῶν ἄλλων, καὶ μετὰ τὴν ἀρχὴν καὶ
- 5 τὰλλα πάντα μέχρι τοῦ τέλους;—Τί μήν;—Καὶ μὴν μόριά γε φήσομεν ταῦτ' εἶναι πάντα τὰλλα τοῦ ὅλου τε καὶ ἐνός,

e 9 οὐδὲ Heindorf: οὔτε B T a 7 ὀλίγιστον T b: ὀλιγοστὸν pr. B Procl. suppl. b 5 τὰ δ' ὕστερον B: τὰ δ' ὕστερα T b 6 τὰλλα delendum ci. Stallbaum

αὐτὸ δὲ ἐκεῖνο ἅμα τῇ τελευτῇ γεγενῆσθαι ἔν τε καὶ ὄλον.—
 Φήσομεν γάρ.—Τελευτὴ δέ γε οἶμαι ὕστατον γίγνεται, τούτῳ
 δ' ἅμα τὸ ἐν πέφυκε γίγνεσθαι· ὥστ' εἴπερ ἀνάγκη αὐτὸ τὸ d
 ἐν μὴ παρὰ φύσιν γίγνεσθαι, ἅμα τελευτῇ ἂν γεγυῖτος ὕστατον
 ἂν τῶν ἄλλων πεφυκὸς εἶη γίγνεσθαι.—Φαίνεται.—Νεώτερον
 ἄρα τῶν ἄλλων τὸ ἐν ἐστι, τὰ δ' ἄλλα τοῦ ἐνὸς πρῆσβύτερα.
 —Οὕτως αὖ μοι φαίνεται.—Τί δὲ δὴ; ἀρχὴν ἢ ἄλλο μέρος 5
 ὄτιοῦν τοῦ ἐνὸς ἢ ἄλλου ὄτιοῦν, ἕνα περ μέρος ἢ ἄλλὰ μὴ
 μέρη, οὐκ ἀναγκαῖον ἐν εἶναι, μέρος γε ὄν;—Ἀνάγκη.—
 Οὐκοῦν τὸ ἐν ἅμα τε τῷ πρώτῳ γιγνομένῳ γίγνοιτ' ἂν καὶ
 ἅμα τῷ δευτέρῳ, καὶ οὐδενὸς ἀπολείπεται τῶν ἄλλων γιγνο- e
 μένων, ὅτι περ ἂν προσγίγνηται ὄψοῦν, ἕως ἂν πρὸς τὸ
 ἔσχατον διελθὼν ὄλον ἐν γένηται, οὔτε μέσου οὔτε πρώτου
 οὔτε ἐσχάτου οὔτε ἄλλου οὐδενὸς ἀπολειφθὲν ἐν τῇ γενέσει.—
 Ἀληθῆ.—Πᾶσι ἄρα τοῖς ἄλλοις τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἴσχει τὸ 5
 ἐν· ὥστ' εἰ μὴ παρὰ φύσιν πέφυκεν αὐτὸ τὸ ἐν, οὔτε
 πρότερον οὔτε ὕστερον τῶν ἄλλων γεγυῖτος ἂν εἶη, ἀλλ' ἅμα.
 καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον τὸ ἐν τῶν ἄλλων οὔτε πρῆσβύτερον 154
 οὔτε νεώτερον ἂν εἶη, οὐδὲ τᾶλλα τοῦ ἐνός· κατὰ δὲ τὸν
 πρόσθεν πρῆσβυτέρον τε καὶ νεώτερον, καὶ τᾶλλα ἐκεῖνου
 ὡσαύτως.—Πάνυ μὲν οὖν.—Ἔστι μὲν δὴ οὕτως ἔχον τε καὶ
 γεγυῖτος· ἀλλὰ τί αὖ περὶ τοῦ γίγνεσθαι αὐτὸ πρῆσβυτέρου 5
 τε καὶ νεώτερον τῶν ἄλλων καὶ τᾶλλα τοῦ ἐνός, καὶ μήτε
 νεώτερον μήτε πρῆσβυτέρου γίγνεσθαι; ἄρα ὥσπερ περὶ τοῦ
 εἶναι, οὕτω καὶ περὶ τοῦ γίγνεσθαι ἔχει, ἢ ἐτέρως;—Οὐκ
 ἔχω λέγειν.—Ἀλλ' ἐγὼ τοσοῦδε γε· εἰ καὶ ἔστιν πρῆσβυτέρου b
 ἕτερον ἐτέρου, γίγνεσθαί γε αὐτὸ πρῆσβυτέρου ἔτι ἢ ὡς τὸ
 πρῶτον εὐθύς γενόμενον διήνεγκε τῇ ἡλικίᾳ οὐκ ἂν ἔτι
 δύναιτο, οὐδ' αὖ τὸ νεώτερον ὄν ἔτι νεώτερον γίγνεσθαι·
 ἀνίστοις γὰρ ἴσα προστιθέμενα, χρόνῳ τε καὶ ἄλλῳ ὄψοῦν, 5

c 8 δὲ γε οἶμαι T: δὲ οἶμαί γε B d 1 τὸ ἐν post αὐτὸ secl. ci.
 Heindorf d 2 τελευτῇ B T: τῇ τελευτῇ al. e 3 ἐν γένηται
 T: ἐγγένηται B πρώτου οὔτε ἐσχάτου B: ἐσχάτου οὔτε πρώτου T
 b 1 εἰ καὶ ἔστιν scripsi: ὅτι εἰ καὶ ἔστιν T: εἰ καὶ ἔστιν ὅτι B
 b 2 γε T: τε B b 4 αὖ τὸ T: αὐτὸ B

ἴσῳ ποιεῖ διαφέρειν ἀεὶ ὄσῳ περ ἂν τὸ πρῶτον διενέγκῃ.—
 Πῶς γὰρ οὐ;—Οὐκ ἄρα τό γε ὄν τοῦ [ένος] ὄντος γίγνοιτ'
 c ἂν ποτε πρεσβύτερον οὐδὲ νεώτερον, εἴπερ ἴσῳ διαφέρει ἀεὶ
 τὴν ἡλικίαν· ἀλλ' ἔστι καὶ γέγονε πρεσβύτερον, τὸ δὲ
 νεώτερον, γίγνεται δ' οὐ.—'Αληθῆ.—Καὶ τὸ ἐν ἄρα ὄν τῶν
 ἄλλων ὄντων οὔτε πρεσβύτερόν ποτε οὔτε νεώτερον γίγνεται.
 5 —Οὐ γὰρ οὖν.—'Ορα δὲ εἰ τῆδε πρεσβύτερα καὶ νεώτερα
 γίγνεται.—Πῆ δῆ;—'Ηι τό τε ἐν τῶν ἄλλων ἐφάνη πρε-
 σβύτερον καὶ τᾶλλα τοῦ ἐνός.—Τί οὖν;—'Οταν τὸ ἐν τῶν
 ἄλλων πρεσβύτερον ἦ, πλείω που χρόνον γέγονεν ἢ τὰ
 d ἄλλα.—Ναί.—Πάλιν δὲ σκόπει· ἐὰν πλέονι καὶ ἐλάττονι
 χρόνῳ προστιθῶμεν τὸν ἴσον χρόνον, ἄρα τῷ ἴσῳ μορίῳ
 διοίσει τὸ πλέον τοῦ ἐλάττονος ἢ σμικροτέρῳ;—Σμικροτέρῳ.
 —Οὐκ ἄρα ἔσται, ὅτι περ τὸ πρῶτον ἦν πρὸς τᾶλλα ἡλικία
 5 διαφέρον τὸ ἐν, τοῦτο καὶ εἰς τὸ ἔπειτα, ἀλλὰ ἴσον λαμβάνον
 χρόνον τοῖς ἄλλοις ἔλαττον ἀεὶ τῆ ἡλικία διοίσει αὐτῶν ἢ
 πρότερον· ἢ οὐ;—Ναί.—Οὐκοῦν τό γε ἔλαττον διαφέρον
 e ἡλικία πρὸς τι ἢ πρότερον νεώτερον γίγνοιτ' ἂν ἢ ἐν τῷ
 πρόσθεν πρὸς ἐκεῖνα πρὸς ἃ ἦν πρεσβύτερον πρότερον;—
 Νεώτερον.—Εἰ δὲ ἐκεῖνο νεώτερον, οὐκ ἐκεῖνα αὖ τὰ ἄλλα
 πρὸς τὸ ἐν πρεσβύτερα ἢ πρότερον;—Πάνυ γε.—Τὸ μὲν
 5 νεώτερον ἄρα γεγονὸς πρεσβύτερον γίγνεται πρὸς τὸ πρό-
 τερον γεγονός τε καὶ πρεσβύτερον ὄν, ἔστι δὲ οὐδέποτε
 πρεσβύτερον, ἀλλὰ γίγνεται ἀεὶ ἐκείνου πρεσβύτερον· ἐκεῖνο
 μὲν γὰρ ἐπὶ τὸ νεώτερον ἐπιδίδωσιν, τὸ δ' ἐπὶ τὸ πρεσβύ-
 155 τερον. τὸ δ' αὖ πρεσβύτερον τοῦ νεωτέρου νεώτερον γίγνεται
 ὡσαύτως. ἴοντε γὰρ αὐτοῖν εἰς τὸ ἐναντίον τὸ ἐναντίου
 ἀλλήλοιω γίγνεσθον, τὸ μὲν νεώτερον πρεσβύτερον τοῦ
 πρεσβυτέρου, τὸ δὲ πρεσβύτερον νεώτερον τοῦ νεωτέρου·
 5 γενέσθαι δὲ οὐκ ἂν οἶω τε εἴτην. εἰ γὰρ γένοιτο, οὐκ
 ἂν ἔτι γίγνοιτο, ἀλλ' εἶεν ἄν. νῦν δὲ γίγνονται μὲν

b γ ὄν in ras. B ἐνός secl. Schleiermacher c 1 οὐδὲ B:
 οὔτε T c 2 τὸ δὲ T: τὸδε B c 3 γίγνεται T: om. B a 2 τὸ
 ἐναντίον bis scripsit T: semel B

πρεσβύτερα ἀλλήλων καὶ νεώτερα· τὸ μὲν ἐν τῶν ἄλλων
 νεώτερον γίγνεται, ὅτι πρεσβύτερον ἐφάνη ὄν καὶ πρότερον
 γεγονός, τὰ δὲ ἄλλα τοῦ ἐνὸς πρεσβύτερα, ὅτι ὕστερα **b**
 γέγονε. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τὰλλα οὕτω πρὸς
 τὸ ἐν ἴσχει, ἐπειδήπερ αὐτοῦ πρεσβύτερα ἐφάνη καὶ πρό-
 τερα γεγονότα.—Φαίνεται γὰρ οὖν οὕτως.—Οὐκοῦν ἢ μὲν
 οὐδὲν ἕτερον ἕτερον πρεσβύτερον γίγνεται οὐδὲ νεώτερον, **5**
 κατὰ τὸ ἴσφ ἀριθμῷ ἀλλήλων ἀεὶ διαφέρειν, οὔτε τὸ ἐν
 τῶν ἄλλων πρεσβύτερον γίγνοιτ' ἂν οὐδὲ νεώτερον, οὔτε
 τὰλλα τοῦ ἐνός· ἢ δὲ ἄλλω ἀεὶ μορίῳ διαφέρειν ἀνάγκη
 τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων γενόμενα καὶ τὰ ὕστερα τῶν **c**
 προτέρων, ταύτη δὴ ἀνάγκη πρεσβυτέρα τε καὶ νεώτερα
 ἀλλήλων γίνεσθαι τὰ τε ἄλλα τοῦ ἐνός καὶ τὸ ἐν τῶν
 ἄλλων;—Πάνν μὲν οὖν.—Κατὰ δὴ πάντα ταῦτα τὸ ἐν αὐτό
 τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων πρεσβύτερον καὶ νεώτερον ἔστι **5**
 τε καὶ γίγνεται, καὶ οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερον οὔτ'
 ἔστιν οὔτε γίγνεται οὔτε αὐτοῦ οὔτε τῶν ἄλλων.—Παν-
 τελῶς μὲν οὖν.—Ἐπειδὴ δὲ χρόνου μετέχει τὸ ἐν καὶ τοῦ
 πρεσβυτερόν τε καὶ νεώτερον γίνεσθαι, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη καὶ **d**
 τοῦ ποτὲ μετέχειν καὶ τοῦ ἔπειτα καὶ τοῦ νῦν, εἴπερ χρόνου
 μετέχει;—Ἀνάγκη.—Ἦν ἄρα τὸ ἐν καὶ ἔστι καὶ ἔσται καὶ
 ἐγίγνετο καὶ γίγνεται καὶ γενήσεται.—Τί μῆν;—Καὶ εἴη ἂν
 τι ἐκεῖνῳ καὶ ἐκείνου, καὶ ἦν καὶ ἔστιν καὶ ἔσται.—Πάνν **5**
 γε.—Καὶ ἐπιστήμη δὴ εἴη ἂν αὐτοῦ καὶ δόξα καὶ αἴσθησις,
 εἴπερ καὶ νῦν ἡμεῖς περὶ αὐτοῦ πάντα ταῦτα πράττομεν.—
 Ὅρθῶς λέγεις.—Καὶ ὄνομα δὴ καὶ λόγος ἔστιν αὐτῷ, καὶ
 ὀνομάζεται καὶ λέγεται· καὶ ὅσαπερ καὶ περὶ τὰ ἄλλα τῶν **e**
 τοιούτων τυγχάνει ὄντα, καὶ περὶ τὸ ἐν ἔστιν.—Παντελῶς
 μὲν οὖν ἔχει οὕτως.

*Ἐτι δὴ τὸ τρίτον λέγωμεν. τὸ ἐν εἰ ἔστιν οἶον
 διεληλύθαμεν, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη αὐτό, ἔν τε ὄν καὶ πολλὰ καὶ **5**

b 2 οὕτω **B**: τούτῳ **T**
 περιττὰ ἄλλα **B**

e 1 περὶ τὰ ἄλλα **b**: περὶ τὰλλα **T**:

μήτε ἐν μήτε πολλὰ καὶ μετέχον χρόνου, ὅτι μὲν ἔστιν ἐν, οὐσίας μετέχειν ποτέ, ὅτι δ' οὐκ ἔστι, μὴ μετέχειν αὐ ποτε οὐσίας;—Ἀνάγκη.—Ἄρ' οὖν, ὅτε μετέχει, οἶόν τε ἔσται τότε μὴ μετέχειν, ἢ ὅτε μὴ μετέχει, μετέχειν;—Οὐχ οἶόν
 10 τε.—Ἐν ἄλλῳ ἄρα χρόνῳ μετέχει καὶ ἐν ἄλλῳ οὐ μετέχει· οὕτω γὰρ ἂν μόνως τοῦ αὐτοῦ μετέχοι τε καὶ οὐ μετέχοι.—
 156 Ὅρθῶς.—Οὐκοῦν ἔστι καὶ οὗτος χρόνος, ὅτε μεταλαμβάνει τοῦ εἶναι καὶ ὅτε ἀπαλλάττεται αὐτοῦ; ἢ πῶς οἶόν τε ἔσται ποτὲ μὲν ἔχειν τὸ αὐτό, ποτὲ δὲ μὴ ἔχειν, ἔαν μὴ ποτε καὶ λαμβάνῃ αὐτὸ καὶ ἀφίῃ;—Οὐδαμῶς.—Τὸ δὴ οὐσίας μετα-
 5 λαμβάνειν ἄρα γε οὐ γίγνεσθαι καλεῖς;—Ἐγώ γε.—Τὸ δὲ ἀπαλλάττεσθαι οὐσίας ἄρα οὐκ ἀπόλλυσθαι;—Καὶ πάνυ γε.—Τὸ ἐν δὴ, ὡς ἔοικε, λαμβάνον τε καὶ ἀφίεν οὐσίαν γίγνεται-
 b τε καὶ ἀπόλλυται.—Ἀνάγκη.—Ἐν δὲ καὶ πολλὰ ὄν καὶ γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον ἄρ' οὐχ, ὅταν μὲν γίγνηται ἐν, τὸ πολλὰ εἶναι ἀπόλλυται, ὅταν δὲ πολλά, τὸ ἐν εἶναι ἀπόλλυται;—Πάνυ γε.—Ἐν δὲ γιγνόμενον καὶ πολλὰ ἄρ'
 5 οὐκ ἀνάγκη διακρίνεσθαι τε καὶ συγκρίνεσθαι;—Πολλή γε.—Καὶ μὴν ἀνόμοιον γε καὶ ὅμοιον ὅταν γίγνηται, ὁμοιοῦσθαι τε καὶ ἀνομοιοῦσθαι;—Ναί.—Καὶ ὅταν μείζον καὶ ἔλαττον καὶ ἴσον, ἀξιάνεσθαι τε καὶ φθίνειν καὶ ἰσοῦσθαι;—Οὕτως.
 c —Ὅταν δὲ κινούμενόν τε ἴσσηται καὶ ὅταν ἔστος ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι μεταβάλλῃ, δεῖ δήπου αὐτό γε μῆδ' ἐν ἐνὶ χρόνῳ εἶναι.—Πῶς δὴ;—Ἐστός τε πρότερον ὕστερον κινεῖσθαι καὶ πρότερον κινούμενον ὕστερον ἑστάναι, ἄνευ μὲν τοῦ μετα-
 5 βάλλειν οὐχ οἶόν τε ἔσται ταῦτα πάσχειν.—Πῶς γάρ;—Χρόνος δέ γε οὐδεὶς ἔστιν, ἐν ᾧ τι οἶόν τε ἅμα μήτε κινεῖσθαι μήτε ἑστάναι.—Οὐ γὰρ οὖν.—Ἄλλ' οὐδὲ μὴν μεταβάλλει ἄνευ τοῦ μεταβάλλειν.—Οὐκ εἰκός.—Πότ' οὖν μεταβάλλει; οὔτε γὰρ ἔστος ὄν οὔτε κινούμενον μεταβάλλει, οὔτε ἐν
 d χρόνῳ ὄν.—Οὐ γὰρ οὖν.—Ἄρ' οὖν ἔστι τὸ ἄτοπον τοῦτο,

Θ 11 οὐ μετέχοι B: οὐ μετέχει T a 5 γε T: om. B a 7 γίγνεται
 τε B: γίγνεται T c 4 μὲν] μὴν Heindorf c 9 ὄν ... μετα-
 βάλλει B: ἂν ... μεταβάλλει T: ἂν ... μεταβάλλοι corr. Pag. 1809 .

ἐν ᾧ τότ' ἂν εἶη, ὅτε μεταβάλλει;—Τὸ ποῖον δῆ;—Τὸ
 ἐξαίφνης. τὸ γὰρ ἐξαίφνης τοιόνδε τι ἔοικε σημαίνειν, ὡς
 ἐξ ἐκείνου μεταβάλλον εἰς ἑκάτερον. οὐ γὰρ ἔκ γε τοῦ
 ἐστάναι ἐστῶτος ἔτι μεταβάλλει, οὐδ' ἐκ τῆς κινήσεως 5
 κινουμένης ἔτι μεταβάλλει· ἀλλὰ ἡ ἐξαίφνης αὕτη φύσις
 ἄτοπός τις ἐγκάθηται μεταξύ τῆς κινήσεως τε καὶ στάσεως,
 ἐν χρόνῳ οὐδενὶ οὔσα, καὶ εἰς ταύτην δὴ καὶ ἐκ ταύτης τό τε e
 κινούμενον μεταβάλλει ἐπὶ τὸ ἐστάναι καὶ τὸ ἐστὸς ἐπὶ τὸ
 κινεῖσθαι.—Κινδυνεύει.—Καὶ τὸ ἐν δῆ, εἴπερ ἔστηκέ τε καὶ
 κινεῖται, μεταβάλλοι ἂν ἐφ' ἑκάτερα—μόνως γὰρ ἂν οὕτως
 ἀμφότερα ποιοῖ—μεταβάλλον δ' ἐξαίφνης μεταβάλλει, καὶ 5
 ὅτε μεταβάλλει, ἐν οὐδενὶ χρόνῳ ἂν εἶη, οὐδὲ κωοῖτ' ἂν
 τότε, οὐδ' ἂν σταίη.—Οὐ γάρ.—Ἄρ' οὖν οὕτω καὶ πρὸς τὰς
 ἄλλας μεταβολὰς ἔχει, ὅταν ἐκ τοῦ εἶναι εἰς τὸ ἀπόλλυσθαι
 μεταβάλλῃ ἢ ἐκ τοῦ μὴ εἶναι· εἰς τὸ γίγνεσθαι, μεταξύ 157
 τινων τότε γίγνεται κινήσεών τε καὶ στάσεων, καὶ οὔτε
 ἔστι τότε οὔτε οὐκ ἔστι, οὔτε γίγνεται οὔτε ἀπόλλυται;
 —Ἔοικε γοῦν.—Κατὰ δὴ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἐξ ἑνὸς
 ἐπὶ πολλὰ ἰὸν καὶ ἐκ πολλῶν ἐφ' ἑν οὔτε ἔν ἐστιν οὔτε 5
 πολλά, οὔτε διακρίνεται οὔτε συγκρίνεται. καὶ ἐξ ὁμοίου
 ἐπὶ ἀνόμοιον καὶ ἐξ ἀνομοίου ἐπὶ ὁμοιον ἰὸν οὔτε ὁμοιον
 οὔτε ἀνόμοιον, οὔτε ὁμοιούμενον οὔτε ἀνομοιούμενον· καὶ
 ἐκ σμικροῦ ἐπὶ μέγα καὶ ἐπὶ ἴσον καὶ εἰς τὰ ἐναντία b
 ἰὸν οὔτε σμικρὸν οὔτε μέγα οὔτε ἴσον, οὔτε ἀξανόμενον
 οὔτε φθίνον οὔτε ἰσούμενον εἶη ἂν.—Οὐκ ἔοικε.—Ταῦτα
 δὴ τὰ παθήματα πάντ' ἂν πάσχοι τὸ ἐν, εἰ ἔστιν.—Πῶς
 δ' οὔ; 5

Τί δὲ τοῖς ἄλλοις προσήκοι ἂν πάσχειν, ἐν εἰ ἔστιν,
 ἄρα οὐ σκεπτέον;—Σκεπτέον.—Λέγωμεν δῆ, ἐν εἰ ἔστι,
 τᾶλλα τοῦ ἐνὸς τί χρῆ πεπονθέναι;—Λέγωμεν.—Οὐκοῦν

d 3 τοιόνδε B: τοιοῦτον T d 4 γε B: τε T e 1 οὐδενὶ T: οὐδ'
 ἐνὶ B (et mox) a 1 μεταβάλλῃ B: μεταβαίη pr. T (ut videtur):
 μεταβάλλῃ al. b 4 εἰ ἔστιν] ἐν εἰ ἔστι Heindorf

ἐπείπερ ἄλλα τοῦ ἐνὸς ἐστίν, οὔτε τὸ ἐν ἐστὶ τᾶλλα· οὐ
 c γὰρ ἂν ἄλλα τοῦ ἐνὸς ἦν.—'Ορθῶς.—Οὐδὲ μὴν στέρεταιί
 γε παντάπασι τοῦ ἐνὸς τᾶλλα, ἀλλὰ μετέχει πη.—Πῆ δὴ;—
 "Οτι που τὰ ἄλλα τοῦ ἐνὸς μόρια ἔχοντα ἄλλα ἐστίν· εἰ γὰρ
 μόρια μὴ ἔχοι, παντελῶς ἂν ἐν εἴη.—'Ορθῶς.—Μόρια δέ
 5 γε, φαμέν, τούτου ἐστὶν ὃ ἂν ὄλον ἦ.—Φαμέν γάρ.—'Αλλὰ
 μὴν τό γε ὄλον ἐν ἐκ πολλῶν ἀνάγκη εἶναι, οὗ ἔσται μόρια
 τὰ μόρια· ἕκαστου γὰρ τῶν μορίων οὐ πολλῶν μόριον χρή
 εἶναι, ἀλλὰ ὄλου.—Πῶς τοῦτο;—Εἴ τι πολλῶν μόριον εἴη,
 d ἐν οἷς αὐτὸ εἴη, ἑαυτοῦ τε δήπου μόριον ἔσται, ὃ ἐστὶν
 ἀδύνατον, καὶ τῶν ἄλλων δὴ ἐνὸς ἐκάστου, εἴπερ καὶ πάντων.
 ἐνὸς γὰρ μὴ ὄν μόριον, πλήν τούτου τῶν ἄλλων ἔσται, καὶ
 οὕτως ἐνὸς ἐκάστου οὐκ ἔσται μόριον, μὴ ὄν δὲ μόριον ἐκάστου
 5 οὐδενὸς τῶν πολλῶν ἔσται. μηδενὸς δὲ ὄν πάντων τούτων
 τι εἶναι, ὦν οὐδενὸς οὐδέν ἐστι, καὶ μόριον καὶ ἄλλο ὅτιοῦν
 ἀδύνατον [εἶναι].—Φαίνεται γε δὴ.—Οὐκ ἄρα τῶν πολλῶν
 οὐδὲ πάντων τὸ μόριον μόριον, ἀλλὰ μίᾳς τινὸς ἰδέας καὶ
 e ἐνὸς τινος ὃ καλοῦμεν ὄλον, ἐξ ἀπάντων ἐν τέλειον γεγονός,
 τούτου μόριον ἂν τὸ μόριον εἴη.—Παντάπασι μὲν οὖν.—Εἰ
 ἄρα τᾶλλα μόρια ἔχει, κἂν τοῦ ὄλου τε καὶ ἐνὸς μετέχοι.—
 Πάνυ γε.—'Εν ἄρα ὄλον τέλειον μόρια ἔχον ἀνάγκη εἶναι
 5 τᾶλλα τοῦ ἐνὸς.—'Ανάγκη.—Καὶ μὴν καὶ περὶ τοῦ μορίου γε
 ἐκάστου ὃ αὐτὸς λόγος· καὶ γὰρ τοῦτο ἀνάγκη μετέχειν
 158 τοῦ ἐνὸς. εἰ γὰρ ἕκαστου αὐτῶν μορίον ἐστι, τό γε ἕκαστον
 εἶναι ἐν δήπου σημαίνει, ἀφωρισμένον μὲν τῶν ἄλλων, καθ'
 αὐτὸ δὲ ὄν, εἴπερ ἕκαστου ἔσται.—'Ορθῶς.—Μετέχοι δέ γε
 ἂν τοῦ ἐνὸς δῆλον ὅτι ἄλλο ὄν ἢ ἐν· οὐ γὰρ ἂν μετέχειν,
 5 ἀλλ' ἦν ἂν αὐτὸ ἐν. νῦν δὲ ἐνὶ μὲν εἶναι πλήν αὐτῷ τῷ ἐνὶ
 ἀδύνατόν που.—'Αδύνατον.—Μετέχειν δέ γε τοῦ ἐνὸς ἀνάγκη
 τῷ τε ὄλω καὶ τῷ μορίῳ. τὸ μὲν γὰρ ἐν ὄλον ἔσται, οὗ

· b 9 οὔτε] (οὔτε τᾶλλα ἐστὶ τὸ ἐν) οὔτε Buttmann: οὐδὲ Stallbaum
 c 2 μετέχει T: μετέχεται B c 5 ὃ ἂν T: ἐὰν B d 6 ὄν T: ὄν B
 d 7 εἶναι secl. Heindorf e 4 ἐν T: ἐὰν B e 6 τοῦτο B: τούτου T
 a 1 γε T: τε B a 5 αὐτὸ (τὸ) Heindorf a 6 γε T: om. B

μόρια τὰ μόρια· τὸ δ' αὖ ἕκαστον ἐν μόριον τοῦ ὅλου, ὃ ἂν ᾗ
 μόριον ὅλου.—Οὕτως.—Οὐκοῦν ἕτερα ὄντα τοῦ ἐνὸς μεθέξει b
 τὰ μετέχοντα αὐτοῦ;—Πῶς δ' οὐ;—Τὰ δ' ἕτερα τοῦ ἐνὸς
 πολλά που ἂν εἴη· εἰ γὰρ μήτε ἐν μήτε ἐνὸς πλείω εἴη
 τᾶλλα τοῦ ἐνός, οὐδὲν ἂν εἴη.—Οὐ γὰρ οὖν.

Ἐπεὶ δέ γε πλείω ἐνός ἐστι τά τε τοῦ ἐνός μορίου καὶ τὰ 5
 τοῦ ἐνός ὅλου μετέχοντα, οὐκ ἀνάγκη ἤδη πλήθει ἄπειρα
 εἶναι αὐτά γε ἐκεῖνα τὰ μεταλαμβάνοντα τοῦ ἐνός;—Πῶς;—
 Ὡςδε ἴδωμεν. ἄλλο τι οὐχ ἐν ὄντα οὐδὲ μετέχοντα τοῦ ἐνός
 τότε, ὅτε μεταλαμβάνει αὐτοῦ, μεταλαμβάνει;—Δῆλα δῆ.—
 Οὐκοῦν πλήθῃ ὄντα, ἐν οἷς τὸ ἐν οὐκ ἔνι;—Πλήθῃ μέντοι. c
 —Τί οὖν; εἰ ἐθέλομεν τῇ διανοίᾳ τῶν τοιούτων ἀφελεῖν ὡς
 οἰοί τέ ἐσμεν ὅτι ὀλίγιστον, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ ἀφαιρεθὲν
 ἐκεῖνο, εἴπερ τοῦ ἐνός μὴ μετέχοι, πλήθος εἶναι καὶ οὐχ ἔνι;—
 Ἀνάγκη.—Οὐκοῦν οὕτως ἀεὶ σκοποῦντες αὐτὴν καθ' αὐτὴν 5
 τὴν ἑτέραν φύσω τοῦ εἶδους ὅσον ἂν αὐτῆς ἀεὶ ὀρώμεν ἄπειρον
 ἔσται πλήθει;—Παντάπασι μὲν οὖν.—Καὶ μὴν ἐπειδὴν γε
 ἐν ἕκαστον μόριον μόριον γένηται, πέρασ ἤδη ἔχει πρὸς d
 ἄλληλα καὶ πρὸς τὸ ὅλον, καὶ τὸ ὅλον πρὸς τὰ μόρια.—
 Κομιδῆ μὲν οὖν.—Τοῖς ἄλλοις δὲ τοῦ ἐνός συμβαίνει ἐκ μὲν
 τοῦ ἐνός καὶ ἐξ ἑαυτῶν κοινωνησάντων, ὡς ἔοικεν, ἕτερόν τι
 γίνεσθαι ἐν ἑαυτοῖς, ὃ δὲ πέρασ παρέσχε πρὸς ἄλληλα· ἢ 5
 δ' ἑαυτῶν φύσις καθ' ἑαυτὰ ἀπειρίαν.—Φαίνεται.—Οὕτω δὲ
 τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός καὶ ὅλα καὶ κατὰ μόρια ἄπειρά τέ ἐστι
 καὶ πέρατος μετέχει.—Πάνυ γε.

Οὐκοῦν καὶ ὁμοιά τε καὶ ἀνόμοια ἀλλήλοισ τε καὶ ἑαυτοῖς; e
 —Πῆ δῆ;—Ἢ μὲν που ἄπειρά ἐστι κατὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν
 πάντα, ταῦτὸν πεπουθότα ἂν εἴη ταύτη.—Πάνυ γε.—Καὶ μὴν
 ᾗ γε ἅπαντα πέρατος μετέχει, καὶ ταύτη πάντ' ἂν εἴη ταῦτὸν

a 8 δ] οὐ al. Bekker b 1 μόριον ὅλου] μορίου vel μορίων ὅλου Schleiermacher
 b 3 ἂν εἴη B: εἴη ἂν T b 6 ἤδη B: δῆ T πλήθει
 ἄπειρα B: ἄπειρα πλήθει T b 8 ἴδωμεν] εἰδῶμεν BT c 3 ὀλι-
 γιστὸν (sic) B (cf. 149 a, γ): ὀλίγιστον T c 5 σκοποῦντες pr. T
 Damascius: σκοποῦντι B d 1 μόριον bis B: semel T d 6 ἀπειρίαν
 T: ἀπειρία B e 2 ᾗ T: εἰ B e 4 ᾗ T: εἰ B

- 5 πεπονθότα.—Πῶς δ' οὐ;—^εἩ δέ γε πεπερασμένα τε εἶναι
καὶ ἄπειρα πέπονθεν, ἐναντία πάθη ἀλλήλοις ὄντα ταῦτα τὰ
159 πάθη πέπονθεν.—Ναί.—Τὰ δ' ἐναντία γε ὡς οἶόν τε ἀνο-
μοιότατα.—Τί μῆν;—Κατὰ μὲν ἄρα ἐκάτερον τὸ πάθος
ὅμοια ἂν εἴη αὐτά τε αὐτοῖς καὶ ἀλλήλοις, κατὰ δ' ἀμφοτέρα
ἀμφοτέρως ἐναντιώτατά τε καὶ ἀνομοιότατα.—Κινδυνεύει.—
5 Οὕτω δὴ τὰ ἄλλα αὐτά τε αὐτοῖς καὶ ἀλλήλοις ὅμοιά τε καὶ
ἀνόμοια ἂν εἴη.—Οὕτως.—Καὶ ταῦτα δὴ καὶ ἕτερα ἀλλήλων,
καὶ κινούμενα καὶ ἐστῶτα, καὶ πάντα τὰ ἐναντία πάθη οὐκέτι
χαλεπῶς εὐρήσομεν πεπονθότα τᾶλλα τοῦ ἐνός, ἐπέπερ καὶ
b ταῦτα ἐφάνη πεπονθότα.—^οὍρθῶς λέγεις.

Οὐκοῦν, εἰ ταῦτα μὲν ἤδη ἐφῶμεν ὡς φανερά, ἐπισκοποῦμεν
δὲ πάλω ἐν εἰ ἔστιν, ἄρα καὶ οὐχ οὕτως ἔχει τὰ ἄλλα τοῦ
ἐνός ἢ οὕτω μόνον;—Πάνυ μὲν οὖν.—Λέγωμεν δὴ ἐξ ἀρχῆς
5 ἐν εἰ ἔστι, τί χρῆ τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός πεπονθέναι.—Λέγωμεν
γάρ.—^αἈρ' οὖν οὐ χωρὶς μὲν τὸ ἐν τῶν ἄλλων, χωρὶς δὲ
τᾶλλα τοῦ ἐνός εἶναι;—Τί δή;—^οὍτι που οὐκ ἔστι παρὰ
ταῦτα ἕτερον, ὃ ἄλλο μὲν ἔστι τοῦ ἐνός, ἄλλο δὲ τῶν ἄλλων
c πάντα γὰρ εἶρηται, ὅταν ῥηθῆ τό τε ἐν καὶ τᾶλλα.—Πάντα
γάρ.—Οὐκ ἄρα ἔτ' ἔστιν ἕτερον τούτων, ἐν ᾧ τό τε ἐν ἂν
εἴη τῷ αὐτῷ καὶ τᾶλλα.—Οὐ γάρ.—Οὐδέποτε ἄρα ἐν ταῦτῳ
ἔστι τὸ ἐν καὶ τᾶλλα.—Οὐκ ἔοικεν.—Χωρὶς ἄρα;—Ναί.—
5 Οὐδὲ μὴν μόριά γε ἔχειν φαμὲν τὸ ὡς ἀληθῶς ἐν.—Πῶς
γάρ;—Οὐτ' ἄρα ὅλον εἴη ἂν τὸ ἐν ἐν τοῖς ἄλλοις οὔτε μόρια
αὐτοῦ, εἰ χωρὶς τέ ἐστι τῶν ἄλλων καὶ μόρια μὴ ἔχει.—Πῶς
d γάρ;—Οὐδενὶ ἄρα τρόπῳ μετέχοι ἂν τᾶλλα τοῦ ἐνός, μήτε
κατὰ μόριόν τι αὐτοῦ μήτε κατὰ ὅλον μετέχοντα.—Οὐκ
ἔοικεν.—Οὐδαμῆ ἄρα ἐν τᾶλλά ἐστιν, οὐδ' ἔχει ἐν ἑαυτοῖς
ἐν οὐδέν.—Οὐ γὰρ οὖν.—Οὐδ' ἄρα πολλά ἐστι τᾶλλα· ἐν

ε 5 η T: εἰ B α 1 πέπονθεν. ναί. B: πεπονθέναι T α 5 τὰ
ἄλλα αὐτά τε B: τᾶλλα ταῦτά τε T b 2 οὐκοῦν] fort. τί οὖν Heindorf
εἰ BT: om. al. ἐφῶμεν] ἐῶμεν BT ἐπισκοποῦμεν BT: ἐπισκοπῶμεν al.
b 7 εἶναι B: om. T c 7 ἔχει] ἔχη BT d 1 γάρ B: γὰρ οὐ T

γὰρ ἂν ἦν ἕκαστον αὐτῶν μόριον τοῦ ὅλου, εἰ πολλὰ ἦν 5
 νῦν δὲ οὔτε ἓν οὔτε πολλὰ οὔτε ὅλον οὔτε μόριά ἐστι τᾶλλα
 τοῦ ἐνός, ἐπειδὴ αὐτοῦ οὐδαμῆ μετέχει.—Ὅρθως.—Οὐδ' ἄρα
 δύο οὐδὲ τρία οὔτε αὐτὰ ἐστι τὰ ἄλλα οὔτε ἔνεστιν ἐν αὐτοῖς,
 εἴπερ τοῦ ἐνός πανταχῆ στέρεται.—Οὔτως. e

Οὐδὲ ὁμοια ἄρα καὶ ἀνόμοια οὔτε αὐτὰ ἐστι τῷ ἐνὶ τὰ
 ἄλλα, οὔτε ἔνεστιν ἐν αὐτοῖς ὁμοιότης καὶ ἀνομοιότης· εἰ
 γὰρ ὁμοια καὶ ἀνόμοια αὐτὰ εἴη ἢ ἔχοι ἐν ἑαυτοῖς ὁμοιότητα
 καὶ ἀνομοιότητα, δύο που εἶδη ἐναντία ἀλλήλοις ἔχοι ἂν ἐν 5
 ἑαυτοῖς τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός.—Φαίνεται.—Ἦν δέ γε ἀδύνατον
 δυοῖν τινοῖν μετέχειν ἂ μὴδ' ἐνός μετέχοι.—Ἀδύνατον.—
 Οὔτ' ἄρα ὁμοια οὔτ' ἀνόμοιά ἐστιν οὔτ' ἀμφότερα τᾶλλα.
 ὁμοια μὲν γὰρ ἂν ὄντα ἢ ἀνόμοια ἐνός ἂν τοῦ ἐτέρου εἶδους 160
 μετέχοι, ἀμφότερα δὲ ὄντα δυοῖν τοῖν ἐναντίοι· ταῦτα δὲ
 ἀδύνατον ἐφάνη.—Ἀληθῆ.

Οὐδ' ἄρα τὰ αὐτὰ οὐδ' ἕτερα, οὐδὲ κινούμενα οὐδὲ ἐστῶτα,
 οὐδὲ γιγνόμενα οὐδὲ ἀπολλύμενα, οὐδὲ μείζω οὐδὲ ἐλάττω 5
 οὐδὲ ἴσα· οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν πέπουθε τῶν τοιούτων· εἰ γάρ
 τι τοιοῦτον πεπουθέναι ὑπομένει τὰ ἄλλα, καὶ ἐνός καὶ δυοῖν
 καὶ τριῶν καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου μεθέξει, ὧν αὐτοῖς ἀδύνατον
 ἐφάνη μετέχειν τοῦ ἐνός γε πάντη πάντως στερομένοις.— b
 Ἀληθέστατα.—Οὔτω δὴ ἐν εἰ ἔστιν, πάντα τέ ἐστι τὸ ἐν
 καὶ οὐδὲ ἓν ἐστι καὶ πρὸς ἑαυτὸ καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ὡσαύτως.
 —Παυτελῶς μὲν οὖν.

Εἶεν· εἰ δὲ δὴ μὴ ἐστι τὸ ἐν, τί χρὴ συμβαίνειν ἄρ' οὐ 5
 σκεπτέον μετὰ τοῦτο;—Σκεπτέον γάρ.—Τίς οὖν ἂν εἴη αὕτη
 ἢ ὑπόθεσις, εἰ ἐν μὴ ἔστιν; ἄρά τι διαφέρει τῆσδε, εἰ μὴ
 ἐν μὴ ἔστιν;—Διαφέρει μέντοι.—Διαφέρει μόνον, ἢ καὶ πᾶν
 τούναντίον ἐστὶν εἰπεῖν εἰ μὴ ἐν μὴ ἔστι τοῦ εἰ ἐν μὴ c

d 8 ἔνεστιν] ἐν ἐστιν B T e 3 ἔνεστιν B : ἐν ἐστιν T e 4 ἢ B :
 ἢ T a 1 γὰρ ἂν T : γὰρ B a 3 ἀδύνατον T : ἀδύνατα B b 3 οὐδὲ
 ἐν T : οὐδὲν B τὰ ἄλλα] τᾶλλα, καὶ τᾶλλα Heindorf b 6 τοῦτο
 T : ταῦτα B

ἔστιν;—Πάν τούναντίου.—Τί δ' εἴ τις λέγοι εἰ μέγεθος
 μὴ ἔστιν ἢ σμικρότης μὴ ἔστιν ἢ τι ἄλλο τῶν τοιούτων,
 ἀρα ἐφ' ἐκάστου ἂν δηλοῖ ὅτι ἕτερόν τι λέγοι τὸ μὴ ὄν;—
 5 Πάνυ γε.—Οὐκοῦν καὶ νῦν δηλοῖ ὅτι ἕτερον λέγει τῶν ἄλλων
 τὸ μὴ ὄν, ὅταν εἶπη ἔν εἰ μὴ ἔστι, καὶ ἴσμεν ὃ λέγει;—
 ἴσμεν.—Πρῶτον μὲν ἀρα γνωστόν τι λέγει, ἔπειτα ἕτερον
 τῶν ἄλλων, ὅταν εἶπη ἔν, εἶτε τὸ εἶναι αὐτῷ προσθεῖς εἶτε
 d τὸ μὴ εἶναι· οὐδὲν (γὰρ) ἦττον γινώσκεται, τί τὸ λεγόμενον
 μὴ εἶναι, καὶ ὅτι διάφορον τῶν ἄλλων. ἢ οὐ;—Ἀνάγκη.—
 Ὡδε ἀρα λεκτέον ἐξ ἀρχῆς, ἔν εἰ μὴ ἔστι, τί χρὴ εἶναι.
 πρῶτον μὲν οὖν αὐτῷ τοῦτο ὑπάρχειν δεῖ, ὡς ἔοικεν, εἶναι
 5 αὐτοῦ ἐπιστήμην, ἢ μὴδὲ ὅτι λέγεται γινώσκεισθαι, ὅταν τις
 εἶπη ἔν εἰ μὴ ἔστιν.—Ἀληθῆ.—Οὐκοῦν καὶ τὰ ἄλλα ἕτερα
 αὐτοῦ εἶναι, ἢ μὴδὲ ἐκεῖνο ἕτερον τῶν ἄλλων λέγεσθαι;—
 Πάνυ γε.—Καὶ ἑτεροῖότης ἀρα ἔστιν αὐτῷ πρὸς τῇ ἐπιστήμῃ.
 e οὐ γὰρ τὴν τῶν ἄλλων ἑτεροῖότητα λέγει, ὅταν τὸ ἔν ἕτερον
 τῶν ἄλλων λέγῃ, ἀλλὰ τὴν ἐκεῖνου.—Φαίνεται.—Καὶ μὴν
 τοῦ γε ἐκεῖνου καὶ τοῦ τιωδὸς καὶ τούτου καὶ τούτῳ καὶ τούτων
 καὶ πάντων τῶν τοιούτων μετέχει τὸ μὴ ὄν ἔν· οὐ γὰρ ἂν
 5 τὸ ἔν ἐλέγετο οὐδ' ἂν τοῦ ἐνὸς ἕτερα, οὐδ' ἐκεῖνῳ ἂν τι ἦν
 οὐδ' ἐκεῖνου, οὐδ' ἂν τι ἐλέγετο, εἰ μήτε τοῦ τιωδὸς αὐτῷ μετῆν
 μήτε τῶν ἄλλων τούτων.—Ὀρθῶς.—Εἶναι μὲν δὴ τῷ ἐνὶ
 οὐχ οἷόν τε, εἶπερ γε μὴ ἔστι, μετέχειν δὲ πολλῶν οὐδὲν
 161 κωλύει, ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη, εἶπερ τό γε ἔν ἐκεῖνο καὶ μὴ ἄλλο
 μὴ ἔστιν. εἰ μέντοι μήτε τὸ ἔν μήτ' ἐκεῖνο μὴ ἔσται, ἀλλὰ
 περὶ ἄλλου του ὁ λόγος, οὐδὲ φθέγγεσθαι δεῖ οὐδέν· εἰ δὲ τὸ
 ἔν ἐκεῖνο καὶ μὴ ἄλλο ὑπόκειται μὴ εἶναι, καὶ τοῦ ἐκεῖνου
 5 καὶ ἄλλων πολλῶν ἀνάγκη αὐτῷ μετεῖναι.—Καὶ πάνυ γε.
 Καὶ ἀνομοιότης ἀρα ἔστιν αὐτῷ πρὸς τὰ ἄλλα· τὰ γὰρ
 ἄλλα τοῦ ἐνὸς ἕτερα ὄντα ἑτεροῖα καὶ εἴη ἂν.—Ναί.—Τὰ

c 3 τι ἄλλο B : ἄλλο τι T c 4 λέγοι B : λέγει T c 5 λέγει
 T : λέγοι B d 1 οὐδὲν . . . d 2 εἶναι T : om. B (add. in marg. b)
 γὰρ apogr. : om. T b e 4 ἔν B : om. T a 2 μὴ ἔσται B :
 μήτ' ἔσται T a 6 ἔστιν αὐτῷ B : αὐτῷ ἔστιν T

δ' ἑτεροῖα οὐκ ἄλλοῖα;—Πῶς δ' οὐ;—Τὰ δ' ἄλλοῖα οὐκ ἀνόμοια;—'Ανόμοια μὲν οὖν.—Οὐκοῦν εἴπερ τῷ ἐνὶ ἀνόμοιά **b** ἔστι, δῆλον ὅτι ἀνομοίῳ τά γε ἀνόμοια ἀνόμοια ἂν εἴη.— Δῆλον.—Εἴη δὴ ἂν καὶ τῷ ἐνὶ ἀνομοιότης, πρὸς ἣν τὰ ἄλλα ἀνόμοια αὐτῷ ἔστιν.—'Εοικεν.—Εἰ δὲ δὴ τῶν ἄλλων ἀνομοιότης ἔστιν αὐτῷ, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη ἑαυτοῦ ὁμοιότητα **5** αὐτῷ εἶναι;—Πῶς;—Εἰ ἐνὸς ἀνομοιότης ἔστι τῷ ἐνί, οὐκ ἂν που περὶ τοῦ τοιούτου ὁ λόγος εἴη οἴου τοῦ ἐνός, οὐδ' ἂν ἡ ὑπόθεσις εἴη περὶ ἐνός, ἀλλὰ περὶ ἄλλου ἢ ἐνός.—Πάνυ γε.—Οὐ δεῖ δέ γε.—Οὐ δῆτα.—Δεῖ ἄρα ὁμοιότητα τῷ ἐνὶ **c** αὐτοῦ ἑαυτῷ εἶναι.—Δεῖ.

Καὶ μὴν οὐδ' αὖ ἴσον γ' ἔστι τοῖς ἄλλοις· εἰ γὰρ εἴη ἴσον, εἴη τε ἂν ἤδη καὶ ὅμοιον ἂν εἴη αὐτοῖς κατὰ τὴν ἰσότητα. ταῦτα δ' ἀμφοτέρα ἀδύνατα, εἴπερ μὴ ἔστιν ἕν.— **5** 'Αδύνατα.—'Επειδὴ δὲ οὐκ ἔστι τοῖς ἄλλοις ἴσον, ἄρα οὐκ ἀνάγκη καὶ τᾶλλα ἐκείνῳ μὴ ἴσα εἶναι;—'Ανάγκη.—Τὰ δὲ μὴ ἴσα οὐκ ἄνισα;—Ναί.—Τὰ δὲ ἄνισα οὐ τῷ ἀνίσῳ ἄνισα;—Πῶς δ' οὐ;—Καὶ ἀνισότητος δὴ μετέχει τὸ ἕν, πρὸς ἣν τᾶλλα αὐτῷ ἔστιν ἄνισα;—Μετέχει.—'Αλλὰ μέντοι **d** ἀνισότητός γε ἔστι μέγεθός τε καὶ σμικρότης.—'Εστὶ γάρ.—'Εστὶν ἄρα καὶ μέγεθός τε καὶ σμικρότης τῷ τοιούτῳ ἐνί;—Κινδυνεύει.—Μέγεθος μὴν καὶ σμικρότης ἀεὶ ἀφέστατον ἀλλήλου.—Πάνυ γε.—Μεταξὺ ἄρα τι αὐτοῖν ἀεὶ **5** ἔστιν.—'Εστὶν.—'Εχεις οὖν τι ἄλλο εἰπεῖν μεταξὺ αὐτοῖν ἢ ἰσότητα;—Οὐκ, ἀλλὰ τοῦτο.—'Οτῷ ἄρα ἔστι μέγεθος καὶ σμικρότης, ἔστι καὶ ἰσότης αὐτῷ μεταξὺ τούτοις οὔσα.—Φαίνεται.—Τῷ δὴ ἐνὶ μὴ ὄντι, ὡς ἔοικε, καὶ ἰσότητος ἂν **e** μετεῖη καὶ μεγέθους καὶ σμικρότητος.—'Εοικεν.

Καὶ μὴν καὶ οὐσίας γε δεῖ αὐτὸ μετέχειν πῃ.—Πῶς δὴ;—'Εχειν αὐτὸ δεῖ οὕτως ὡς λέγομεν· εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἔχει,

b 4 εἰ T: ἡ B c 2 εἶναι T: om. B c 3 γ' T: om. B d 6 fort. αὐτοῖν (ὄν) Heindorf e 1 δὴ Par. 1810 Heindorf e Ficino: δὲ B T
e 2 μετεῖη T: μετήη B e 3 καὶ μὴν καὶ B: καὶ μὴν T e 4 ἔχει] ἔχη B T: ἔχοι Coisl.

5 οὐκ ἂν ἀληθῆ λέγοιμεν ἡμεῖς λέγοντες τὸ ἐν μὴ εἶναι· εἰ δὲ ἀληθῆ, δῆλον ὅτι ὄντα αὐτὰ λέγομεν. ἢ οὐχ οὕτως;— Οὕτω μὲν οὖν.—Ἐπειδὴ δὲ φαμεν ἀληθῆ λέγειν, ἀνάγκη
 162 ἡμῖν φάναι καὶ ὄντα λέγειν.—Ἀνάγκη.—Ἔστιν ἄρα, ὡς ἔοικε, τὸ ἐν οὐκ ὄν· εἰ γὰρ μὴ ἔσται μὴ ὄν, ἀλλὰ πῆ τοῦ εἶναι ἀνήσει πρὸς τὸ μὴ εἶναι, εὐθὺς ἔσται ὄν.—Παντάπασι μὲν οὖν.—Δεῖ ἄρα αὐτὸ δεσμὸν ἔχειν τοῦ μὴ εἶναι τὸ εἶναι
 5 μὴ ὄν, εἰ μέλλει μὴ εἶναι, ὁμοίως ὥσπερ τὸ ὄν τὸ μὴ ὄν ἔχειν μὴ εἶναι, ἵνα τελέως αὐ [εἶναι] ἦ· οὕτως γὰρ ἂν τό τε ὄν μάλιστα ἂν εἶη καὶ τὸ μὴ ὄν οὐκ ἂν εἶη, μετέχοντα τὸ μὲν ὄν οὐσίας τοῦ εἶναι ὄν, μὴ οὐσίας δὲ τοῦ (μὴ) εἶναι μὴ
 b ὄν, εἰ μέλλει τελέως εἶναι, τὸ δὲ μὴ ὄν μὴ οὐσίας μὲν τοῦ μὴ εἶναι [μὴ] ὄν, οὐσίας δὲ τοῦ εἶναι μὴ ὄν, εἰ καὶ τὸ μὴ ὄν αὐ τελέως μὴ ἔσται.—Ἀληθέστατα.—Οὐκοῦν ἐπεὶ περ τῷ τε ὄντι τοῦ μὴ εἶναι καὶ τῷ μὴ ὄντι τοῦ εἶναι μέτεστι, καὶ τῷ
 5 ἐνί, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι, τοῦ εἶναι ἀνάγκη μετεῖναι εἰς τὸ μὴ εἶναι.—Ἀνάγκη.—Καὶ οὐσία δὴ φαίνεται τῷ ἐνί, εἰ μὴ ἔστιν.—Φαίνεται.—Καὶ μὴ οὐσία ἄρα, εἴπερ μὴ ἔστιν.— Πῶς δ' οὐ;

Οἷόν τε οὖν τὸ ἔχον πως μὴ ἔχειν οὕτω, μὴ μεταβάλλον
 10 ἐκ ταύτης τῆς ἕξεως;—Οὐχ οἷόν τε.—Πᾶν ἄρα τὸ τοιοῦτον
 c μεταβολὴν σημαίνει, ὃ ἂν οὕτω τε καὶ μὴ οὕτως ἔχη.— Πῶς δ' οὐ;—Μεταβολὴ δὲ κίνησις· ἢ τί φήσομεν;—Κίνησις.—Οὐκοῦν τὸ ἐν ὄν τε καὶ οὐκ ὄν ἐφάνη;—Ναί.—Οὕτως ἄρα καὶ οὐχ οὕτως ἔχον φαίνεται.—Ἔοικεν.—Καὶ κινούμενον ἄρα τὸ οὐκ ὄν ἐν πέφανται, ἐπεὶ περ καὶ μεταβολὴν
 5 ἐκ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸ μὴ εἶναι ἔχον.—Κινδυνεύει.—Ἀλλὰ μὴν εἰ μηδαμοῦ γέ ἐστι τῶν ὄντων, ὡς οὐκ ἔστιν εἴπερ μὴ ἔστιν, οὐδ' ἂν μεθίσταιτό ποθέν ποι.—Πῶς γάρ;—Οὐκ ἄρα τῷ γε
 d μεταβαίνειω κινούτ' ἂν.—Οὐ γάρ.—Οὐδὲ μὴν ἐν τῷ αὐτῷ

a 2 τοῦ πῆ Procl. suppl. : τῆς τοῦ B : τι τοῦ B² T a 6 εἶναι secludendum vel ὄν scribendum ci. Shorey a 8 μὲν ὄν B : μὲν T μὴ add. Shorey b 2 μὴ secl. Shorey b 9 πως T : πω B c 5 ἐν πέφανται] ἐμπέφανται B : ἐνπέφανται T c 7 γέ] τέ B T c 8 μεθίσταιτό T : μεθ' ἴσταιτό B τῷ T : τὸ B

ἂν στρέφοιτο· ταυτοῦ γὰρ οὐδαμοῦ ἄπεται. ὄν γὰρ ἐστὶ
 τὸ ταυτόν· τὸ δὲ μὴ ὄν ἐν τῷ τῶν ὄντων ἀδύνατον εἶναι.—
 Ἐδύνατον γάρ.—Οὐκ ἄρα τὸ ἐν γε μὴ ὄν στρέφεται ἂν
 δύναται ἐν ἐκεῖνῳ ἐν ᾧ μὴ ἔστιν.—Οὐ γὰρ οὖν.—Οὐδὲ μὴν 5
 ἀλλοιοῦται· που τὸ ἐν ἑαυτοῦ, οὔτε τὸ ὄν οὔτε τὸ μὴ ὄν·
 οὐ γὰρ ἂν ἦν ὁ λόγος ἔτι περὶ τοῦ ἐνός, εἴπερ ἡλλοιοῦτο
 αὐτὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ περὶ ἄλλου τινός.—Ὁρθῶς.—Εἰ δὲ μήτ'
 ἀλλοιοῦται μήτε ἐν ταυτῷ στρέφεται μήτε μεταβαίνει, ἄρ'
 ἂν πη ἔτι κωοῖτο;—Πῶς γάρ;—Τό γε μὴν ἀκίνητον ἀνάγκη e
 ἡσυχίαν ἄγειν, τὸ δὲ ἡσυχάζον ἐστάναι.—Ἀνάγκη.—Τὸ ἐν
 ἄρα, ὡς εἰκεν, οὐκ ὄν ἔστηκέ τε καὶ κινεῖται.—Ἐοικεν.—
 Καὶ μὴν εἴπερ γε κινεῖται, μεγάλη ἀνάγκη αὐτῷ ἡλλοιοῦ-
 σθαι· ὅπη γὰρ ἂν τι κινήθῃ, κατὰ τοσοῦτον οὐκέθ' ὡσαύτως 163
 ἔχει ὡς εἶχεν, ἀλλ' ἐτέρως.—Οὔτως.—Κινούμενον δὴ τὸ ἐν
 καὶ ἡλλοιοῦται.—Ναί.—Καὶ μὴν μηδαμῇ γε κινούμενον
 οὐδαμῇ ἂν ἡλλοιοῖτο.—Οὐ γάρ.—Ἐἰ μὲν ἄρα κινεῖται τὸ
 οὐκ ὄν ἐν, ἡλλοιοῦται· ἢ δὲ μὴ κινεῖται, οὐκ ἡλλοιοῦται.— 5
 Οὐ γάρ.—Τὸ ἐν ἄρα μὴ ὄν ἡλλοιοῦται τε καὶ οὐκ ἡλλοιο-
 οῦται.—Φαίνεται.—Τὸ δ' ἡλλοιούμενον ἄρ' οὐκ ἀνάγκη
 γίνεσθαι μὲν ἕτερον ἢ πρότερον, ἀπόλλυσθαι δὲ ἐκ τῆς
 προτέρας ἕξεως· τὸ δὲ μὴ ἡλλοιούμενον μήτε γίνεσθαι b
 μήτε ἀπόλλυσθαι;—Ἀνάγκη.—Καὶ τὸ ἐν ἄρα μὴ ὄν ἡλλοιοῦ-
 μενον μὲν γίνεταί τε καὶ ἀπόλλυται, μὴ ἡλλοιούμενον δὲ
 οὔτε γίνεταί τε καὶ ἀπόλλυται· καὶ οὕτω τὸ ἐν μὴ ὄν γίνεταί
 τε καὶ ἀπόλλυται, καὶ οὔτε γίνεταί τε οὐτ' ἀπόλλυται.—Οὐ 5
 γὰρ οὖν.

Αὐθις δὴ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἴωμεν πάλιν ὀψόμενοι εἰ ταῦτα
 ἡμῖν φανεῖται ἄπερ καὶ νῦν ἢ ἕτερα.—Ἀλλὰ χρῆ.—Οὐκοῦν
 ἐν εἰ μὴ ἔστι, φαιμέν, τί χρῆ περὶ αὐτοῦ συμβαίνειν;— c
 Ναί.—Τὸ δὲ μὴ ἔστιν ὅταν λέγωμεν, ἄρα μὴ τι ἄλλο

a 2 εἶχεν T: ἔχει B δὴ Heindorf e Ficino: δὲ BT a 4 ἂν T:
 om. B ἢ T: εἰ B a 5 ἢ T: εἰ B b 4 οὔτε γίνεταί T: οὐ
 γίνεταί B b 6 γὰρ οὖν B: γάρ T c 2 τι ἄλλο B: ἄλλο τι T

σημαίνει ἢ οὐσίας ἀπουσίαν τούτῳ ᾧ ἂν φῶμεν μὴ εἶναι;—
 Οὐδὲν ἄλλο.—Πότερον οὖν, ὅταν φῶμεν μὴ εἶναι τι, πῶς
 5 οὐκ εἶναι φαμεν αὐτό, πῶς δὲ εἶναι; ἢ τοῦτο τὸ μὴ ἔστι
 λεγόμενον ἀπλῶς σημαίνει ὅτι οὐδαμῶς οὐδαμῆ ἔστιν οὐδέ
 πη μετέχει οὐσίας τό γε μὴ ὄν;—Ἀπλούστατα μὲν οὖν.—
 Οὔτε ἄρα εἶναι δύναίτο ἂν τὸ μὴ ὄν οὔτε ἄλλως οὐδαμῶς
 d οὐσίας μετέχειν.—Οὐ γάρ.—Τὸ δὲ γίνεσθαι καὶ τὸ ἀπόλ-
 λυθῆναι μὴ τι ἄλλο ἢν ἢ τὸ μὲν οὐσίας μεταλαμβάνειν, τὸ
 δ' ἀπολλύναι οὐσίαν;—Οὐδὲν ἄλλο.—Ἔτι δέ γε μηδὲν
 τούτου μέτεστιν, οὐτ' ἂν λαμβάνοι οὐτ' ἀπολλύοι αὐτό.—
 5 Πῶς γάρ;—Τῷ ἐνὶ ἄρα, ἐπειδὴ οὐδαμῆ ἔστιν, οὔτε ἐκτέον
 οὔτε ἀπαλλακτέον οὔτε μεταληπτέον οὐσίας οὐδαμῶς.—
 Εἰκός.—Οὔτε ἄρα ἀπόλλυται τὸ μὴ ὄν ἐν οὔτε γίνεται,
 ἐπεὶπερ οὐδαμῆ μετέχει οὐσίας.—Οὐ φαίνεται.—Οὐδ' ἄρ'
 e ἀλλοιοῦται οὐδαμῆ· ἥδη γὰρ ἂν γίγνοιτό τε καὶ ἀπολλύοιτο
 τοῦτο πάσῃ.—Ἀληθῆ.—Εἰ δὲ μὴ ἀλλοιοῦται, οὐκ ἀνάγκη
 μηδὲ κινεῖσθαι;—Ἀνάγκη.—Οὐδὲ μὴν ἐστάναι φήσομεν τὸ
 μηδαμοῦ ὄν· τὸ γὰρ ἐστὸς ἐν τῷ αὐτῷ τιμι δεῖ αἰεὶ εἶναι.—
 5 Τῷ αὐτῷ· πῶς γὰρ οὐ;—Οὔτω δὴ αὐτὸ μὴ ὄν μήτε ποτὲ
 ἐστάναι μήτε κινεῖσθαι λέγωμεν.—Μὴ γὰρ οὖν.—Ἀλλὰ
 μὴν οὐδ' ἔστιν γε αὐτῷ τι τῶν ὄντων· ἥδη γὰρ ἂν τούτου
 164 μετέχον [ὄντος] οὐσίας μετέχοι.—Δῆλον.—Οὔτε ἄρα μέγεθος
 οὔτε σμικρότης οὔτε ἰσότης αὐτῷ ἔστιν.—Οὐ γάρ.—Οὐδὲ
 μὴν ὁμοιότης γε οὐδὲ ἑτεροιοότης οὔτε πρὸς αὐτὸ οὔτε πρὸς
 τἄλλα εἶη ἂν αὐτῷ.—Οὐ φαίνεται.—Τί δέ; τἄλλα ἔσθ'
 5 ὅπως ἂν εἶη αὐτῷ, εἰ μηδὲν αὐτῷ δεῖ εἶναι;—Οὐκ ἔστιν.—
 Οὔτε ἄρα ὅμοια οὔτε ἀνόμοια οὔτε ταῦτα οὐθ' ἕτερα ἔστιν
 αὐτῷ τὰ ἄλλα.—Οὐ γάρ.—Τί δέ; τὸ ἐκείνου ἢ τὸ ἐκείνῳ
 ἢ τὸ τί ἢ τὸ τοῦτο ἢ τὸ τούτου ἢ ἄλλου ἢ ἄλλῳ ἢ ποτὲ ἢ

c3 ᾧ B: δ T c8 εἶναι T: om. B d2 ἢν Heindorf:
 ἢ BT d4 ἂν λαμβάνοι T: ἀναλαμβάνοι B e4 δεῖ αἰεὶ BT:
 αἰεὶ δεῖ vulg. e5 τῷ αὐτῷ B T (alteri tribuit B): τὸ αὐτό. al.
 e7 τούτου B: τοῦτο T: του al. Heindorf a1 ὄντος seclusi
 τοῦ ὄντος Stallbaum a3 γε B: τε T οὐδὲ T: οὔτε B a4 τἄλλα
 εἶη T: ἄλλα εἶη B

ἔπειτα ἡ νῦν ἡ ἐπιστήμη ἡ δόξα ἡ αἴσθησις ἡ λόγος ἡ **b**
 ὄνομα ἡ ἄλλο ὅτιοῦν τῶν ὄντων περὶ τὸ μὴ ὄν ἔσται;—Οὐκ,
 ἔσται.—Οὕτω δὲ ἐν οὐκ ὄν οὐκ ἔχει πως οὐδαμῆ.—Οὐκουν
 δὲ ἔοικέν γε οὐδαμῆ ἔχειν.

*Ἐτι δὲ λέγωμεν, ἐν εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα τί χρὴ πε- **5**
 πουθέναι.—Λέγωμεν γάρ.—Ἄλλα μὲν που δεῖ αὐτὰ εἶναι
 εἰ γὰρ μηδὲ ἄλλα ἐστίν, οὐκ ἂν περὶ τῶν ἄλλων λέγοιτο.—
 Οὕτω.—Εἰ δὲ περὶ τῶν ἄλλων ὁ λόγος, τά γε ἄλλα ἕτερα
 ἐστίν. ἡ οὐκ ἐπὶ τῷ αὐτῷ καλεῖς τό τε ἄλλο καὶ τὸ
 ἕτερον;—Ἐγωγε.—Ἐτερον δέ γέ πού φαμεν τὸ ἕτερον εἶναι **c**
 ἐτέρου, καὶ τὸ ἄλλο δὲ ἄλλο εἶναι ἄλλου;—Ναί.—Καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἄρα, εἰ μέλλει ἄλλα εἶναι, ἔστι τι οὐ ἄλλα ἔσται.—
 Ἀνάγκη.—Τί δὲ οὖν ἂν εἴη; τοῦ μὲν γὰρ ἐνὸς οὐκ ἔσται
 ἄλλα, μὴ ὄντος γε.—Οὐ γάρ.—Ἀλλήλων ἄρα ἐστί· τούτο **5**
 γὰρ αὐτοῖς ἔτι λείπεται, ἡ μηδενὸς εἶναι ἄλλοις.—Ὀρθῶς.
 —Κατὰ πλήθη ἄρα ἕκαστα ἀλλήλων ἄλλα ἐστί· κατὰ ἐν
 γὰρ οὐκ ἂν οἶά τε εἴη, μὴ ὄντος ἐνός. ἀλλ' ἕκαστος, ὡς
 ἔοικεν, ὁ ὄγκος αὐτῶν ἄπειρός ἐστι πλήθει, κἂν τὸ σμικρό- **d**
 τaton δοκοῦν εἶναι λάβη τις, ὥσπερ ὄναρ ἐν ὑπνω φαίνεται
 ἐξαίφνης ἀντὶ ἐνὸς δόξαντος εἶναι πολλὰ καὶ ἀντὶ σμικρο-
 τάτου παμμέγεθες πρὸς τὰ κερματιζόμενα ἐξ αὐτοῦ.—Ὀρθό-
 τата.—Τοιούτων δὲ ὄγκων ἄλλα ἀλλήλων ἂν εἴη τᾶλλα, **5**
 εἰ ἐνὸς μὴ ὄντος ἄλλα ἐστίν.—Κομιδῆ μὲν οὖν.—Οὐκοῦν
 πολλοὶ ὄγκοι ἔσονται, εἰς ἕκαστος φαινόμενος, ὧν δὲ οὐ,
 εἴπερ ἐν μὴ ἔσται;—Οὕτω.—Καὶ ἀριθμὸς δὲ εἶναι αὐτῶν
 δόξει, εἴπερ καὶ ἐν ἕκαστου, πολλῶν ὄντων.—Πάνυ γε.— **e**
 Καὶ τὰ μὲν δὴ ἄρτια, τὰ δὲ περιττὰ ἐν αὐτοῖς ὄντα οὐκ
 ἀληθῶς φαίνεται, εἴπερ ἐν μὴ ἔσται.—Οὐ γὰρ οὖν.—Καὶ
 μὴν καὶ σμικρότατόν γε, φαμέν, δόξει ἐν αὐτοῖς ἐνεῖναι

b 5 τί B: om. T b 6 ἄλλα μὲν που T: ἀλλὰ μὴν ποῦ B c 1 τὸ
 T: om. B c 6 ἡ T: εἰ B d 8 οὕτω T: om. B e 1 δόξει
 T: δόξειεν B e 3 φαίνεται] φανεῖται Thomson e 4 δόξει ἐν
 Heindorf: δόξειεν B T ἐνεῖναι] ἐν εἶναι B: εἶναι T

5 φαίνεται δὲ τοῦτο πολλὰ καὶ μεγάλα πρὸς ἕκαστον τῶν
 165 πολλῶν ὡς σμικρῶν ὄντων.—Πῶς δ' οὐ;—Καὶ ἴσος μὴν
 τοῖς πολλοῖς καὶ σμικροῖς ἕκαστος ὄγκος δοξασθήσεται
 εἶναι· οὐ γὰρ ἂν μετέβαινεν ἐκ μείζονος εἰς ἕλαττον φαινό-
 μενος, πρὶν εἰς τὸ μεταξὺ δόξειεν ἐλθεῖν, τοῦτο δ' εἶη ἂν
 5 φάντασμα ἰσότητος.—Εἰκός.—Οὐκοῦν καὶ πρὸς ἄλλον ὄγκον
 πέρασ ἔχων, αὐτός γε πρὸς αὐτὸν οὔτε ἀρχὴν οὔτε πέρασ
 οὔτε μέσον ἔχων;—Πῆ δῆ;—'Ὅτι αἰεὶ αὐτῶν ὅταν τίς τι
 λάβῃ τῇ διανοίᾳ ὡς τι τούτων ὄν, πρό τε τῆς ἀρχῆς ἄλλη
 b αἰεὶ φαίνεται ἀρχή, μετὰ τε τὴν τελευταίην ἐτέρα ὑπολειπομένη
 τελευταίη, ἐν τε τῷ μέσῳ ἄλλα μεσαίτερα τοῦ μέσου, σμικρό-
 τερα δέ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐνὸς αὐτῶν ἐκάστου λαμβά-
 νεσθαι, ἅτε οὐκ ὄντος τοῦ ἐνός.—'Αληθέστατα.—Θρύπτεσθαι
 5 δὴ οἶμαι κερματιζόμενον ἀνάγκη πᾶν τὸ ὄν, ὃ ἂν τις λάβῃ
 τῇ διανοίᾳ· ὄγκος γάρ που ἄνευ ἐνός αἰεὶ λαμβάνοιτ' ἂν.—
 Πάνυ μὲν οὖν.—Οὐκοῦν τό γε τοιοῦτον πόρρωθεν μὲν
 c ὀρῶντι καὶ ἀμβλὺ ἐν φαίνεσθαι ἀνάγκη, ἐγγύθεν δὲ καὶ ὀξὺ
 νοοῦντι πλήθει ἄπειρον ἐν ἕκαστον φανῆναι, εἴπερ στέρεται
 τοῦ ἐνός μὴ ὄντος;—'Αναγκαιότατον μὲν οὖν.—Οὔτω δὴ
 ἄπειρά τε καὶ πέρασ ἔχοντα καὶ ἐν καὶ πολλὰ ἕκαστα τᾶλλα
 5 δεῖ φαίνεσθαι, ἐν εἰ μὴ ἔστιν, τᾶλλα δὲ τοῦ ἐνός.—Δεῖ
 γάρ.—Οὐκοῦν καὶ ὅμοιά τε καὶ ἀνόμοια δόξει εἶναι;—Πῆ
 δῆ;—Οἷον ἐσκιαγραφημένα ἀποστάντι μὲν ἐν πάντα φαινό-
 μενα ταῦτ' ὄν φαίνεσθαι πεπονημένα καὶ ὅμοια εἶναι.—Πάνυ
 d γε.—Προσελθόντι δέ γε πολλὰ καὶ ἕτερα καὶ τῷ τοῦ ἐτέρου
 φαντάσματι ἑτεροῖα καὶ ἀνόμοια ἑαυτοῖς.—Οὔτω.—Καὶ
 ὁμοίους δὴ καὶ ἀνομοίους τοὺς ὄγκους αὐτοὺς τε αὐτοῖς
 ἀνάγκη φαίνεσθαι καὶ ἀλλήλοις.—Πάνυ μὲν οὖν.—Οὐκοῦν
 5 καὶ τοὺς αὐτοὺς καὶ ἐτέρους ἀλλήλων, καὶ ἀπτομένους καὶ

a 2 σμικροῖς T: σμικρὸς B a 4 δόξειεν T: δόξειν B a 6 γε
 Hermann: τε BT a 7 τι T: om. B b 2 μεσαίτερα T: μεσαίτερα
 τὰ B b 3 δέ T: om. B b 5 δῆ B: δὲ T b 6 αἰεὶ T: om. B
 b 7 πόρρωθεν μὲν B: πόρρωθεν T c 1 ἐν φαίνεσθαι b: ἐμφαίνεσθαι
 T pr. B δξὺ νοοῦντι T: δξύνοντι B Procl. suppl. c 5 δεῖ φαίνεσθαι
 T: δῆ φαίνεσθαι B τᾶλλα corr. Veni. 189: ἄλλα B: ἀλλὰ T

χωρίς ἑαυτῶν, καὶ κινουμένους πάσας κινήσεις καὶ ἐστῶτας πάντη, καὶ γιγνομένους καὶ ἀπολλυμένους καὶ μηδέτερα, καὶ πάντα που τὰ τοιαῦτα, ἃ διελθεῖν εὐπετές ἤδη ἡμῖν, εἰ ἐνὸς μὴ ὄντος πολλὰ ἔστιν.—'Αληθέστατα μὲν οὖν.

e

'Ἐτι δὴ ἀπαξ ἐλθόντες πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν εἶπωμεν, ἐν εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα δὲ τοῦ ἐνός, τί χρὴ εἶναι.—Εἶπωμεν γὰρ οὖν.—Οὐκοῦν ἐν μὲν οὐκ ἔσται τᾶλλα.—Πῶς γάρ;—Οὐδὲ μὴν πολλὰ γε· ἐν γὰρ πολλοῖς οὖσιw ἐνεῖη ἂν καὶ ἐν. 5 εἰ γὰρ μηδὲν αὐτῶν ἔστιν ἐν, ἅπαντα οὐδέν ἐστιν, ὥστε οὐδ' ἂν πολλὰ εἶη.—'Αληθῆ.—Μὴ ἐνότος δὲ ἐνός ἐν τοῖς ἄλλοις, οὔτε πολλὰ οὔτε ἐν ἔστι τᾶλλα.—Οὐ γάρ.—Οὐδέ γε φαίνεται ἐν οὐδὲ πολλὰ.—Τί δή;—'Οτι τᾶλλα τῶν μὴ 166 ὄντων οὐδενὶ οὐδαμῆ οὐδαμῶς οὐδεμίαν κοινωνίαν ἔχει, οὐδέ τι τῶν μὴ ὄντων παρὰ τῶν ἄλλων τῷ ἔστιν· οὐδὲν γὰρ μέρος ἔστι τοῖς μὴ οὖσιw.—'Αληθῆ.—Οὐδ' ἄρα δόξα τοῦ μὴ ὄντος παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔστιν οὐδέ τι φάντασμα, οὐδὲ 5 δοξάζεται οὐδαμῆ οὐδαμῶς τὸ μὴ ὄν ἐπὶ τῶν ἄλλων.—Οὐ γὰρ οὖν.—Ἐν ἄρα εἰ μὴ ἔστιν, οὐδὲ δοξάζεται τι τῶν ἄλλων ἐν εἶναι οὐδὲ πολλὰ· ἀνευ γὰρ ἐνός πολλὰ δοξάσαι b ἀδύνατον.—'Αδύνατον γάρ.—Ἐν ἄρα εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα οὔτε ἔστιw οὔτε δοξάζεται ἐν οὐδὲ πολλὰ.—Οὐκ ἔοικεν.—Οὐδ' ἄρα ὅμοια οὐδὲ ἀνόμοια.—Οὐ γάρ.—Οὐδὲ μὴν τὰ αὐτὰ γε οὐδ' ἕτερα, οὐδὲ ἀπτόμενα οὐδὲ χωρίς, οὐδὲ ἄλλα ὅσα ἐν τοῖς πρό- 5 σθεν διήλθομεν ὡς φαινόμενα αὐτὰ, τούτων οὔτε τι ἔστιν οὔτε φαίνεται τᾶλλα, ἐν εἰ μὴ ἔστιw.—'Αληθῆ.—Οὐκοῦν καὶ συλλήβδην εἰ εἶπομεν, ἐν εἰ μὴ ἔστιν, οὐδέν ἐστιν, ὀρθῶς c ἂν εἶπομεν;—Παντάπασι μὲν οὖν.—Εἰρήσθω τοίνυν τοῦτό τε καὶ ὅτι, ὡς ἔοικεν, ἐν εἶπ' ἔστιν εἴτε μὴ ἔστιν, αὐτό τε καὶ τᾶλλα καὶ πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα πάντα πάντως ἔστι τε καὶ οὐκ ἔστι καὶ φαίνεται τε καὶ οὐ φαίνεται.—'Αληθέστατα. 5

d 7 πάντη B: πανταχῆ T d 8 ἡδη ἡμῖν B: ἡμῖν ἡδη T e 2 πάλιν B: om. T e 3 τᾶλλα B: ἄλλα T e 5 ἐνεῖη] ἐν εἶη B: εἶη T
a 2 οὐδέ τι T: οὐδ' ἔτι B a 6 ἐπι Schleiermacher: ὑπὸ B T
a 7 οὐδὲ B: οὔτε T b 5 ἄλλα B: τᾶλλα T

991